

ตอนที่ 1491 จัตุเทพนิมิตส์จธรรม

เวลานี้ ภายในใจของเมิ่งเจี้ยนเทียนถึงกับเต้นกระตุกที่หนึ่ง ในฐานะที่เป็นสุดยอดอัจฉริยะบุคคล มีประสบการณ์ด้านสัจธรรมที่ลึกซึ้งมากกว่าคนอื่นๆ นาที่นี้เมิ่งเจี้ยนเทียนบังเกิดความกลัวขึ้นมา กล่าวสำหรับเขาแล้วมันคือความอัปยศอย่างหนึ่ง!

นับแต่โบราณกาลเป็นต้นมา ไม่ว่าจะเป็न्दาวรุ่งเช่นใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นคราชนเซียนอย่างไรก็ตาม ความล้มเหลวหาใช่เป็นเรื่องที่น่ากลัวแต่อย่างใด ไม่ว่าจะใครล้วนแล้วแต่เคยล้มเหลวมาแล้วทั้งสิ้น ต่อให้เป็นราชชนเซียนที่ปราศัญเป็รื่องน่าทึ่งยิ่ง เจกเช่นราชชนเซียนเพย ราชชนเซียนเฮ่าไห่ หรือราชชนเซียนเพยหยางล้วนแล้วแต่เคยประสบความล้มเหลวมาแล้วทั้งสิ้น หรือแม้กระทั่งราชชนเซียนหญิงหงเทียนที่พาลปราศจากผู้เทียบเทียมก็เคยล้มเหลวมาก่อนเช่นกัน

นับแต่โบราณกาลเป็นต้นมา ผู้ที่ไม่เคยได้ลิ้มลองรสชาติของความแพ้วายก็มีเพียงราชชนเซียนเจียวเหิงเท่านั้นเอง

ในโลกนี้ แม้แต่ราชชนเซียนก็ยังคงเคยแพ้วายแพ้วมาก่อน ดังนั้น กล่าวสำหรับคนอื่นๆ แล้ว ความล้มเหลวจึงไม่ใช่เรื่องที่น่าอาย และน่ากลัวทั้งสิ้น

แต่หากว่า จิตเกิดความหวั่นไหวขึ้นมา ภายในใจบังเกิดความหวาดกลัวขึ้นมาละก็ นั่นแหละคือสิ่งที่น่ากลัวมากที่สุด สำหรับบุคคลผู้หนึ่งที่มีปณิธานในอันที่จะครอบครองชะตาฟ้าแล้ว เมื่อจิต

เกิดเกรงกลัวต่อการฟ่ายแพ้ มันคือเรื่องที่น่ากลัวมากกว่าสิ่งอื่นๆ ทั้งปวง กล่าวสำหรับดาวรุ่งแล้ว สิ่งนี้ส่งผลกระทบต่อชีวิตเลยทีเดียว เป็นความอัปยศที่ไม่สามารถลบล้างได้!

เวลานี้ จิตใจของเมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับสั่นคลอนที่หนึ่ง เขาเองก็สงสัยเหมือนกันว่าตัวเองจะเป็นคู่ต่อสู้ของหลี่ชียเอ่ได้หรือไม่! ซึ่งสิ่งนี้กล่าวสำหรับเขาแล้ว เป็นเรื่องที่น่ากลัวยิ่งนัก เป็นความอัปยศอย่างหนึ่ง!

ไม่ถ้ายันัก กว่าเมิ่งเจิ้นเทียนจะสามารถก้าวออกจากเงาหิมพิพของราชามังกรดำมาได้ แต่ว่า ในชาตินี้กลับต้องมาเจอกับหลี่ชียเอ่ ทำให้ภายในใจของเขาต้องรู้สึกสั่นคลอน! มันเป็นความจริงที่เมิ่งเจิ้นเทียนยากที่จะยอมรับมันได้

“ดี รับมือซ้ำอีกกระบวนการหนึ่ง ข้าอยากจะรู้แน่กว่าเจ้าจะแข็งแกร่งเพียงใดกันแน่!” เวลานี้เมิ่งเจิ้นเทียนสุดลมหายใจเข้าไปลึกๆ ที่หนึ่ง และกล่าวขึ้นอย่างซ้ำๆ ในขณะนี้ น้ำเสียงของเขาดูจะไม่สู้มั่นใจตนเองนัก

เป็นความจริงที่เมิ่งเจิ้นเทียนเคยมีประสบการณ์ในการแย่งชิงชะตาฟ้ามาก่อน เขามีประสบการณ์ที่มากมาย นาที่นี้เขาเองก็เข้าใจ หากคิดจะเอาชนะความกลัวที่อยู่ในใจ เอาชนะความหวาดระแวงที่อยู่ในใจ มีเพียงต้องต่อสู้อีกครั้ง มีเพียงเอาชนะหลี่ชียเอ่ให้ได้ จึงสามารถทำให้จิตของเขามั่นคงยิ่งขึ้น

มิฉะนั้นละก็ เมื่อจิตเกิดสั่นคลอนขึ้นมา มันจะทำให้กลายเป็นอุปสรรคที่ยากจะก้าวข้ามมากที่สุดในชีวิตของเขา หากเจ้าก้าวข้ามอุปสรรคนี้ไปไม่ได้ ก็อย่าได้หวังจะเป็นราชันเซียนได้

“ดี มันเป็นโอกาสครั้งสุดท้ายของเจ้าแล้ว” หลีชีเยหัวเราะที่หนึ่ง แลวกล่าวว่า “ข้ากลับต้องการดูว่าเจ้าจะสยบจิตใจของเจ้าได้อย่างไรกัน”

พลันที่หลีชีเยพูดคำๆ นี้ออกมา ทำให้เมิ่งเจิ้นเทียนแทบสำลักหายใจไม่ออก เขาไม่คิดเลยว่าหลีชีเยจะมองออกถึงจุดนี้ ก่อนหน้านั้นยังดีหน่อย แต่ นาที่นี้เมิ่งเจิ้นเทียนรู้สึกสิ้นเทาขึ้นภายในใจจริงๆ เสียแล้ว ทำให้จิตของเขาต้องสั่นไหวมากขึ้นไปอีก

การที่หลีชีเยสามารถมองออกได้ในแวบเดียว ย่อมเป็นการบ่งบอกว่าเขามีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งบนเส้นทางสายนี้สำหรับผู้บำเพ็ญตน การบรรลุถึงหลักสัจธรรมไม่ได้ด้อยไปกว่าเขาเลย

दारรุ่งกลุ่มคนรุ่นใหม่ หรือยอดฝีมือรุ่นอาวุโสจำนวนมาก ล้วนแล้วแต่หยุดอยู่ที่ความเข้าใจในส่วนของหลักสัจธรรมเพียงผิวเผินเท่านั้น สำหรับคนเหล่านี้แล้ว พวกเขาเข้าใจว่าขอเพียงได้ฝึกสุดยอดเคล็ดวิชาที่ปราศจากผู้ต่อกร และมีกำลังที่กล้าแข็งแล้ว เท่ากับว่าตนเองสามารถครอบครองจักรวาลในอนาคตได้แล้ว กระทั่งสามารถเป็นราชันเซียนได้

แต่ทว่า เฉกเช่นผู้มีประสบการณ์ดั้งเมิ่งเจิ้นเทียนเท่านั้น ที่เข้าใจอย่างแท้จริงว่า ท้ายที่สุดแล้วบนเส้นทางสายนี้ สิ่งที่จะทำให้สามารถก้าวไปได้ไกลกว่าและกลายเป็นราชันเซียนได้ในที่สุดนั้น หาใช่เป็นเพราะคนผู้นั้นมีพรสวรรค์ที่น่าทึ่งเท่าไร และก็ไม่ใช่เป็นเพราะบุคคลผู้นั้นมีกำลังกล้าแข็งอย่างไร ยิ่งไม่ใช่ว่ามีเคล็ดวิชาที่ยอดเยี่ยมปราศจากผู้เทียบเทียมปานใด สุดท้ายแล้วสามารถได้รับ

การยอมรับจากชะตาฟ้า สุดท้ายแล้วสามารถได้เป็นราชันเซียนนั้น จะต้องมิจิตที่ไม่มีสิ่งใดสามารถทำให้สั่นคลอนได้!

ความอ่อนด้อยด้านกำลังความสามารถสามารถผ่านการฝึกได้ พรสวรรค์ไม่ดีสามารถเสริมได้ด้วยความขยัน ไม่มีเคล็ดวิชาที่ยอดเยี่ยมสามารถสืบเสาะค้นหาได้ แต่ หากไม่มีจิตที่ไม่มีสิ่งใดทำให้ต้องสั่นคลอนได้นั้น ก็จะสูญสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง! หากจิตใช้การไม่ได้ ไม่ว่าจะมิจิตสูงส่งแค่ไหน ไม่ว่าจะมิจิตวิชาที่ยอดเยี่ยมอย่างไร ไม่ว่าจะตัวเองจะมีความแข็งแกร่งเพียงใดก็ตาม คงต้องมีสักวัน เวลาต้องเผชิญกับความล้มเหลว เผชิญหน้ากับความยากลำบาก คนผู้นั้นก็จะกลับกลายเป็นหลบเลี่ยง กลายเป็นความตกต่ำ กลายเป็นอ่อนแอ กระทั่งกลายเป็นไม่เหลืออะไรอีกเลย...

คนอย่างเมิ่งเจิ้นเทียนย่อมรู้ดีว่า จิตนั้นสำคัญยิ่งกว่าทุกสิ่งเวลานี้หลี่ชีย่สามารถมองออก ย่อมบ่งบอกว่าเขาได้ก้าวเดินมาถึงจุดนี้แล้ว!

“ให้พวกเรามาตัดสินแพ้ชนะกันในกระบวนท่าสุดท้ายก็แล้วกัน!” เมิ่งเจิ้นเทียนสุดลมหายใจลึกลงๆ เข้าที่หนึ่ง เขาสะกดจิตของตนให้มั่นคงเอาไว้ ไม่ให้จิตของตนต้องหวั่นไหวอีก มิฉะนั้นแล้วยังไม่ทันเอาชนะหลี่ชีย่ แต่ตัวเองก็พ่ายแพ้เสียก่อนแล้ว!

เวลานี้ เมิ่งเจิ้นเทียนฝากความหวังสุดท้ายอยู่กับการโจมตีครั้งสุดท้ายของตน กระบวนท่านี้เขาจะต้องชนะ มิฉะนั้นแล้ว เขายากที่จะลุกขึ้นมาได้อีก

เวลานี้ ในมือของเมิ่งเจิ้นเทียนถืออาวุธอยู่ชิ้นหนึ่ง เมิ่งเจิ้นเทียนกำอาวุธเล่มนี้ในมือเอาไว้อย่างมั่นคงเป็นพิเศษ

“แว้งค์” เวลาที่ระหว่างที่อาวุธที่อยู่ในมือของเมิ่งเจิ้นเทียนยังไม่ทันได้ระเบิดพลัง โจมตีที่ปราศจากผู้ต่อกรออกมานั้น อานุภาพราชันเซียนก็ได้ตกลงบอวลไปทั่วฟ้าดินแล้ว นาที่นี้เวทิต่อสู้ดีกล้าบรรพ์เต็มไปด้วยอานุภาพราชันเซียน ประกายเซียนได้ครอบคลุมร่างของเมิ่งเจิ้นเทียนเอาไว้ ท่ามกลางประกายเซียนบนตัวเมิ่งเจิ้นเทียน ทำให้เขาดูศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก

“อาวุธวิเศษราชันเซียน” มีผู้พิมพ์่าออกมา เมื่อมองดูอาวุธที่อยู่ในมือของเมิ่งเจิ้นเทียน ไม่มีใครรู้ว่า อาวุธวิเศษราชันเซียนที่อยู่ในมือของเขานั้นเขาไปได้มาจากไหนกัน

ทุกคนต่างก็รู้ว่า เส้นเมิ่งเทียนไม่เคยให้กำเนิดราชันเซียนมาก่อน แต่ว่า การที่เมิ่งเจิ้นเทียนในเวลานี้จะมีอาวุธวิเศษราชันเซียนไว้ในครอบครองสักเล่มก็หาใช่เป็นเรื่องแปลก จะอย่างไรเสีย ด้วยฐานะของเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว เกรงว่าสายสำนักราชันเซียนในแดนวิญญานสวรรค์ก็คงยินดีให้ยืมอาวุธวิเศษราชันเซียนแก่เขา

“นี่ไม่ใช่อาวุธวิเศษราชันเซียนที่หยิบยืมมา” มีผู้บ่าเพ็ญตนที่ได้เห็นอาวุธวิเศษราชันเซียนที่อยู่ในมือของเมิ่งเจิ้นเทียนแล้วพูดขึ้นมา สามารถมองออกว่า อาวุธราชันเซียนที่อยู่ในมือของเมิ่งเจิ้นเทียนขณะนี้เหมือนว่าจะตื่นขึ้นมาแล้ว ยังไม่ทันได้มีการโจมตีก็ปะทุอานุภาพราชันเซียนขึ้นมาก่อนแล้ว ท่าทางของมันเหมือนต้องการเร่งให้เมิ่งเจิ้นเทียนรีบลงมือ ขอเพียงเมิ่งเจิ้นเทียนลงมือเมื่อไร มันก็จะสำแดงการโจมตีที่ปราศจากผู้ต่อกรออกมา

ขอเพียงผู้บ่าเพ็ญตนที่มีประสบการณ์สักชนิดหนึ่งก็จะเข้าใจว่าไม่ว่าจะเป็นสัจอาวุธราชันเซียน หรืออาวุธวิเศษราชันเซียน ล้วน

แล้วแต่ไม่สามารถทำให้มันตื่นขึ้นมาได้อย่างง่ายดาย แต่เวลานี้อาวุธวิเศษราชันเซียนเล่มนี้ที่อยู่ในมือของเมิ่งเจิ้นเทียนได้ตื่นขึ้นมาแล้ว ย่อมเป็นการบ่งบอกว่าอาวุธวิเศษราชันเซียนของเมิ่งเจิ้นเทียนเล่มนี้หาใช่ไปหยิบยืมมาง่ายๆ อย่างนั้น

“ตำนานเล่าขานเป็นเรื่องจริง” อ๋องเทพเต๋าของเผ่าวิญญาณเทพผู้นั้นถึงกับพึมพำออกมาว่า “ตามตำนานเล่าว่า หลังจากราชันเซียนท่าคงได้กลายเป็นราชันเซียนแล้ว เพื่อเห็นแก่ความสัมพันธ์ในอดีต เขาเคยสร้างอาวุธวิเศษราชันเซียนให้กับเมิ่งเจิ้นเทียนเป็นการเฉพาะ อาวุธวิเศษราชันเซียนเล่มนี้สามารถสำแดงอำนาจที่ทรงพลังมากที่สุด จะด้อยกว่าก็เพียงราชันเซียนท่าคงเท่านั้น

ทุกคนไม่ได้รู้สึกเหนือความคาดคิดเมื่อได้ยินคำพูดของอ๋องเทพเต๋าผู้นี้ จะอย่างไรเสียความสัมพันธ์ระหว่างราชันเซียนท่าคงกับเมิ่งเจิ้นเทียนเป็นเรื่องที่รู้จักกันทั่วหล้า แต่ว่า ยังคงทำให้ผู้คนต้องอิจฉา ถึงขนาดสามารถทำให้ราชันเซียนสร้างอาวุธเฉพาะตัวให้กับมือ ช่างเป็นมิตรภาพที่ลึกซึ้งเพียงใด!

“ตูม...” เวลานี้ สุดยอดสัจธรรมสูงสุดสายหนึ่งได้แผ่ออกไปจากใต้เท้าของเมิ่งเจิ้นเทียน โดยสุดยอดสัจธรรมสูงสุดสายนี้ลาดยวบยับสับสนลั่น ยึดครองพื้นที่ท่ามกลางไฟเดิน

ขณะที่สุดยอดสัจธรรมสูงสุดสายที่ออกไปจากใต้เท้าของเมิ่งเจิ้นเทียนนั้น ปรากฏประกายดาวที่มารวมตัวกัน พลังฟ้าดินก็รวมเข้าด้วยกัน หมื่นสัจธรรมคอยให้การปกป้องคุ้มครอง เวลานี้ทุกคนรู้สึกได้ว่าพลังจากทุกแห่งหนล้วนแล้วแต่พุ่งไปยังเมิ่งเจิ้น

เทียน ไม่ว่าจะเป็นพลังจากดวงดาวที่อยู่บนท้องฟ้า หรือพลังแก่นฟ้าดิน และหรือพลังจากหมื่นสังฆธรรม...พลังทั้งหมดล้วนแล้วแต่มุ่งไปรวมอยู่กับสุดยอดสังฆธรรมสูงสุดของเมิ่งเจิ้นเทียน

กระทั่งมีผู้คนจำนวนมากสามารถรู้สึกได้ว่า เวลานี้ พลังสังฆธรรมที่มีอยู่ในกายของตนก็เหมือนไม่อยู่ในอำนาจควบคุมของตน และกระเถิบซิดไปยังสุดยอดสังฆธรรมสูงสุดสายนั้นของเมิ่งเจิ้นเทียน ดุจดั่งเมิ่งเจิ้นเทียนในเวลานี้ได้ควบคุมสังฆธรรมสวรรค์ควบคุมจักรวาล พลังที่อยู่บนโลกทั้งหมดล้วนแล้วแต่ถูกเขานำไปใช้ได้ทั้งหมด เมื่อต้องมาอยู่เบื้องหน้าสุดยอดสังฆธรรมสูงสุดของเขาแล้ว ทุกๆ สังฆธรรมและหลักกฎเกณฑ์ต่างๆ ทั้งหมดถึงกับต้องร้องโหยหวนออกมา

“ตูม ตูม ตูม” ในขณะเดียวกัน แม้แต่ท้องฟ้ายังเกิดการสะเทือนหวั่นไหวขึ้น บริเวณด้านบนเหนือศีรษะที่เมิ่งเจิ้นเทียนยืนอยู่นั้นถึงกับมีประกายสาดส่องลงมา เหมือนว่าบนท้องฟ้าได้มีการรวมตัวกันเป็นชะตาฟ้าอย่างนั้น ท้องฟ้าแลดูแวววาวยิ่งนัก

“นี่มันคืออะไร...” บางคนถึงกับใจหายใจคว่า เมื่อรู้สึกได้ว่าสังฆธรรมของตนนั้นกำลังร้องโหยหวนออกมา

“สุดยอดสังฆธรรมสูงสุดที่สมบูรณ์แบบ เวลานี้ เมิ่งเจิ้นเทียนขาดแต่เพียงรอให้ชะตาฟ้าปรากฏออกมาแล้ว” อ๋องเทพเต๋ากล่าวว่า “เมื่อใดที่ชะตาฟ้าได้ปรากฏขึ้นมาแล้ว เขามีคุณสมบัติเพียงพอที่จะได้รับการยอมรับจากชะตาฟ้าอย่างแน่นอน ที่เหลือก็คือการแย่งชิงชะตาฟ้าแล้ว ใครเป็นผู้ชนะในที่สุด ผู้นั้นก็จะได้สืบทอดชะตาฟ้า”

ไม่รู้ว่ามีผู้คนจำนวนเท่าไรที่รู้สึกใจหายใจคว่ำเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ การได้เป็นราชันเซียนไซ่เป็นเรื่องที่ง่ายดาย ต้องบุกเบิกสุดยอดสัจธรรมสูงสุดขึ้นมา อีกทั้งมีเพียงหลังจากที่สุดยอดสัจธรรมสูงสุดถึงขั้นสมบูรณ์แบบแล้วเท่านั้น จึงจะได้รับการยอมรับจากชะตาฟ้า เมื่อได้รับการยอมรับจากชะตาฟ้าแล้วจึงมีโอกาสไปแย่งชิงชะตาฟ้าได้ ผู้ที่ได้รับชัยชนะในท้ายที่สุด จึงได้สืบทอดชะตาฟ้ากลายเป็นราชันเซียนแห่งยุคที่ปราศจากผู้ต่อกร

"ตุ้ม..." เสียงดังสนั่นเกิดขึ้น เวลานี้เมิงเจิ้นเทียนได้รวบรวมพลังฟ้าดิน เสียงคำรามดังขึ้นเป็นระลอก นาทีนี้ สุดยอดสัจธรรมสูงสุดของเมิงเจิ้นเทียน ได้กลายเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปราศจากผู้ต่อกรสัตว์

"ตุ้ม..." เท้าขนาดใหญ่ข้างหนึ่งที่ปรากฏ เป็นกิเลนตัวหนึ่งปรากฏขึ้นมา โดยบนตัวของกิเลนตัวนี้มีเปลวไฟที่แลบออกมาทั่วตัว "อ้าว" หงส์เพลิงตัวหนึ่งบินร่อน ยามที่มันกางปีกออกมา เพลิงที่รุนแรงถูกเพลิงมาสู่เบื้องล่าง เผาผลาญสิ่งทุกอย่าง

"โหกกก..." จากเสียงที่ดังขึ้น ปรากฏกัญชุกษ์ขาวตัวหนึ่งยืนอยู่ตรงนั้น เขี้ยวที่ขาวดังหิมะนั้นสามารถกัดพระอาทิตย์บนท้องฟ้าจนทะเล่ได้ "กรรร..." เสียงคำรามที่ดังก้องเก้าชั้นฟ้า เวลานี้มังกรแห่งจริงตัวหนึ่งที่ยึดครองพื้นที่อยู่ตรงนั้น เหมือนว่ามันกำลังปกป้องเมิงเจิ้นเทียนเอาไว้ ไม่ว่าผู้ใดก็ยากที่จะรุกล้ำเข้าไปได้

เดิมทีสุดยอดสัจธรรมสูงสุดของเมิงเจิ้นเทียนก็ได้สยบจนหมิ่นสัจธรรมฟ้าดินต้องร้องโหยหวนอยู่แล้ว แต่ว่า เมื่อสัตว์เทพทั้งสี่ตัวปรากฏออกมาแล้วนั้น ทุกคนถึงกับต้องสั่นเทา สิ่งนี้ไม่เพียงแค่ว่า

พลังของสัจธรรมเท่านั้น ยังมีพลังจากสัตว์เทพอยู่ในครอบครองอีกด้วย

"ฉัตตเทพนิมิตสัจธรรม ตำนานนี้เป็นเรื่องจริง เป็นความจริงที่สุดยอดสัจธรรมสูงสุดของเมืองเจ็นเทียนได้อาศัยพลังจากสัตว์เทพจริงๆ" อ๋องเทพเฒ่าถึงกับใจหายใจคว่ำเมื่อได้เห็นสัตว์เทพทั้งสี่ตัวนั้น

"แว้งค์" ในเวลานี้ อาวุธวิเศษราชันเซียนที่อยู่ในมือของเมืองเจ็นเทียนเปล่งประกายเชียนรุนแรงขึ้นมา ขณะเดียวกัน ท่ามกลางประกายเชียนของอาวุธวิเศษราชันเซียนกลับปรากฏมังกรแท้จริง หงส์เพลิง พยัคฆ์ขาว และกิเลนที่เป็นสี่สัตว์เทพขึ้นมาเช่นกัน

"ตุ้ม..." นาทีนี่เอง สัตว์เทพทั้งสี่ของอาวุธวิเศษราชันเซียนได้รวมร่างเข้ากับสัตว์เทพทั้งสี่ของสุดยอดสัจธรรมสูงสุดเมืองเจ็นเทียนเป็นร่างเดียวกัน ฉับพลันทันที่นั้น อานุภาพราชันเซียนได้เพิ่มขึ้นอย่างบ้าคลั่งเป็นทวีคูณ เวลานี้ อาวุธวิเศษราชันเซียนเล่มนี้เหมือนอยู่ในมือของราชันเซียนอย่างนั้น!

ตอนที่ 1492 ข้าเท่านั้นปราศจากผู้ต่อกรตลอดกาล

"ตุม..." สัตว์เทพพลันบุกเข้ามาหมายสังหาร การโจมตีในครั้งนี้ได้ทำลายหินและหยาง ตัดขาดจากผลกระทบ ภายใต้การโจมตีในครั้ง นี้ เก้าชั้นฟ้าและสิบแดนดินล้วนต้องสั่นเทาขึ้นมา

ภายใต้การโจมตีในครั้ง นี้ ไม่รู้ว่ามีผู้ที่ดำรงอยู่ในสถานะรุ่นดึกดำบรรพ์ของแดนวิญญานสวรรค์ ซึ่งกำลังหลับใหลอยู่ถึงกับลืมตาทั้งสองขึ้นโดยพลัน และบางคนกล่าวด้วยความรู้สึกประหลาดใจว่า "ราชันสังหารที่แท้จริง!"

เมื่อมีการสำแดงการโจมตีด้วย "ราชันสังหาร" ออกมา แม้แต่ระดับอ่องเทพที่อยู่ในเหตุการณ์ยังต้องขาสั่นทั้งสองข้างตลอดเวลา และมีอารมณ์พลุ่งพล่านอยากจะทำกราบลงกับพื้น

การโจมตีในครั้ง นี้ก็คล้ายตั้งเป็นการลงมือของราชันเซียนอย่างนั้น ไม่ว่าบุคคลผู้นั้นจะดำรงอยู่ในฐานะเป็นผู้แข็งแกร่งเพียงใดก็ตาม ก็ต้องรู้สึกหวาดกลัวและมีอาการสั่นเทา

สิ่งนี้ไม่เพียงเป็นแค่ราชันสังหารเท่านั้น เนื่องจากเม็งเจิ้นเทียน ได้มีการโจมตีด้วยพลังสูงสุดอาวุธวิเศษราชันเซียนเป็นราชันสังหารออกมา ขณะที่ราชันสังหารที่สำแดงออกมานี้ยังได้หลอมรวมเข้ากับการโจมตีขั้นสูงสุดของสุดยอดสัจธรรมปราศจากผู้ต่อกรเข้าไปด้วย ดังนั้น อานุภาพของการโจมตีในครั้ง นี้เกรงว่าจะอยู่เหนือราชันสังหาร โดยที่อานุภาพการโจมตีของมันสามารถ

เทียบได้กับอาณาจักรโคมตีที่ทะลุขีดจำกัดสูงสุดของราชชั้นสังหารไปแล้ว คือ เทพ-ราชชั้นสังหาร

สัจอาณาจักรเซียนมีความศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น หากสัจอาณาจักรเซียนฟื้นคืนขึ้นมาเต็มที่แล้ว และระเบิดพลังโคมตีสูงสุดออกมาละก็ อาณาภพของมันก็จะเหนือกว่าสวรรค์ทำลาย และเรียกพลังการโคมตีนี้ว่า เทพ-สวรรค์ทำลาย

ขณะที่อาวุธวิเศษราชชั้นเซียนเมื่อเปรียบเทียบกับสัจอาณาจักรเซียนแล้วยังห่างไกลกันอยู่ไม่น้อย แต่ทว่า เมื่ออาวุธวิเศษราชชั้นเซียนสามารถทะลุขีดจำกัดสูงสุดของมันแล้วสำแดงพลังโคมตีออกมา อาณาภพของมันจึงอยู่เหนือราชชั้นสังหาร จึงมีการเรียกพลังโคมตีนี้ว่า...เทพ-ราชชั้นสังหาร!

ย่อมไม่ต้องสงสัย หลังจากที่มีเงื่อนงำเห็นได้สำแดงท่าการโคมตีราชชั้นสังหารไปแล้ว โดยที่การโคมตีนี้ได้หลอมรวมเอาพลังการโคมตีขั้นสูงสุดของสุดยอดสัจธรรมปราศจากผู้ต่อกรของเขาเข้าไปด้วย การโคมตีในครั้งนี้จึงมีอาณาภพไม่ด้อยไปกว่าเทพ-ราชชั้นสังหาร!

นาทีนี้ เสมือนหนึ่งราชชั้นเซียนเป็นผู้ลงมือด้วยตนเอง การโคมตีที่เข่นฆ่าเทพมาร ภายใต้การโคมตีนี้ สรรพสิ่งมีชีวิตก็ต้องกลายเป็นเถ้าธุลีไปอย่างแน่นอน ภายใต้การโคมตีนี้ สัจธรรมใดๆ ก็ต้องมลายสิ้นในพริบตา หลักกฎเกณฑ์ต่างๆ ต้องถูกทำลายล้างไป!

ภายใต้การโคมตีนี้ ไม่รู้ว่าได้ทำให้ผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์ จำนวนเท่าไรต้องคุกเข่าลงกราบกับพื้นในทันที พวกเขาล้วนแล้วแต่ถูก

สยบโดยการโจมตีขั้นสูงสุดของราชันเซียน จึงบังเกิดความหวาดกลัวตามสัญชาตญาณขึ้น และคุกเข่าก้มกราบกับพื้นไม่อาจเคลื่อนไหวได้เป็นเวลานาน

ต่อให้ระดับจักรพรรดิเทพหากถูกโจมตีด้วยลักษณะเช่นนี้ก็ ต้องกลายเป็นเถ้าธุลีไปในพริบตา จักรพรรดิเทพที่กล้าแข็งมากกว่านี้ก็ไม่สามารรถต้านทานกับการโจมตีเช่นนี้ได้ เว้นแต่จะมีสัจอาวุธราชันเซียนอยู่ในมือเท่านั้น

หลี่ชีย่เพียงยิ้มชนิดหนึ่ง เมื่อต้องเผชิญกับราชันสังหาร "แวงค์" ลัคนาแต่ละตัวปรากฏขึ้นมา ทันใดนั้น ลัคนาแต่ละตัวได้ไปเรียงรายอยู่เหนือศีรษะของหลี่ชีย่

"สิบสองลัคนา..." อ๋องเทพเฒ่าถึงกับหวาดผวา จากนั้นสีหน้าซีดเผือด ร้องเสียงหลงออกมาว่า "ไม่ใช่ มันคือสิบสามลัคนา เป็นสิบสามลัคนาจริงๆ ด้วย นี่ มันเป็นไปได้อย่างไร!"

อ๋องเทพเฒ่าไม่กล้าเชื่อในสายตาของตนเอง ทำการนับอย่างละเอียดอีกครั้ง เขาไม่ได้นับผิด มันคือสิบสามลัคนาแน่ๆ

"เป็นไปได้..." ทุกคนถึงกับต้องร้องเสียงแหลมดังออกมา เมื่อได้เห็นภาพที่อยู่ตรงหน้า ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์กว้างขวางเพียงใดก็ตาม ก็ไม่กล้าเชื่อทุกสิ่งที่ตนเห็น

"เป็นไปได้..." แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนที่เป็นผู้ส่าแดงราชันสังหารออกมาก็หวาดผวาและร้องเสียงดังออกมาเช่นกัน ไม่อยากเชื่อในสิ่งที่ได้เห็น

สิบสามลัคนาพลันหายไปในระดับพลัน ปราภฏฟ้าดินขมุขขมัว
ไปทั่ว สรรพสิ่งยังไม่ทันได้ถือกำเนิดขึ้นมา ในเวลานี้เป็นช่วงก่อน
กำเนิดจักรวาล ก่อนเริ่มต้นกำเนิดฟ้าดิน!

ท่ามกลางความขมุขขมัวนั้น มีเสียงฝีเท้าดังขึ้น เป็นรนางเงาที่
สูงใหญ่ร่างหนึ่งก้าวเดินออกมา เขายืนอยู่ท่ามกลางขมุขขมัวนั้น
เป็นผู้บงการทุกสิ่ง

เมื่อร่างเงาที่สูงใหญ่นี้ได้ก้าวเดินออกมา เขาได้สยบทุกสิ่งทุก
อย่าง จะเป็นสุดยอดสัจธรรมปราศจากผู้ต่อกรก็ดี สัจธรรมราชัน
เซียนก็ช่าง แม้กระทั่งสัจธรรมสวรรค์ ล้วนแล้วแต่ถูกสยบโดยพลัน
เหมือนว่าสรรพสิ่งและสัจธรรมทั้งปวงล้วนแล้วแต่ถูกสยบอยู่ใต้ฝ่า
เท้าของเขา ประดุจสัจธรรมทุกสิ่งบนโลกนี้ล้วนแล้วแต่ไร้ค่าคู่ควร
จะกล่าวถึง

ร่างเงาที่สูงใหญ่นี้คือหลี่ซีเย้นนั่นเอง เขาที่ยืนอยู่ตรงนั้น บง
การทุกสิ่งทุกอย่างบนโลก เหมือนว่าเวลานี้เขาก็คือราชันเซียน
กระทั่งอยู่เหนือราชันเซียน

เวลานี้ ไม่มีใครสามารถแยกแยะได้ว่าเป็นร่างจริงของหลี่ซีเย
หรือว่าเป็นภาพลวงตากันแน่ ยามที่ร่างเงานี้ปรากฏตัวขึ้นมา
ทุกคนได้แต่แหงนมอง ไม่มีใครกล้าสู้สายตาก้เขา

การที่หลี่ซีเยยืนอยู่ตรงนั้น เป็นการยืนอยู่เหนือสวรรค์
เหมือนว่าเขาก็คือสวรรค์ ไม่ว่าจะป็นสิ่งมีชีวิตใดก็ตาม หากอยู่
ตรงหน้าเขาก็ต้องกลับกลายเป็นมีขนาดเล็กจิ๋วมาก กลายเป็นไม่มี
ค่าคู่ควรจะกล่าวถึง

ข้าคือสวรรค์ที่แท้จริง นี่แหละคือความละเอียดลึกซึ้งของสิบสามลัคนา ในเวลานี้ แม้หลิษิเยจะไม่ได้สืบทอดชะตาฟ้า แต่เขาก็มีพลังของชะตาฟ้าอยู่ในครอบครอง ทุกสิ่งอย่างบนโลกล้วนอยู่ในความควบคุมของเขา

แม้แต่สุดยอดสังฆกรรมปราศจากผู้ต่อกรของเม็งเจิ้นเทียนในเวลานี้ก็พลันสลดและอับแสง เม็งเจิ้นเทียนเองพลันรับรู้ได้ว่าสุดยอดสังฆกรรมปราศจากผู้ต่อกรตนถูกสยบโดยหลิษิเย

“หมัดสยบสวรรค์...” ในเวลานี้เอง หลิษิเยที่กลับกลายเป็นข้าคือสวรรค์ที่แท้จริงได้ลงมือแล้ว ด้วยการทุบลงมาหมัดหนึ่ง พลันทำให้ทุกสิ่งพังทลายและมลายไป

ในขณะนี้ สิ่งที่อยู่เบื้องหลังการยิงได้ปรากฏต่อสายตาของทุกคน นาที่นี้แต่ละสิ่งที่อยู่เหนือขีดจำกัดได้ถูกมือของหลิษิเยทำลายไปที่ละอย่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสังฆกรรมเหนือขีดจำกัด กาลเวลาเหนือขีดจำกัด ช่องว่างเหนือขีดจำกัด สรรพสิ่งที่เหนือขีดจำกัด...ทุกสิ่งที่อยู่เหนือขีดจำกัดล้วนแล้วแต่ถูกทำลายไปภายใต้หมัดเดียวนี้ ต่อให้บนโลกใบนี้มีสวรรค์จริง เกรงว่าภายใต้หมัดนี้ก็คงถูกสยบและทำลายไปในพริบตา หมัดนี้คือหมัดที่มีอานุภาพสูงสุดในโลกแล้ว ไม่มีวิชาหมัดใดๆ สามารถล้ำหน้าเขาได้อีกแล้ว

“ปัง” ลังหวะที่หมัดนี้ทุบลงมานั้น กระทบอ่องเทพแต่่าก็ไม่สามารถยืนได้อย่างมั่นคงอีกต่อไป เขาอ่อนเข้ขึ้นมาทั้งสองข้างจนต้องคุกเข่าลงในทันที

แม้ว่าอ่องเทพเตมาไม่ยินยอมจะคุกเขา แต่ทว่า เวลาที่ไม่อาจตามใจเขาได้ เขาต้องคุกเขาลงตรงนั้น ไม่มีกำลังที่จะขัดขึ้นได้ แม้แต่น้อย

การสยบ เป็นการสยบที่เบ็ดเสร็จเด็ดขาด การสำแดงชั้นสุดยอดของ "หมัดสยบสวรรค์" ภายใต้สภาพของข้าคืออัสวรรค์ที่แท้จริงในทันใด หมัดลักษณะเช่นนี้ถือว่าเป็นชั้นสุดยอดแล้ว ไม่ว่าจะอะไรก็ต้องถูกสยบ ต่อให้เป็นสัจธรรมของราชันเซียนก็ต้องถูกสยบเช่นกัน

"ปัง" นาทีนี้ ราชันสังหารถูกทำลาย สัตว์เทพทั้งสี่กลายเป็นเถ้าธุลีไปท่ามกลางเสียงร้องที่น่าเวทนา นาทีนี้ทุกสิ่งดูจะไม่สามารถรับได้กับการสะกิดเพียงนิดเดียว

"คร้ากก" อาวุธวิเศษราชันเซียนที่อยู่ในมือของเมิ่งเจิ้นเทียนแตกกร้าว ปราบกฏเศษของอาวุธดังกล่าวหล่นลงพื้นเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

"ปัง" ภายใต้หมัดนี้ เมิ่งเจิ้นเทียนถูกสยบโดยตรง ทุกสิ่งที่เขาทำไปคือเหนื่อยเปล่า สัจธรรมของเขาถูกทำลายไปทันที ได้ยินเสียงดัง "คร้ากก" ซึ่งเป็นเสียงแตกหักของกระดูก ภายใต้หมัดนี้กระดูกของเมิ่งเจิ้นเทียนแตกหักทั้งตัว ปราบกฏเลือดที่ซึมออกมาทั่วร่างของเขา

"ตูม" เวลานี้ แม้แต่เวทิต่อสู้ดีกดำบรรพ์ก็ไม่สามารถรับได้กับการโจมตีที่ปราศจากผู้ต่อกรของหลี่ชีย่ ภายใต้หมัดนี้ เวทิต่อสู้ดีกดำบรรพ์พลันพังถล่มลงมา หลักกฏเกณฑ์ของเวทิต่อสู้ดีกดำ

บรรพ์ทั้งหมดถูกทำลาย ทำให้เวทิต่อสู้ดีกดำบรรพ์กลายเป็นเถ้า
ธุลีไปในพริบตา

ช่างเป็นเรื่องที่น่าสะเทือนหัวใจเหลือเกิน เมื่อเวทิต่อสู้ดีกดำ
บรรพ์แห่งนี้เคยได้รับการปกป้องคุ้มครองจากปรัชญาเมธีจำนวน
นับไม่ถ้วน ก่อนหน้านั้น การโจมตีราชันสังหารก็ไม่ได้ทำให้มัน
ต้องพังทลายลงมา แต่ภายใต้หมัดเดียวของหลี่ชีย่ เวทิต่อสู้ดีกดำ
บรรพ์กลับไม่สามารถรองรับได้ พลันกลายเป็นเถ้าธุลีไปและเป็น
การทำลายที่เบ็ดเสร็จเด็ดขาดมาก

ท้ายที่สุด ทุกอย่างกลับกลายเป็นเงียบสงบ ฟ้าดินตกอยู่ใน
สภาพเงียบสงบ เวลาที่ ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วน
ต่างคุกเข่าก้มกราบอยู่กับพื้น แม้ว่าผู้คนจำนวนมากจะไม่เต็มใจ
แต่ทว่า ภายใต้ข้าคือสวรรค์ที่แท้จริง และหมัดสยบสวรรค์แล้ว ไม่
อยากคุกเข่าก็ต้องคุกเข่า พวกเขาไม่สามารถรองรับกับพลังสยบ
เช่นนี้ได้อยู่แล้ว

“ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม” เวลาที่ บริเวณห้องฟ้าที่หลี่ชีย่ยืนอยู่นั้น ปรากฏ
เมฆดำและเสียงฟ้าร้อง มีการรวมตัวของสวรรค์ลงทัณฑ์ แต่ทว่า
ท้ายที่สุดแล้วสวรรค์ลงทัณฑ์ก็ไม่ได้เกิดขึ้น

หลี่ชีย่เพียงยิ้มๆ และล่องมองไปบนห้องฟ้าด้วยท่าที่เมินเฉย

ในเวลานี้ ทุกคนล้วนแล้วแต่มีอาการสั่นเทา รวมทั้งเม็งเจิ้น
เทียนที่ยังคงมีชีวิตอยู่ ดวงตาของทุกคนเบิกกว้าง มองดูหลี่ชีย่ที่
ได้กลายเป็นข้าคือสวรรค์ที่แท้จริง

การมีสิบสามลัคนาในครอบครอง เป็นการทะลุทะลวงขีดจำกัดสูงสุดของทุกคน และเป็นการทำลายความรู้รอบตัวของทุกคน เพราะทุกคนต่างรู้ว่า ลัคนาของผู้บำเพ็ญตนเต็มที่ได้ไม่เกินสิบสองลัคนา

กระทั่งเคยมีคำพูดที่แพร่หลายกันในเค้าแดนว่า เค้าลัคนาเป็นที่ยกย่อง สิบนั้นบริบูรณ์ครบถ้วน สิบเอ็ดสุดมหัศจรรย์ตลอดกาล สิบสองนั้นไซ้รั้งล่องตำแหน่งราชันเซียน

นับแต่โบราณกาลเป็นต้นมามีตำนานเพียงหนึ่งเดียวที่ระบุถึงเรื่องการมีสิบสองลัคนา นั่นก็คือราชันเซียนเจียวเหิง เกี่ยวกับการมีสิบสองลัคนาของราชันเซียนเจียวเหิงนั้น แม้แต่คนที่รู้ถึงตำนานเรื่องนี้ก็จะเข้าใจว่ามันคือตำนานเท่านั้น เนื่องจากไม่เคยมีผู้ใดเคยเห็นสิบสองลัคนาของราชันเซียนเจียวเหิงมาก่อน

ตลอดเวลาที่ผ่านมาก็ได้มีตำนานเล่าลือกันว่า เนื่องเพราะมีสิบสองลัคนานี้เอง จึงส่งผลให้ราชันเซียนเจียวเหิงไม่เคยพ่ายแพ้ใครตลอดชีวิต

อย่างไรก็ตาม เวลาที่ปรากฏอยู่ตรงหน้าของทุกคนไม่ใช่สิบสองลัคนา แต่เป็นสิบสามลัคนา มันช่างเป็นเรื่องที่สร้างความสะเทือนหัวไหวให้กับผู้คนเช่นใด

นับแต่อดีตกาลเป็นต้นมา ไม่เคยได้ยินว่ามีใครที่มีสิบสามลัคนามาก่อน แต่ทว่า มาวันนี้หลีซีย่ทำสำเร็จแล้ว มีสิบสามลัคนาไว้ในครอบครอง เกรงว่าเขาคงเป็นคนๆ เดียวเท่านั้นที่มีสิบสามลัคนานับแต่อดีตกาลที่ผ่านมา!

นาทีนี้ ทำให้ทุกคนล้าแล้วแต่หวาดกลัว การมีสิบสามลัคนา บ่งบอกถึงสิ่งใด? ทุกคนไม่สามารถจินตนาการได้อีกแล้ว ทุกคน บอกได้แต่เพียง ปราศจากผู้ต่อกร! ราชนัเขียนที่ปราศจากผู้ต่อกร

แม้ว่าเวลานี้หลี่ชียเอยังไม่ได้เป็นราชันเขียน แต่ นาทีนี้ทุกคน ต่างรู้แล้วว่า ตำแหน่งราชันเขียนในชาตินี้จะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากหลี่ชียเอแล้ว

ในขณะนี้ หลี่ชียเอเพียงยิ้มชนิดหนึ่งมองดูเมิ่งเจิ้นเทียนที่นอนอยู่บนพื้น ขณะที่เมิ่งเจิ้นเทียนอาศัยมือสองข้างยันตัวเอาไว้ เคลื่อนที่ ถอยหลังไปที่ละก้าวๆ

“ให้ข้าสังหารเจ้าเสียเดี๋ยวนี้เลย หรือว่าปล่อยให้เจ้ามีชีวิตอยู่ท่ามกลางเงามืดของข้าดินะ” หลี่ชียเอหัวเราะและพูดด้วยน้ำเสียงราบเรียบ

เวลานี้ ในใจของเมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับรู้สึกเย็นวาบ ความหวาดกลัวแผ่ขยายเป็นวงกว้างขึ้นภายในใจ ซึ่งทำให้เขารู้สึกตื่นตระหนก กระทั่งรู้สึกถึงความสิ้นหวัง นาทีนี้ จิตของเมิ่งเจิ้นเทียน ถูกทำให้สั่นคลอนโดยสิ้นเชิง บังเกิดความหวาดกลัวในใจ หากเขาไม่สามารถเอาชนะความหวาดกลัวเช่นนี้ไปได้สักที ต่อให้เขามีชีวิตอยู่ก็ต้องอยู่ภายใต้เงามืดของหลี่ชียเอตลอดไป เมื่อถึงตอนนั้น เขาหมดสิทธิ์โดยสิ้นเชิง ไม่มีคุณสมบัติได้เป็นราชันเขียนอีกต่อไป

แม้ว่าข้าคิดจะทรมาณเจ้า ให้เจ้าได้มีชีวิตอยู่ท่ามกลางเงามืดแห่งความหวาดกลัวตลอดไป” หลี่ชียเอยิ้มกล่าวเฉยเมยว่า “แต่ทว่า คนอย่างข้าชอบที่จะทำอะไรที่สะอาดหมดจดมากกว่า ทำครึ่งเดียว

ให้ลบ ฆ่าเจ้าเสียจะทำให้ขจัดความยุ่งยากไปได้มากที่สุดทีเดียว
ป้องกันไม่ให้ก่อเรื่องราวอะไรขึ้นมาอีก”

ขณะที่หลี่ชีย่พูดคำๆ นี้ออกมานั้น ภายในใจของเมิ่งเจิน
เทียบถึงกับสั่นระริกขึ้นมา เวลานี้เขาพ่ายแพ้อย่างหมดรูป พ่ายแพ้
จนราบคาบ กระทั่งเรียกได้ว่า เขาพ่ายแพ้จนไม่เหลืออะไรอีกเลย
ไม่สามารถกลับมาเริ่มต้นได้ใหม่

เวลานี้ แม้ว่าเมิ่งเจินเทียบยังคงมีความแข็งแกร่งอยู่ แต่ว่า เขา
พ่ายแพ้จนไม่สามารถกลับมาได้อีกแล้ว เขาไม่สามารถก้าวข้าม
วิบากเต่าที่อยู่ภายในใจได้อีก การพ่ายแพ้ในครั้งนี้ ทำให้หลี่ชีย่
กลายเป็นฝันร้ายที่อยู่ภายในใจของเขาไปตลอดกาล

ตอนที่ 1493 ขุนพลชุดขาวตายในสนามรบ

ในขณะนี้ เมิ่งเจิ้นเทียนใช้ข้อศอกดันตัวเคลื่อนย้ายร่างกาย ถอยไปเรื่อยๆ ในเวลานี้ ภายในใจของเมิ่งเจิ้นเทียนตลอบบอวอลไปด้วยความหวาดกลัว เวลานี้ตัวเขาที่เปี่ยมด้วยความมั่นใจในตนเอง ถึงกับความมั่นใจพังทลายลง ตัวเขาที่ไม่เคยเกรงกลัวต่อสิ่งใดๆ ตลอดมา เวลานี้กลับรู้สึกกลัวภายในใจขึ้นมา

นาที่นี้ เมิ่งเจิ้นเทียนกระทั่งรู้สึกสิ้นหวังแล้ว สิบสามลัคนาทำให้เมิ่งเจิ้นเทียนต้องสิ้นหวังอย่างสิ้นเชิง ผลงานเช่นนี้เป็นสิ่งที่เขาไม่สามารถแข่งล้ำหน้าได้ตลอดชีวิต ไม่ว่าจะในอนาคตเขาจะมีความแข็งแกร่งปานใดก็ตาม สิบสามลัคนาก็เหมือนดั่งมารร้ายที่คอยสยบอยู่กลางใจของเขา ทำให้เขาหายใจไม่ออกตลอดไป

เฉกเช่นหลี่ชียเอ่ที่ได้พูดเอาไว้ว่า การพ่ายแพ้ในครั้งนี้ แม้ว่าเขาจะไม่ตาย เกรงว่าคงต้องมีชีวิตอยู่ท่ามกลางเงามิพิพของหลี่ชียเอ่ตลอดไป และเข้าจะต้องมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความหวาดกลัวตลอดไป

เวลานี้ ภายในใจของทุกคนล้วนแล้วแต่รู้สึกสิ้นเหาทุกคนรู้สึกถึงความอึดอัด ไม่ว่าจะเป็นอย่างใดก็ตามก็ต้องมีความหวาดกลัวสายหนึ่งที่ตลอบบอวอลอยู่ ทุกคนต่างรู้ดีว่า เมิ่งเจิ้นเทียนได้ตกอยู่ในฐานะจนตรอกแล้ว

“อาจารย์ รีบหนีไป” นาทีนี่ ขุนพลชุดขาวพลันลุยเข้ามาและเข้ามาขวางอยู่ตรงหน้าของหลี่ชียเอ

“ไปเออร์...” ในใจของเมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับสั่นเทาที่หนึ่ง และร้องเสียงดังออกมา เมื่อเห็นขุนพลชุดขาวที่เข้ามาขวางอยู่ข้างหน้า

“หนีไป...” ขุนพลชุดขาวร้องด้วยเสียงอันดังออกมา ขณะที่พลังลมปราณถูกปล่อยออกมาอย่างรุนแรง เขาได้ปล่อยพลังลมปราณออกมาทั้งหมดโดยไม่ได้เก็บงำเอาไว้เลยแม้แต่หน่อย ร้องกล่าวออกไปว่า “ขอเพียงขุนเขายังอยู่ ไยต้องกลัวไม่มีเพื่อน ขอเพียงมีชีวิตอยู่ก็สามารถเริ่มต้นใหม่ได้!” พลังที่กล่าวขาดคำ “ตูม” เสียงดังสนั่น เลือดวิฆณะถูกนำมาเผาผลาญ

เวลานี้ ขุนพลชุดขาวได้ทำการเผาผลาญพลังลมปราณ เลือดวิฆณะของเขาทั้งหมดในทันที แม้แต่สัจธรรมของตนก็นำมาทำการเผาผลาญด้วย เรียกได้ว่าทุกสิ่งทุกอย่างล้วนแล้วแต่ถูกเผาในเวลาเดียวกันนี้ เสียง “ตูม” ดังขึ้นมาอีกครั้ง ด้านหน้าของขุนพลชุดขาวปรากฏเป็นทวนยาวเล่มหนึ่ง เป็นทวนยาวที่มีสีแดงดั่งโลหิต

ภายในใจของเมิ่งเจิ้นเทียนรู้สึกเย็นวาบวบ เขารู้แล้วว่าศิษย์ของตนกำลังทำอะไร จึงกัดฟันก้าวเท้าเข้าไปยังหุบเขาหิมะ หันหลังวิ่งหนีไปทันที ฉับพลันกระโดดข้ามไปยังอาณาจักรถัดไป

เหมือนดังที่ขุนพลชุดขาวได้พูดเอาไว้ ขอเพียงขุนเขายังอยู่ ไยต้องกลัวไม่มีเพื่อน ขอเพียงยังมีชีวิตอยู่ก็สามารถเริ่มต้นได้ใหม่

“ตูม...” เพลงทวนที่ก้าวข้ามโบราณกาลมา เพลงทวนที่หลอมรวมพลังที่แดงดั่งโลหิตไว้บนทวน ทวนที่สืบทอดทุกสิ่งทุกอย่างของ

คุณพลชุดขาวเอาไว้ ในนั้นกอบปรด้วยพลังมปราณทั้งหมด เลือด
วิธนะทั้งหมด พลังชีวิตทั้งหมด พลังสัจธรรมทั้งหมดของคุณพล
ชุดขาวเอาไว้

ยอมไม่ต้องสงสัย คุณพลชุดขาวได้ทำการริดทุกสิ่งทุกอย่างที่
ตนมียุจนแห่ง แล้วให้ทุกสิ่งทุกอย่างมารวมอยู่ที่ทวนเล่มนี้ นี่จะ
เป็นทวนสุดท้ายในชีวิตของเขา และเป็นหนึ่งทวนที่ทรงอำนาจ
มากที่สุดในชีวิตของเขา!

เวลานี้ คุณพลชุดขาวที่เดิมมีลักษณะเป็นบุรุษวัยกลางคนกลับ
กลายเป็นผู้มีผมเผ้าขาวโพลน เพียงชั่วพริบตาเดียวเขาก็ได้
กลายเป็นผู้เฒ่าที่มีอายุแปดสิบอย่างนั้น กระทั่งดูเป็นคนหลังค่อม
ไปแล้วในทันที

ทุกคนรู้สึกเย็นวาบในใจ เมื่อเห็นคุณพลชุดขาวที่จับพลัน
กลายเป็นผมเผ้าขาวโพลน ทุกคนรู้ว่าสิ่งนี้บ่งบอกถึงสิ่งใด นี่คือ
การฆ่าตัวตาย!

การที่คุณพลชุดขาวเผาผลาญทุกสิ่งทุกอย่างของตน ไม่ว่าจะ
เป็นพลังมปราณ เลือดวิธนะ พลังชีวิต กระทั่งสัจธรรมของตน
ต่อให้เขาสามารถชนะการศึกในครั้งนี้ได้เขาก็ต้องตาย เนื่องจาก
ทุกอย่างของเขาได้ถูกริดจนแห้งไปแล้ว

“หลี่ซีเย ถ้ามทวนที่อยู่ในมือของข้าก่อน!” คุณพลชุดขาวที่มี
ผมเผ้าขาวโพลน มือถือทวนที่แดงเหมือนดั่งโลหิต แม้ว่าเขาจะดู
หลังค่อมไป แต่ว่ายังคงมีปณิธานการต่อสู้ที่รุนแรง ยังคงมุ่งไป
ข้างหน้าอย่างห้าวหาญ ไม่มีคำว่าหวาดกลัว ไม่มีเกรงกลัว

“น่าชื่นชมในความกล้าหาญ เสียตาย เป็นการเอาไขไป
กระทบหิน” หลี่ชียเอ่ที่ยังคงอยู่ในสภาพของข้าคือสวรรค์ที่แท้จริง
กล่าวท่าที่เรียบเฉยออกมา

“นี่แหละคือการอาศัยไขไปกระทบกับหิน!” คำรามเสียงยาว
ออกมา “แว้งค์” ทวนยาวในมือที่ทลายฟ้า ทวนนี้ไปแล้วไปลับ มุ่ง
ไปข้างหน้าอย่างหาญกล้า

เพลงทวนกระบวนท่านี้ มีแต่รุกไม่มีรับ ชุนพลชุดขาวเปิด
จุดอ่อนบนตัว ทวนกับร่างของเขาพุ่งไปด้วยกัน โดยที่กระบวนท่า
นี้ได้พกเอาการโจมตีที่ปราศจากผู้ต่อกรที่สุดในชีวิตกับการเข้า
สังหารหลี่ชียเอ่

ทวนนี้เป็นการสืบสานทุกสิ่งทุกอย่างของชุนพลชุดขาวเอาไว้
กล่าวสำหรับเขาแล้ว ชนกะก็ดี แพ้ก็ช่าง ทั้งหมดล้วนไม่
มีความสำคัญอีกแล้ว สิ่งที่เขาทำลงไปเพียงแค่ต้องการสร้างโอกาส
ให้อาจารย์ของเขาได้หนีไปเท่านั้น

หนึ่งทวนทลายฟ้า เป็นหนึ่งทวนที่เปี่ยมด้วยความเศร้าสลด
และฮึกเหิมเหลือเกิน ช่างมันคงอะไรอย่างนั้น ช่างเปี่ยมด้วย
ปณิธานที่สูงส่งเหลือเกิน ชุนพลชุดขาวที่ร่างกายและทวนต้องก้าว
ไปด้วยกัน สองมือของเขากำทวนยาวเอาไว้แน่น กระทั่งเห็นเป็น
เส้นเลือดที่นูนขึ้นมา ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ทวนนี้ของเขาจะต้อง
ขวางหลี่ชียเอ่เอาไว้ให้ได้ สายตาของเขามั่นคงยิ่งนัก ปราศจาก
ความยินดีและความเศร้าโศก!

"ปัง..." หลีชีเย ได้ปล่อยหมัดออกมาแล้ว หมัดนี้ได้ซัดเข้าไป
ปลายแหลมของทวนเข้าอย่างจัง ภายใต้การบดขยี้ด้วยหมัดๆ นี้
ของหลีชีเย ทำให้ทวนยาวของขุนพลชุดขาวเริ่มโค้งงอ

"ฆ่า..." ขุนพลชุดขาวคำรามเสียงดังออกมา โดยไม่ได้
หวาดหวั่นแม้แต่น้อย เลือดที่ไหลย้อมชุดของเขาจนแดงฉาน แต่
ทว่า เขายังคงยืนหยัดในทวนเล่มนี้อย่างบ้าคลั่งต่อไป แม้ว่าทวน
ยาวเล่มนั้นที่อยู่ในมือ โค้งงอจนแทบจะพับครึ่งอยู่แล้ว แต่เขายังคง
ต้านเอาไว้อย่างสุดแรงเกิด

รู้ทั้งรู้อยู่แล้วว่าสู้ไม่ได้ แต่ เขายังไม่ยอมปล่อยมือและไม่
หือถอยแม้แต่น้อย สายตาของเขาช่างมั่นคงอะไรอย่างนั้น เขา
เผชิญหน้ากับความตายอย่างไม่สะทกสะท้าน นาที่นี้ ความตาย
กล่าวสำหรับเขาไม่มีอะไรต้องกลัวอีกแล้ว ภายในใจของเขายึดติด
อยู่กับความเชื่อที่มั่นคงว่า...ขวางหลีชีเยเอาไว้ให้ได้!

"ปัง..." เสียงที่ดังขึ้น เหมือนดังที่หลีชีเยได้พุดเอาไว้อย่างนั้น
สิ่งที่ทำเป็นเพียงอาศัยไขว่ไปกระทบหินเท่านั้น ต่อให้ขุนพลชุดขาว
อาศัยที่สุดแห่งการโจมตี ต่อให้กระบวนท่านี้ได้เค้นทุกสิ่งทุกอย่าง
มารวมเอาไว้กับทวนนี้ แต่ว่า เมื่อต้องเผชิญหน้ากับข้าคือสวรรค์ที่
แท้จริงของหลีชีเยแล้ว ก็ไม่สามารถต้านหลีชีเยเอาไว้ได้

ภายใต้หมัดนี้ ในที่สุดทวนยาวถูกทำลาย และหมัดนี้เลยไปซัด
ใส่หน้าอกของขุนพลชุดขาว เสียงกระดูกแตกหักดังขึ้น นับว่าหลี
ชีเยได้ยั้งมือเอาไว้แค่แต่ะตัวแล้วหยุด ไม่ได้ทะลุทะลวงหน้าอกของ
ขุนพลชุดขาวแต่อย่างใด

ความจริงแล้ว ไม่ว่าหมัดนี้จะทะลวงอกของขุนพลชุดขาวหรือไม่ก็ตาม ผลที่ออกมายังคงเหมือนเดิม ต่อให้หลิขิเย่ไม่สังหารขุนพลชุดขาว ตัวขุนพลชุดขาวเองก็ไม่อาจหลีกเลี่ยงหนีความตายไปได้พ้น เพราะเพลงทวนสุดท้ายนี้ได้รัดเค้นทุกสิ่งทุกอย่างของเขาจนแห้ง เขาไม่อาจมีชีวิตต่อไปได้อีกแล้ว การที่เขายังคงยืนอยู่ได้นั้น เป็นเพราะจิตที่ยึดติดทำให้เขาสามารถยืนหยัดเอาไว้ได้

ร่างของขุนพลชุดขาวร่วงจากท้องฟ้า ลงหวั่นที่ร่างกายของเขา ร่วงลงพื้นนั้นเขาได้หลับตาลงช้าๆ แม้ว่าเขาไม่สามารถขวางหลิขิเย่เอาไว้ได้ แต่ทว่า เขาได้สร้างโอกาสให้อาจารย์ของเขาได้หลบหนีไป เพียงเท่านั้นกล่าวสำหรับเขาก็นับว่านอนตายตาหลับได้แล้ว

หลายคนรู้สึกซาบซึ้งในใจ มองดูร่างของขุนพลชุดขาวที่ร่วงหล่นจากท้องฟ้า เวลานี้กล่าวสำหรับผู้คนจำนวนมากแล้ว แพ้ชนะไม่มีความสำคัญอีกต่อไป ความเป็นความตายก็ไม่มี ความหมายที่สำคัญคือ ความกล้าหาญเด็ดเดี่ยวที่มุ่งไปข้างหน้าของขุนพลชุดขาว ทำให้ทุกคนต้องเคารพและเลื่อมใส

“ปัง” ร่างกายของขุนพลชุดขาวกระทบกับพื้นอย่างแรง ดวงตาทั้งสองของเขาปิดสนิท เวลานี้ เขาตายด้วยท่าทีที่สงบเหลือเกิน ไม่มีความคับแค้นใจแม้แต่น้อย ไม่มีความไม่เต็มใจแม้แต่นิดเดียว

“นับเป็นชายชาติวีรชนหนึ่ง” มองดูศพของขุนพลชุดขาวแล้ว หลิขิเย่เอ่ยขึ้นมาช้าๆ ว่า “สามารถมีศิษย์เช่นนี้ได้ คู่ควรให้ผู้ที่เป็นอาจารย์ต้องภาคภูมิใจในตัวเขา!”

เวลานี้ ทุกคนถึงกับต้องมองดูศพของขุนพลชุดขาว ในขณะที่หลายคนรู้สึกเย็นวาบบในใจ โดยเฉพาะยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนรุ่มอาวุโสต้องทอดถอนใจ และส่งเสียงสะอื้นเบาๆ ออกมา

กล่าวสำหรับยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนรุ่มอาวุโสจำนวนมากแล้ว ถ้าหากชั่วชีวิตของตนสามารถสอนลูกศิษย์แบบนี้ได้สักคนละก็นับว่าชาตินี้ไม่มีอะไรต้องเสียใจอีกแล้ว ไม่ว่าจะใครก็ตาม หากสามารถสั่งสอนศิษย์แบบนี้ขึ้นมาได้ สมควรถือเป็นความภูมิใจของตนไปได้ตลอดชีวิตแล้ว!

“ฝังศพของเขาเสีย” หลี่ชีย่ที่มองดูศพของขุนพลชุดขาวจากนั้นพาซูหย่งหวงเข้าไปภายในหุบเขาหิมะ กระโดดเข้าไปยังอาณาจักรอีกแห่งหนึ่ง

ผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากทยอยกันตามเข้าไปภายในหุบเขาหิมะ เมื่อเห็นหลี่ชีย่กระโดดเข้าไปยังอีกอาณาจักรหนึ่ง ต่างทยอยกันติดตามเข้าไป

แต่ก็มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญาณเทพบางคนที่ยังคงรั้งอยู่ที่ตรงนี้ พวกเขาได้จัดการฝังศพของขุนพลชุดขาว ณ ที่ตรงนั้นและแกะสลักป้ายชื่อศิลาปักเอาไว้กับหลุมฝังศพของเขา

ไม่มีใครรู้ว่าเม็งเจี้ยนเทียนจะมีวันที่ได้กลับมาเพื่อเก็บศพของศิษย์ตนหรือไม่ และไม่มีใครรู้ว่า ในอนาคตจะมีวันที่ศิษย์ของเส้นเม็งเจี้ยนจะมาเก็บศพให้กับขุนพลชุดขาวหรือไม่

หลังจากที่ได้กระโดดเข้าไปในอาณาจักรถัดไปแล้ว สิ่งที่คุณคนมองเห็นคือสนามหญ้าที่กว้างใหญ่ไพศาลมาก โดยเป็นพื้นที่ที่

เขี้ยวข่มไปทั่ว ทอดสายตามองออกไปจะเห็นเป็นหญ้าสีเขียวทุกพื้นที่ เป็นทุ่งหญ้าที่เปี่ยมด้วยความหอมสดชื่นของดอกไม้ต้นหญ้าเมื่อยืนอยู่ท่ามกลางทุ่งหญ้าในลักษณะเช่นนี้แล้วสุดลมหายใจเข้าลึกๆ จะทำให้รู้สึกมีกำลังวังชาเพิ่มพูนเป็นร้อยเท่า และทำให้จิตใจรู้สึกสบาย

หลังจากที่เม็งเจ็ญเทียนเข้าไปยังทุ่งหญ้ายากว้างใหญ่แห่งนี้ได้แล้ว เขาได้วิ่งไปข้างหน้าสุดแรงเกิด แม้ว่าจะต้องลากสังขารที่ได้รับบาดเจ็บสาหัส แต่ทว่า เวลานี้เขาไม่สามารถคำนึงสิ่งเหล่านี้ได้อีกแล้ว เขาอาศัยความเร็วสูงสุดที่มีและอาศัยพลังอย่างสุดแรงเกิดวิ่งหนีไปข้างหน้าอย่างบ้าคลั่ง เพราะข้างหน้าจะเป็นโอกาสสุดท้ายของเขาแล้ว

หลี่ซีเยเห็นฟ้าไล่ติดตามไป โดยอาศัยความเร็วที่รวดเร็วมากเช่นกัน แต่ว่า ไม่ได้สำแดงจนถึงขีดสุด เขาไม่เร่งรีบจะต้องตามให้ทันเม็งเจ็ญเทียนในทันที

“ดูท่ายังคงมีคนทีอดกลั้นเอาไว้ไม่ยอมลงมือนะเนี่ย ไม่รู้ว่าพวกเจ้ายังมีลูกไม้อะไรอีก” หลี่ซีเยไล่ล่าสังหารเม็งเจ็ญเทียนไปพลาง หัวเราะกล่าวไปพลาง

เสียงของหลี่ซีเยส่งต่อไปได้ไกลมาก ผู้คนจำนวนมากล้วนแล้วแต่สามารถได้ยิน สำหรับเม็งเจ็ญเทียนที่วิ่งหนีอยู่ข้างหน้ายังได้ยินคำพูดนี้ได้อย่างชัดเจน

แต่ทว่า เม็งเจ็ญเทียนไม่ตอบและไม่เปล่งเสียงออกมาเลยสักแอะ วิ่งหนีไปข้างหน้าอย่างสุดชีวิต ไม่กล้ารั้งรอแม้แต่น้อยนิด

บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่ไล่ติดตามเข้ามา เมื่อได้เห็นภาพนี้แล้ว พวกเขาต่างรู้สึกสะเทือนหัวนโหวยงนัก ก่อนหน้านั้นจะมีผู้ใดคาดคิดว่า เม็งเจิ้นเทียนจะถูกคนเขาไล่ล่าสังหารจนต้องวิ่งหนีหัวซุกหัวซุนอย่างนี้ได้

เรื่องเช่นนี้ ไม่เคยมีใครกล้าจินตนาการมาก่อน เกรงว่าก่อนหน้านั้นมีแต่ผู้คนที่คิดว่า คงมีเพียงเม็งเจิ้นเทียนเท่านั้นที่เป็นฝ่ายไล่ล่าสังหารผู้อื่นจนวิ่งหัวซุกหัวซุนเช่นนี้ ไม่มีวันที่ใครจะมาไล่ล่าเขาจนต้องวิ่งหนีหนีหัวซุกหัวซุนอย่างนี้

แต่ทว่า มาวันนี้ เม็งเจิ้นเทียนกลับถูกหลี่ซีเยไล่ล่าสังหารจนต้องวิ่งหนีหนีหัวซุกหัวซุนอย่างนี้ ทำให้ผู้เคนจำนวนมากต้องทอดถอนใจออกมา และทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญานเทพจำนวนมากไม่น้อยที่ต้องรู้สึกน่าเศร้าในใจ

ก่อนหน้านี้ไม่นาน พวกเขายังคงมั่นใจในตัวองเม็งเจิ้นเทียนมาก พวกเขากระทั่งเข้าใจว่าเม็งเจิ้นเทียนสามารถสังหารหลี่ซีเยได้ แต่แล้ว ไม่นึกไม่ฝันเลยว่า มาวันนี้เม็งเจิ้นเทียนต้องพ่ายแพ้อย่างหมดรูป ถูกหลี่ซีเยตามล่าสังหารจนต้องวิ่งหนีหัวซุกหัวซุน

แต่ทว่า ในระหว่างการตามล่าและวิ่งหนีนั้น ได้สร้างความแปลกใจให้กับบางคน พวกเขาขององค์ชายแห่งความชั่วร้าย ไปไหนกันหมด เพราะอะไรพวกเขาขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายยังคงไม่ปรากฏตัวออกมาให้ความช่วยเหลือต่อเม็งเจิ้นเทียนที่กำลังถูกหลี่ซีเยตามล่าหนีหัวซุกหัวซุนอยู่ในขณะนี้!

ตอนที่ 1494 เม็งเจิ้นเทียนวิ่งหนี

เม็งเจิ้นเทียนวิ่งหนีอย่างไม่คิดชีวิต ขณะที่หลี่ชียเอ๋ไล่ติดตามไม่ลดละ ท่ามกลางทุ่งหญ้าที่กว้างใหญ่ไพศาลแห่งนี้ ทั้งสองฝ่ายได้ดำเนินการไล่ล่ากันอย่างยืดยาว

แม้ว่าเม็งเจิ้นเทียนจะหนีไปได้อย่างรวดเร็ว แต่ทว่า ความเร็วของหลี่ชียเอ๋เร็วยิ่งกว่า แม้ว่าหลี่ชียเอ๋ไม่ได้เร่งความเร็วจนถึงขีดสุด แต่ว่า เม็งเจิ้นเทียนที่ลากสังขารซึ่งได้รับบาดเจ็บสาหัสอยู่นั้น ไม่ว่าจะเพิ่มความเร็วให้มากขึ้นเท่าไรก็ไม่สามารถสลัดทิ้งจากการติดตามของหลี่ชียเอ๋ไปได้

ความจริงแล้ว จากการทำเม็งเจิ้นเทียนวิ่งหนีไปตลอดทางโดยไม่คิดชีวิตนั้น ได้ทำให้อาการบาดเจ็บของเขารุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ ความเร็วจึงไม่เท่าเดิม และทำให้ตัวเขากับหลี่ชียเอ๋มีระยะห่างกระชั้นขึ้นเรื่อยๆ

ขณะที่หลี่ชียเอ๋กลับกระทำไปตามอารมณ์ยิ่ง ไม่ได้มีแนวคิดที่จะไล่ตามทันเพื่อสังหาร เหมือนว่ากำลังเสพสุขอยู่กับขั้นตอนการตามไล่ล่าในครั้งนี่

แต่ หลังจากที่วิ่งหนีมาเป็นเวลานาน สุดท้าย เม็งเจิ้นเทียนได้ยืนอยู่กับที่ไม่วิ่งหนีอีกต่อไปเขายืนอยู่ตรงนั้นอย่างเย็นชา มองดูหลี่ชียเอ๋ที่กำลังไล่ล่าใกล้เข้ามาในระยะห่างไกล

“เขาคิดจะทำอะไร?” ชูหย่งหวังถึงกับพูดขึ้นมา เมื่อมองเห็น
เมิ่งเจิ้นเทียนยืนอยู่ตรงนั้นไม่เคลื่อนไหวจากระยะไกล

“รอให้ข้าเข้าไป” หลี่ชียเอ่ได้ยิ้มอย่างตามอารมณ์ และกล่าวว่า
“เจ้ารออยู่ตรงนี้ ข้าจะเข้าไปเดี๋ยวนี้ ดูซิว่าเขายังจะมีท่าไม้ตายอะไร
อีก”

“เกรงว่าคงมีการขุดหลุมพรางรอเจ้าอยู่” ชูหย่งหวังถึงกับ
กล่าวด้วยความกังวล ถึงแม้ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนในเวลานี้หัวซุกหัวซน
แต่ แม้จะพ่ายแพ้หรือเพลี่ยงพล้ำ แต่พลังอำนาจยังคงอยู่ ยิ่งไปกว่า
นั้น เมิ่งเจิ้นเทียนในฐานะหนึ่งในสุดยอดอัจฉริยะที่แข็งแกร่งที่สุด
ต่อให้เขาอยู่ในสภาพร่างกายที่บาดเจ็บสาหัสยังคงมีโอกาสตอบโต้
ได้

“ข้าชมชอบกับดักหลุมพรางแบบนี้แหละ” หลี่ชียเอ่หัวเราะนิด
หนึ่ง กล่าวว่า “ภายใต้พลังที่เด็ดขาด แผนชั่วร้ายใดๆ การวางแผน
ร้ายทุกอย่างก็เป็นเพียงเมฆที่ลอยอยู่บนอากาศเท่านั้น อีกอย่าง
หลุมพรางลักษณะเช่นนี้ การวางแผนให้ร้ายเช่นนี้มันก็เป็นเพียง
เรื่องจิปาถะ เท่านั้นเอง” เมื่อพูดถึงตรงนี้แล้ว เขาก็ถึงกับเผยให้เห็น
ใบหน้าที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มออกมา

ภายในใจของชูหย่งหวังถึงกับเต้นกระตุกทีหนึ่ง เมื่อมองเห็นหลี่ชียเอ่มี
ใบหน้าที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม เขามองไปที่เมิ่งเจิ้นเทียนอีกครั้ง มองดูต้นไม้
เก่าแก่โบราณต้นหนึ่งที่ตั้งตระหง่านอยู่ด้านหลัง
ของเขา นางถึงกับกล่าวด้วยความตื่นตระหนก กล่าวว่า “นั่นมัน
.....”

“ถูกต้อง ที่นี่ก็คืออาณาจักรสุดท้าย หน้้าสังสารวัฏเก่าใบก็อยู่ด้านหลังของเม็งเจ็็นเทียนนั่นเอง” เมื่อเอ่ยถึงตรงนี้แล้ว หลี่ซีเย่ได้เผยใบหน้าที่เต็มไปด้วยรอยยิ้มออกมา

“เขา เขาทำไมถึงไม่ไปเก็บเอามา” ชูหย่งหวังถึงกับกล่าวด้วยความตระหนก

“สิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่ง” หลี่ซีเย่หัวเราะกล่าวว่า “พวกเขาทำลายสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งไม่ได้ แต่ว่า พวกเขาก็มองเห็นเส้นสนกลในบ้างแล้ว เจ้ารอดดูอยู่ตรงนี้ก็แล้วกัน มีอะไรดี ๆ ให้เห็นแล้วล่ะ”

เม็งเจ็็นเทียนเวลานี้ถือโอกาสนั่งลงให้มันรู้แล้วรู้รอดไป และทำการรักษาอาการบาดเจ็บ ขณะที่ด้านหลังเม็งเจ็็นเทียนมีกองทัพที่ตั้งขบวนอยู่ตรงนั้น

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ทำให้ชูหย่งหวังสนใจนั้นไม่ใช่กองทัพที่อยู่ด้านหลังของเม็งเจ็็นเทียน แต่เป็นต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนั้นที่อยู่ห่างไกลออกไปทางด้านหลังของเม็งเจ็็นเทียน ต้นที่ขึ้นอยู่บนรากแก่ของต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนั้นก็คือหน้้าสังสารวัฏเก่าใบนั่นเอง

ต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนี้ตั้งอยู่บริเวณด้านหลังที่ห่างไกลออกไปของเม็งเจ็็นเทียน ขณะที่มองไปไม่ได้รู้สึกว่ามีอะไรที่พิเศษ แต่ หากมองให้ละเอียดลงไปก็จะรู้สึกว่ามันมีข้อแตกต่าง แม้ว่าต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนั้นจะอยู่ด้านหลังของเม็งเจ็็นเทียนในระยะที่ไกลออกไป แต่เมื่อมองดูให้ละเอียดแล้ว ดูเหมือนว่าต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนั้นเป็นเพียงเงาที่สะท้อนกลับหัวเท่านั้น

ทันใดนั้น เหมือนว่าต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนี้จะขึ้นอยู่ที่มิติอีก
ช่องหนึ่งอย่างนั้น เป็นมิติที่เป็นเอกเทศเป็นการเฉพาะ อีกทั้งมิติที่
มันอยู่ไม่ใช่โลกในอีกมิติหนึ่ง แต่เป็นมิติที่เป็นแกนหลัก เป็นมิติที่
เป็นเอกเทศและสามารถอยู่ในระนาบเดียวกันกับเก้าแดนได้

ซูหย่งหวังรู้ว่าสิ่งนี้หาใช่มิติที่เป็นเอกเทศ แต่เป็นสิ่งที่มีความ
อำนาจสูงส่ง เป็นพลังอำนาจสูงส่งหลักที่ได้ยึดครองพื้นที่รอบๆ
หุบผาสังสารวัณเก้าใบเอาไว้ ทำให้ดูเหมือนหุบผาสังสารวัณเก้าใบ
เหมือนอยู่ในอีกมิติที่เป็นเอกเทศอย่างนั้น

แม้ว่าเรื่องของระยะทางนั้นไม่ใช่ปัญหาสำหรับยอดฝีมือ เวลา
นี้ แม้ว่าเม็งเจิ้นเทียนจะอยู่ห่างไกลจากต้นไม้เก่าแก่โบราณก็จริง
ในฐานะที่เขาเป็นยอดฝีมือระดับนี้แล้ว ระยะห่างขนาดนี้แค่สามถึง
ห้าก้าวสำหรับเขาเท่านั้น

แต่ว่า เม็งเจิ้นเทียนในขณะนี้กลับไม่สามารถเข้าใกล้ได้แม้
เพียงแค่สามถึงห้าก้าวเท่านั้น เนื่องจากพลังอำนาจสูงส่งได้ทำการ
ตัดขาดทุกอย่าง ใครผู้ใดก็ตามคิดจะเข้าไปล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องที่
เป็นไปได้

เวลานี้ เม็งเจิ้นเทียนนั่งรักษาอาการบาดเจ็บอยู่ตรงนั้น ขณะที่
กองทัพที่อยู่ด้านหลังตั้งเป็นขบวนในขณะนี้ท่าทางดูสงบ ไม่ได้มี
ท่าทางที่รุกรานเหมือนก่อนหน้านั้น ไม่มีท่าทีของหัวซุกหัวชนใน
ขณะนั้น

ในเวลานี้ ได้มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากได้ทยอยกัน
ตามมาทางด้านหลัง ผู้คนจำนวนมากที่มองเห็นเม็งเจิ้นเทียนนั่งอยู่
ตรงนั้นต่างรู้สึกประหลาดใจเป็นอย่างยิ่ง

“นั่นเขาทำอะไร? ” ผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากต่างรู้สึกประหลาดใจ เมื่อมองเห็นเม็งเจ็ญเทียนที่ในขณะที่เม็งเจ็ญเทียนยังคงนั่งรักษาอาการบาดเจ็บด้วยท่าที่ที่สงบนิ่งมาก ไม่มีท่าทางของวังเหินหัวซุกหัวชนเมื่อครู

“นี่คืออาณาจักรสุดท้ายแล้ว ก้าวต่อไปข้างหน้าที่ดินไม้เก่าแก่โบราณต้นนั้น ก็จะเป็นสมุนไพรมะเขี้ยวอายุนะแล้ว” อ๋องเต๋มาของเผ่าวิญญานเทพผู้นั้นก็ได้ตามมาถึง และเอ่ยขึ้นเมื่อมองเห็นต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนั้นที่อยู่ด้านหลังเม็งเจ็ญเทียน

“สมุนไพรมะเขี้ยวอายุนะ! ” เมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ ทำให้ผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดที่รุดกันมาที่นี่ต้องตาลุกวาว ทุกคนต่างจ้องมองไปที่ต้นไม้เก่าแก่โบราณที่อยู่ด้านหลังเม็งเจ็ญเทียนอย่างไม่คลาดสายตาในเวลา

แต่ว่า เวลาที่ไม่มีใครกล้าบุกเข้าไปแย่งชิงต้นไม้เก่าแก่โบราณนั้น เมื่อมีหลี่ชียเอ๋อยู่ มีเม็งเจ็ญเทียนอยู่ ยังมีกองทัพสยบฟ้าของเม็งเจ็ญเทียนอยู่อีกด้วย จึงไม่มีใครกล้าทำการบุ่มบ่าม

เมื่อมองเห็นเม็งเจ็ญเทียนและกองทัพสยบฟ้าของเขายืนขวางทางหลี่ชียเอ๋อยู่ด้านหน้าต้นไม้เก่าแก่โบราณ จึงมีผู้เอ่ยถามขึ้นมาว่า “เม็งเจ็ญเทียนคิดจะเผ่าสมุนไพรมะเขี้ยวอายุนะเอาไว้หรือนั้น?”

“ไม่ สมุนไพรมะเขี้ยวอายุนะไม่จำเป็นต้องมีใครเผ่าอยู่แล้ว สถานที่ตรงนี้มีพลังอำนาจสูงส่ง ซึ่งพลังอำนาจสูงส่งก็คือผู้ที่คอยเผ่าสมุนไพรมะเขี้ยวอายุนะเอาไว้อยู่แล้ว เกรงว่าแม้แต่เม็งเจ็ญเทียนเองก็ยากที่จะเข้าไปได้”

อองเทพเต๋มาผู้ันรู้เรื่องดีมากกว่ายอดฝีมือผู้บ่าเพ็ญตน โดยทั่วไป เขามองออกถึงความลึกลับที่ซ่อนอยู่ภายใน

“แล้วเม็งเจิ้นเทียนต้องการทำอะไร หรือว่าเขาคิดจะนำกองทัพ สยบฟ้าของเขาชี้ขาดกับหลี่ชียเออย่างนั้นรึ? นี่มันเป็นเรื่องที่เป็นไป ไม่ได้ได้อยู่แล้ว” มียอดฝีมือถึงกับกล่าวว่า “การต่อสู้ชี้ขาดสำหรับผู้ ที่ก้าวมาถึงระดับนี้แล้ว กองทัพสยบฟ้าไม่สามารถใช้การอะไรได้อยู่ แล้ว”

อองเทพเต๋มาถึงกับนิ่งเงียบอยู่พักหนึ่ง มองดูรอบๆ แล้วเอ่ย ขึ้นมาอย่างช้าๆ ว่า “ไม่รู้สิกว่ามันแปลกรึ ที่พวกขององค์ชายแห่ง ความชั่วร้าย หลงจวู่หย่าลู่พวกเขาล้วนไม่ได้ปรากฏตัวออกมา? ”

เมื่อมีการพูดคำๆ นี้ออกมา ได้ทำให้ภายในใจของผู้คน จำนวนมากรู้สึกตื่นตระหนกทีหนึ่ง องค์ชายแห่งความชั่วร้าย หลงจวู่หย่าลู่ จักรพรรดิหอยสังข์ พวกเขาเหล่านั้นล้วนแล้วแต่เป็น พันธมิตรที่แข็งแกร่งที่สุดของเม็งเจิ้นเทียน และเป็นผู้ให้การ สนับสนุนที่มั่นคงที่สุด ตามหลักแล้ว เมื่อเม็งเจิ้นเทียนมีภัย เป็นไป ไม่ได้ที่พวกเขาจะไม่ปรากฏตัวออกมา

“มีกับดักหลุมพราง!” ยอดฝีมือผู้บ่าเพ็ญตนบางคนถึงกับ ใจตื่นตระหนกทีหนึ่ง เมื่อนึกถึงความเป็นไปได้เรื่องหนึ่ง และร้อง เสียงหลงออกมา

ผู้คนจำนวนมากถึงกับใจตื่นตระหนกทีหนึ่ง เมื่อได้ยินคำพูด เช่นนี้ กล่าวสำหรับผู้คนจำนวนมากในเวลาี้แล้ว นี่ไม่เพียงแต่ เป็นไปได้ เกรงว่ามันคือความจริงแล้วละ

เวลานี้ เม็งเจิ้นเทียนได้ตั้งขบวนทัพที่นี่ ซึ่งเป็นเรื่องที่ชัดเจนมาก เขาต้องการรอให้หลี่ชียะกระโดดลงไปหลุมพรางนี้

เวลานี้ เม็งเจิ้นเทียนได้ลุกขึ้นยืน อาการบาดเจ็บของเขาทุเลาลงไปไม่น้อย เขาจ้องเขม็งไปที่หลี่ชียะ กล่าวอย่างช้าๆ ว่า “หลี่ชียะกล้าเข้ามาสู้กันสักยกหรือไม่?”

หลายคนรู้สึกใจหายใจคว่ำเมื่อเม็งเจิ้นเทียนได้พูดคำนี้ออกมาก่อนหน้านี้เม็งเจิ้นเทียนถูกหลี่ชียะตามไล่ล่าวิ่งหนีหัวซุกหัวซุนเวลานี้กลับมีความมั่นใจถึงเพียงนี้ อ้าปากทำสู้หลี่ชียะ ย่อมเป็นการบ่งบอกว่าเม็งเจิ้นเทียนมีไฟตายในมือที่เด็ดขาดมาก มิฉะนั้นละก็ เขาคงไม่กล้าทำสู้กับหลี่ชียะอีกหลังจากที่ถูกไล่ล่าวิ่งหนีหัวซุกหัวซุน

ในเวลานี้ ผู้คนจำนวนมากไม่ถ้วนต่างจ้องมองไปที่หลี่ชียะ เวลาที่ต่อให้เป็นคนโง่ก็ดูออกว่า เม็งเจิ้นเทียนได้ขุดหลุมพรางเอาไว้แล้วรอให้หลี่ชียะเดินเข้าไป

การที่องค์ชายแห่งความชั่วร้าย หลงจวูหย่าลู่ จักรพรรดิหอยสังข์พวกเขาล้วนแล้วแต่ไม่ได้ปรากฏตัว ย่อมบ่งบอกได้ว่าเม็งเจิ้นเทียนมีไฟตายอะไรอยู่ในมือ

ท่ามกลางสถานการณ์เช่นนี้ เม็งเจิ้นเทียนยังคงกล้าทำแข่งกร้าวทำสู้กับหลี่ชียะอีก ซึ่งไม่สามารถจินตนาการได้ว่า หลุมพรางที่พวกของเม็งเจิ้นเทียนได้วางเอาไว้ นั้นทรงพลังเช่นใด และมีความน่ากลัวเพียงใด

เมื่อนึกถึงพวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้าย หลงจู่หย่าลู
จักรพรรดิหอยสังข์ที่ยังหลบซ่อนอยู่ ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตน
จำนวนมากรู้สึกเสียวสันหลังวาบ

“อย่าเข้าไปนะ” มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่อดพูดคำนี้ออกมา
ไม่ได้ ความจริงแล้ว นาที่นี้แม้แต่ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนของเผ่า
วิญญาณเทพเองก็รู้สึกว้า หลี่ชียเอ่ไม่ควรเข้าไป

เวลานี้ หลี่ชียเอ่เอาชนะเมิ่งเจิ้นเทียนได้แล้ว มีสิบสามลัคนาอยู่
ในครอบครอง มันเพียงพอที่จะแสดงให้เห็นว่ามีสิทธิ์เข้าชิงชะตา
ฟ้าอยู่แล้ว ต่อให้อาศัยทวงท่าที่ปราศจากผู้ต่อกรไปจากที่นี่ ก็ไม่
ส่งผลกระทบแม้แต่หน่อยสำหรับเขา ตรงกันข้าม เมิ่งเจิ้นเทียนพ่าย
แพ้ให้กับหลี่ชียเอ่อย่างยับเยิน ถ้าหากหลี่ชียเอ่ในเวลานี้ไม่รับคำท้า
ล่ะก็ เกรงว่าเขาคงไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีไปจากมารแห่งเงาหมิฟฟ์นี้ไป
ได้ตลอดกาล

ด้วยสถานการณ์เช่นนี้ ขอเพียงคนที่ยังมีสติอยู่ก็จะไม่กระโดด
ลงไปในกับดักหลุมพราง เวลานี้ การไปจากที่นี่ด้วยทวงท่าที่
ปราศจากผู้ต่อกรคือทางเลือกที่ฉลาดที่สุด

หลี่ชียเอ่เป็นฝ่ายชนะแล้ว สู้อะไรหรือไม้อะไรก็ไม่มีความหมายอีกต่อไป
แล้ว” เวลานี้ ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่มีชาติกำเนิดมาจากเผ่า
วิญญาณเทพถึงกับพูดเช่นนี้ออกมา

หลี่ชียเอ่ถึงกับเผยรอยยิ้มออกมา มองดูท่าทีการทำสู้อะไรของเมิ่ง
เจิ้นเทียน บิดขี้เกียจที่หนึ่งและกล่าวด้วยท่าทีเอ้อระเหยว่า “หรือเจ้า
คิดว่าทำเช่นนี้แล้วก็จะสามารถออกจากเงาหมิฟฟ์ที่อยู่ภายในใจ

ของเจ้าได้อย่างนั้นรี? เจ้าจะไม่มีวันหลุดพ้นจากความรู้สึกที่หวาดกลัวต่อข้าไปได้ กระทั่งวันตาย”

พลันที่หลี่ชียเอ่กล่าวคำๆ นี้ออกมา ลูกตาดำของเมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับหดตัว หัวใจของเขาเหมือนถูกคนทุบเข้าให้อย่างแรง เป็นความจริงที่เขาคิดอาศัยมาน้ำฟ้าแผ่นดินที่ตนได้วางเอาไว้แล้วสังหารหลี่ชียเอ่เสีย ซึ่งไม่เพียงต้องการสังหารศัตรูที่แข็งแกร่งของตน ขจัดสิ่งกีดขวางบนเส้นทางที่มุ่งสู่ความเป็นราชันเซียนของตน ขณะเดียวกัน ก็เป็นการลบเงาหมิฟที่หลี่ชียเอ่เคยสร้างเอาไว้ภายในใจของเขา สลัดความหวาดกลัวที่หลี่ชียเอ่ทิ้งเอาไว้ภายในใจของเขา

ถึงแม้ตัวของเมิ่งเจิ้นเทียนเองจะมีความคิดเช่นนี้ แต่ ลึกๆ ภายในใจของเขากลับมีเสียงๆ หนึ่งดังออกมา เขารู้ว่าการกระทำเช่นนี้ออกจะเป็นการหลอกตัวเอง เสียงอีกเสียงหนึ่งในใจบอกเขาว่า ต่อให้เขาสามารถอาศัยมาน้ำฟ้าแผ่นดินที่วางเอาไว้สังหารหลี่ชียเอ่ได้ แต่ เขายังคงไม่สามารถสลัดทิ้งเงาหมิฟที่หลี่ชียเอ่ได้สร้างเอาไว้ภายในใจของเขาไปได้

เว้นเสียแต่ว่าเขาจะอาศัยการต่อสู้ตัวต่อตัวเอาชนะหลี่ชียเอ่ให้ได้ มิฉะนั้นแล้ว ท่าทีที่ปราศจากผู้ต่อกรของหลี่ชียเอ่ ท่วงท่าสิบสามลัคนา จะผุดขึ้นกลางใจของเขาตลอดไป และเงาหมิฟนี้ก็จะครอบคลุมอยู่ภายในใจของเขาตลอดไป

“สิบสามลัคนานะเนี่ย” “ไม่ว่าใครก็ตามเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้แล้ว ต้องรู้สึกเหมือนหัวใจถูกกระตุกดังอย่างแรง อ๋องเทพเต๋าผู้นั้นถึงกับหดถอนใจและกล่าวว่า “การมีศัตรูลักษณะเช่นนี้ย่อมคือเงา

หมิพีไปชั่วชีวิต หากเป็นข้า ชั่วชีวิตนี้ก็ไม่สามารถสลัดทิ้งเงาหมิพี
เช่นนี้ไปได้”

“กลับมาสู้กันสักครั้งหรือไม่! ” เม็งเจิ้นเทียนสุดลมหายใจเข้า
ลึกๆ ทีหนึ่ง สะกดจิตใจของตนเอาไว้ กล่าวนำเกรงขามออกมา
วันนี้จิตใจของเขาสั่นคลอนรุนแรงเกินไปเสียแล้ว ขึ้นเป็นเช่นนี้
ต่อไป ไม่จำเป็นต้องให้หลี่ชียเอ่สังหารเขา เขาเองก็ต้องพังทลายลง
มาเอง หากถึงขั้นนั้นแล้ว ต่อให้ไม่มีศัตรูที่กล้าแข็งเช่นหลี่ชียเอ่ก็
ตาม เมื่อจิตใจของเขาสั่นคลอนถึงเพียงนี้ อย่าหวังจะได้เป็นราชัน
เซียนอีกเลย

“จิตเข้มแข็งดีนี่” หลี่ชียเอ่หัวเราะตามอารมณ์และกล่าวว่า
“เสียดาย วันนี้จิตใจของเจ้าสั่นคลอนไปแล้ว ยากที่เจ้าจะรักษามัน
เอาไว้ได้ ต่อให้วันนี้ข้าไม่ฆ่าเจ้า ต่อให้ข้าไม่ช่วงชิงชะตาฟ้า เจ้าก็
ไม่สามารถเป็นราชันเซียนได้ตลอดไป เจ้าบังเกิดความกลัวขึ้น
แล้ว เจ้าไม่มีความมั่นใจอีกต่อไป! ”

พลันที่หลี่ชียเอ่กล่าวคำๆ นี้ออกมา เม็งเจิ้นเทียนรู้สึกเหมือน
หัวใจของตนถูกคนเขากระตุกอย่างแรง เขาย่อมรู้ดีถึงเหตุผลข้อนี้
แต่ว่า เมื่อคำพูดเช่นนี้ออกมาจากปากของหลี่ชียเอ่แล้ว ยิ่งมีความ
ร้ายแรงมาก หากเวลานี้เขาไม่สามารถควบคุมจิตเอาไว้ให้มั่นคง
กระทั่งอาจส่งผลให้จิตพังทลายลงได้

“เข้ามาสู้กันสักยก! ” เม็งเจิ้นเทียนไม่กล้าคิดมากอีกต่อไป
ร้องเสียงอันดังออกไป

ในเวลานี้ ทุกคนต่างกลั่นลมหายใจเอาไว้แล้วจ้องมองไปที่หลี่
ชียเอ่ ทุกคนไม่รู้ว่าหลี่ชียเอ่จะตัดสินใจอย่างไรก็เรื่องนี้ ความจริงแล้ว

หากหลี่ชียเอ่เลือกที่จะไปจากที่นี่ด้วยท่วงท่าที่ปราศจากผู้ต่อกรในเวลานี้ล่ะก็ จะไม่มีใครกล้าพูดคำพูดอะไรออกมาแม้แต่คำเดียว

“จะสู้อย่างนั้นรี” หลี่ชียเอ่ยิ้มกล่าวว่า “ข้าก็อยากจะทำให้พวกเจ้ายังมีลูกไม้อะไรอีก อย่าให้ข้าต้องผิดหวังล่ะ มิฉะนั้นแล้วก็ไม่สนุกเลย” กล่าวพลางก้าวเดินเข้าไปอย่างช้าๆ

ตอนที่ 1495 โอบล้อม

ในขณะนี้ ทุกคนถึงกับจ้องมองหลี่ชียเอ่ และกลั่นลมหายใจเอาไว้ รู้ทั้งรู้อยู่แล้วว่ามีหลุมพรางรออยู่ แต่หลี่ชียเอ่ยังคงรับคำท้าด้วยท่ามกลางลักษณะเช่นนี้ ไม่ว่าใครก็ต้องเลื่อมใสอยู่สามส่วน แม้แต่ผู้ที่มีความรู้สึกไม่ดีต่อหลี่ชียเอ่ยังรู้สึกเลื่อมใสด้วยความจริงใจ

“บุรุษควรเป็นเยี่ยงนี้ ไม่หวาดกลัวต่อสิ่งใด มุ่งไปข้างหน้าอย่างกล้าหาญ” ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเพ่าวิญญาณเทพผู้หนึ่งเอ่ยขึ้น ก่อนหน้านั้น ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตน ที่มีชาติกำเนิดมาจากเพ่าวิญญาณเทพ และเป็นผู้ให้การสนับสนุนต่อเมิ่งเจิ้นเทียน และมีความเป็นปฏิปักษ์ต่อหลี่ชียเอ่รุนแรง แต่ทว่า ในเวลานี้เขาที่อยู่ในฐานะผู้สนับสนุนต่อเมิ่งเจิ้นเทียนถึงกับเลื่อมใสในตัว of หลี่ชียเอ่

ชาตินี้ หากหลี่ชียเอ่ไม่ตาย ตำแหน่งราชันเซียนจะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจากเขา” ระดับอ๋องเฒ่าผู้มีชาติกำเนิดมาจากเพ่าวิญญาณเทพถึงกับพูดทอดถอนใจออกมาว่า “เขามีสุดยอดระดับอยู่ครอบครอง ยิ่งมีจิตใจที่แกร่งดังภูผา มีความกล้าหาญที่ไม่หวาดกลัวต่อสิ่งใด ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ราชันเซียนจะต้องมี”

ราชันเซียนจะดีหรือเลวนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ว่าใครก็ยากจะตัดสินชี้ขาด แต่ทว่า ในระหว่างที่มีการวิจารณ์ถึงคุณสมบัติของราชันเซียนนั้น สิ่งสำคัญที่สุดก็คือจิตใจ เป็นจิตที่ไม่อาจสั่นคลอนได้ ซึ่งเป็นคุณสมบัติที่ราชันเซียนจะต้องมี ส่วนที่ว่าจะเป็นคนดีหรือคนเลวนั้น เป็นเรื่องมุมมองของแต่ละคนที่แตกต่างกันไป ทุกคนก็

จะมีมาตรฐานที่แตกต่างกันไป มีเพียงจิตที่ไม่สามารถสั่นคลอนได้เท่านั้น จึงเป็นมาตรฐานคุณสมบัติที่ทุกคนให้การยอมรับมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

เพียงชั่วพริบตาเดียวเท่านั้น หลีซีย่ก็ได้เดินเข้าไปแล้ว เขาล้วงมองดูเมิ่งเจิ่นเทียน จากนั้นมองรอบรอบๆ ยิ้มกล่าวเฉยเมยว่า "ออกมากันเถอะ ฝีมือการพรางตัวนั้นว่าไม่เลวนัก แต่ไม่สามารถปิดบังตาทั้งสองข้างของข้าไปได้"

"แว้งค์" ในชั่วพริบตาเดียวกันนี้เอง ปรากฎเป็นกองทัพนับหมื่นนับพันขึ้นมา ตำแหน่งกองทัพนับหมื่นนับพันที่ปรากฏขึ้นมากะทันหันคือทางหนีของหลีซีย่ ดังนั้น เมื่อกองทัพนับหมื่นนับพันนี้ปรากฏตัวออกมา เท่ากับได้ตัดขาดทางหนีของหลีซีย่ไป และโอบล้อมหลีซีย่เอาไว้อย่างแน่นหนา

เวลานี้ ลู่ลู่ องค์กรชายแห่งความชั่วร้าย จักรพรรดิหอยสังข์ สามผู้ยิ่งใหญ่ที่ได้รับความเคารพสูงสุดได้ปรากฏตัวออกมาพร้อมกัน ด้านหลังของพวกเขาล้วนแล้วแต่ได้นำเอากองทัพที่ดุสุดเข้มแข็งมาด้วยกันทั้งสิ้น

ในเวลานี้ พวกเมิ่งเจิ่นเทียนทั้งสี่คนได้นำมาสู่กองทัพ ทำการควบคุมเอาไว้ทั้งสี่ด้าน ปิดฟ้ากั้นดินเอาไว้ในฉับพลัน ตัดขาดทางหนีของหลีซีย่เอาไว้โดยสิ้นเชิง

พลังลมปราณของกองทัพทั้งสี่ที่รุนแรง ทรงไว้ซึ่งกำลังอำนาจยิ่งนัก กลิ่นอายการฆ่าปล้นตลบอบอวลไปทั่วทั้งบริเวณ ภายใต้กลิ่นอายการฆ่าที่น่ากลัวเช่นนี้ ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนทั้งหมดที่ยืนดูอยู่ในบริเวณห่างไกลถึงกับสะท้อนขึ้นภายในใจ

“ทั้งหมดล้วนแล้วแต่เป็นกองทัพที่แข็งแกร่งมากที่สุดของเทพเจ้าโบราณน้ำลึก จู๋จู่ และสำนักเตรสสังซ์ เกรงว่ากองทัพชั้นเยี่ยมของเทพเจ้าโบราณน้ำลึกล้วนแล้วแต่รวมตัวอยู่ที่นี้ทั้งหมดแล้ว” ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากเมื่อได้เห็นภาพที่อยู่ตรงหน้าแล้ว ถึงกับรู้สึกเสียวสันหลังวาบ

“การต่อสู้ซึ่ขาดในระดับนี้ เกรงว่ากองทัพคงไม่มีประโยชน์ กระมัง” มีผู้ที่มองดูกองทัพใหญ่ที่น่าโดยพวกของเมิ่งเจิ้นเทียนทั้งสิ้นคนแล้ว เอ่ยขึ้นมาด้วยความสงสัย

“มันก็ไม่แน่” อ๋องเต๋าที่มีความรู้และประสบการณ์กว้างขวาง มองดูการจัดวางตำแหน่งของพวกเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว กล่าวว่่า “ถ้าหากจัดวางกำลังกันอย่างกระจัดกระจายละก็ การต่อสู้ในระดับเช่นนี้ประโยชน์ของกองทัพจะมีน้อยมาก แต่ หากสามารถสำแดงได้เต็มที่มันก็ไม่แน่ว่า กองทัพขนาดใหญ่ก็เปรียบเหมือนการมีพลังลมปราณที่น่าเกรงขามยิ่ง และเป็นการบ่งบอกถึงการมีพลังชีวิตที่แข็งแกร่งจนยากที่จะจินตนาการได้

หลี่ซีเยกวาดตามองไปรอบๆ มองดูองค์ชายแห่งความชั่วร้าย และพวกจักรพรรดิหอยสังข์ จากนั้น สายตาดตกอยู่ที่ตัวของเมิ่งเจิ้นเทียน แล้วยิ้มกล่าวเฉยเมยว่า “บอกตามตรงนะ ข้ารู้สึกเสียดายแทนศิษย์ของเจ้าจริงๆ ตาแก่เหล่านี้อยู่ที่นั่นตลอด แต่ พวกเขา กลับพรางตัวไม่ยอมปรากฏออกมาและไม่ยอมลงมือ พวกเขาแค่เกรงว่าจะแหวกหญ้าให้สูงตีนเท่านั้นเอง แต่ว่า เจ้ากลับปล่อยให้ศิษย์ของเจ้าต้องตาย บางที เจ้าเองก็คาดการณ์เรื่องนี้เอาไว้แล้วก็

เป็นได้ กล่าวสำหรับเจ้าแล้ว การเสียสละของศิษย์เจ้าถือเป็นเรื่องที่ยังอยู่ในขอบเขตที่สมเหตุสมผลกระมัง”

สีหน้าของเมิ่งเจิ้นเทียนแปรเปลี่ยนไปมาก ชั่วพริบตาเดียวกันนี้ ตาดำของเขาถึงกับหดตัว ความจริงแล้ว เขาเองก็รู้ถึงเหตุผลข้อนี้เป็นอย่างดี ก็กับการที่พวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายที่อยู่ที่นี่ ตลอดแต่ก็ไม่ยอมลงมือ

กล่าวสำหรับเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว การปล่อยให้หลี่ชีย่มาที่นี่เป็นมาตรการสุดท้ายของพวกเขา กระทั่งกับดักหลุมพรางนี้ไม่ได้เตรียมเอาไว้เพื่อหลี่ชีย่ แต่มีไว้สำหรับหลี่ชีย่และเทพธิดาเก็บจันทรากับเทพธิดาเงินหว่า

หากไม่ถึงที่สุดพวกเขาจะไม่เดินแต่ตอนนี้ กล่าวสำหรับพวกของเมิ่งเจิ้นเทียนแล้ว หากเมิ่งเจิ้นเทียนสามารถลงมือแล้วสังหารหลี่ชีย่ได้ย่อมเป็นการดีที่สุด หากหลี่ชีย่เป็นฝ่ายชนะ หรือว่ามีเทพธิดาเก็บจันทรากอยให้การช่วยเหลือสักก็ พวกเขาก็จะปล่อยให้หลี่ชีย่มาที่นี่ ให้เข้ามาอยู่ในหลุมพรางนี้ เพื่อเล่นงานหลี่ชีย่กระทั่งเทพธิดาเก็บจันทรากถึงตาย!

พวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายอยู่ในที่ลับตาตลอดวันเสียแต่ว่าเมิ่งเจิ้นเทียนหนีไม่รอดจริงๆ มิฉะนั้นแล้ว พวกเขาก็จะไม่ลงมือเด็ดขาด พวกเขาจะหลบซ่อนตัวอยู่อย่างนั้น จนกว่าจะปล่อยให้พวกของหลี่ชีย่และเทพธิดาเก็บจันทรากเข้าไปอยู่กับดักหลุมพรางเสียก่อน

คำพูดของหลี่ชีย่เป็นการฉีกหัวใจดำของเมิ่งเจิ้นเทียนเข้าอย่างจัง การกระทำของพวกเขาเป็นการเสียสละขุนพลชุดขาวไป

ขุนพลชุดขาวไม่ได้มีฐานะเป็นเพียงศิษย์เอกของเขาเท่านั้น ตลอดเวลาที่ผ่านไป ขุนพลชุดขาวมีความจงรักภักดีกับเขาเสมอ มาสร้างผลงานเอาไว้มากมาย ตลอดเวลาที่ผ่านไปเขาก็ให้ความสำคัญและโปรดปรานในตัวขุนพลชุดขาวมาโดยตลอด เรียกได้ว่าได้ถ่ายทอดสุดยอดวิชาทั้งหมดที่ตนมีให้กับขุนพลชุดขาว กระทั่งมองขุนพลชุดขาวเป็นบุตรของตนเอง

แต่ว่า มาวันนี้ขุนพลชุดขาวกลับต้องมาตายในสนามรบเพื่อเขา หากมองในมุมมองของเหตุและผลแล้ว การเสียสละเช่นนี้ก็ นับว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสม แต่ว่า จะอย่างไรเสียก็เป็นศิษย์เอกของเขา!

เมิ่งเจิ้นเทียนสุดลมหายใจเข้าลึกๆ รีบเร่งสะกดจิตใจของตนเอาไว้ให้มัน นัยน์ตาทั้งสองของเขาเย็นชา กล่าวนำเกรงขามออกมาว่า “ข้าจะแก้แค้นให้กับศิษย์ของข้าที่ตายไปแน่!”

ขณะที่เนาก้าวเจียนตาย เขาไม่ได้พูดคำๆ นี้ออกมา หลังจากที่ขุนพลชุดขาวตายเขาพูดคำลักษณะเช่นนี้ออกมา เขามีความตั้งใจที่จะแก้แค้นให้กับขุนพลชุดขาวจริง!

“จันรี?” หลี่ชีย่หัวเราะที่หนึ่ง มองหน้าพวกเขาที่หนึ่ง แล้วกล่าวว่า “ข้ามองไม่ออกจริงๆ ว่าพวกเจ้าจะมีปัญญาอะไรที่จะแก้แค้นให้กับเขาได้”

สีหน้าของเมิ่งเจิ้นเทียนดูไม่ฉืดถึงขีดสุด เมื่อหลี่ชีย่พูดออกมาเช่นนี้ ก่อนหน้านั้น ใครเล่าหาญกล้าดูหมิ่นเขาถึงเพียงนี้ ผู้คนจำนวนมากมาหาทำอะไรที่แสดงความเคารพยิ่งเมื่ออยู่ต่อหน้าเขา ต่อให้เป็นผู้ที่กล้าแข็งกว่าเขาก็ยังให้ความเคารพต่อเขา

อยู่สามส่วน แต่แล้ว มาวันนี้หลี่ชียะกลับดูหมิ่นเขาโดยสิ้นเชิง ทำให้เขารับรู้ถึงรสชาติของการถูกดูหมิ่น

“ผู้เยาว์ อย่าได้ทำปากดีนัก!” ในเวลานี้ จักรพรรดิลู่กล่าวนำเกรงขามด้วยเสียงดังออกมาว่า “วันนี้เป็นวันตายของเจ้า ที่นี่คือที่ที่จะฝังร่างของเจ้า วันนี้ ต่อให้เจ้ามีสามเศียรหกกร ต่อให้มีความสามารถที่ล้ำเลิศก็ต้องตายสถานเดียว!”

จักรพรรดิลู่ที่พูดคำๆ นี้ออกมาด้วยความมั่นใจเต็มเปี่ยม สายตาเย็นยะเยือกของเขาจ้องมองหลี่ชียะด้วยท่าทีน่าเกรงขาม

“งั้นหรือ?” หลี่ชียะมองดูจักรพรรดิลู่ด้วยท่าทีสบายๆ กล่าวว่ “เจ้าที่เป็นเพียงแค่หุ่นเชิดไม่มีสิทธิ์มาพูดเช่นนี้กับข้า ร่างที่แท้จริงของเจ้าไสหัวออกมาเสีย มิฉะนั้นแล้ว อาศัยกำลังความสามารถของหุ่นเชิดเช่นเจ้า เจ้าเชื่อหรือไม่ว่า ก่อนที่พวกเจ้าจะตั้งค่ายกลได้สำเร็จ ข้าก็สามารถเด็ดเอาหัวเจ้าออกมา!”

ไม่นานก่อนหน้านี้ เทพธิดาเก็บจันทราเพิ่งจะดูถูกเขาเช่นนี้มาก่อน เวลานี้หลี่ชียะก็พูดจาดูถูกเขาเช่นนี้อีก สร้างความโกรธแค้นให้กับจักรพรรดิลู่จนแทบจะคลั่ง ด้วยความที่เขาโกรธถึงขีดสุดจนต้องหัวเราะออกและกล่าวว่า “ดี ดี ดี เจ้าผู้เยาว์ ให้เจ้าได้รู้จักกับตัวจริงของข้า!”

เสียง “จี้ด...จี้ด...จี้ด...” ดังขึ้น ในเวลานี้ร่างกายของจักรพรรดิลู่เริ่มกลับกลายเป็นต้นไม้ ปรากฎแตกเป็นกิ่งก้านสาขาออกมา ในขณะที่ บนตัวของเขาได้แตกกิ่งและใบออกมาไม่น้อย อีกทั้งหน้าตาของเขาก็กลับกลายเป็นแก่หง่อมขึ้นมาโดยพลัน

“ตุม” ทันใดนั้น ปราบกฏความมีชีวิตชีวาที่หน้าเกรงขามและไร้ชีวิตจำกัดสายหนึ่งตกลงบอบอวลไปทั่วทั้งฟ้าดิน เสมือนหนึ่งสิ่งมีชีวิตที่ใหญ่โตตนหนึ่งได้ตื่นขึ้นมาโดยพลันอย่างนั้น

“เจ้าผู้เยาว์ วันนี้หากไม่สังหารเจ้าจะไม่ขอกลับไป!” ในเวลานี้ จักรพรรดิลู่กล่าวหน้าเกรงขามออกมา เขาไม่เพียงมีรูปร่างที่เปลี่ยนไป อีกทั้งน้ำเสียงก็ฟังดูแก่หง่อมยิ่งนัก จักรพรรดิลู่ในขณะนี้ไม่ใช่จักรพรรดิลู่คนเดิมอีกต่อไปแล้ว

“หลงจวูหย่าจู่ ร่างจริงของเขามาด้วยตนเองแล้ว” ระดับปฐมบรรพบุรุษเฒ่าของเผ่าพฤษกาผู้หนึ่งเมื่อมองเห็นภาพนี้แล้ว กล่าวด้วยความหวั่นเกรงออกมา

ผู้คนจำนวนมากต่างรู้สึกหัวใจที่เต้นกระตุกทีหนึ่ง เมื่อมองเห็นจักรพรรดิลู่ที่กลับกลายเป็นหลงจวูหย่าจู่ เดิมั้นหลงจวูหย่าจู่ได้หยั่งรากลงกับพื้นดิน เขาจะไม่สามารถไปจากจู่จู่ได้เลย

แต่ว่า หลงจวูหย่าจู่ได้คิดค้นวิธีขึ้นมาใหม่วิธีหนึ่ง ด้วยการฝังตัวอยู่กับร่างของศิษย์คนหนึ่งที่มีสายเลือดใกล้เคียงกับเขา ทำให้ร่างจริงของเขาสามารถออกจากจู่จู่ได้

แม้ว่า ตลอดเวลาที่ผ่านมานั้น ตัวของจักรพรรดิลู่มีจิตวิญญาณที่เป็นเอกเทศของตน มีจิตสำนึก และมีความรู้สึกนึกคิดที่เป็นของตนเอง แต่ว่า จะอย่างไรเสียเขาก็คือหุ่นเชิดอยู่ดี หนึ่งในสามวิญญาณของเขาได้ฝากเอาไว้บนตัวของหลงจวูหย่าจู่ ดังนั้น หากหลงจวูหย่าจู่ต้องการควบคุมตัวเขาละก็เป็นเรื่องที่ย่างยิ่งกว่า ปอกกล้วยเข้าปาก เขาไม่สามารถปฏิเสธได้โดยสิ้นเชิง และไม่มีกำลังพอที่จะปฏิเสธอีกด้วย

“อาศัยเพียงเจ้านะหรือ ห่างชั้นเหลือเกิน” หลีชีเย่ที่มองดู หลงจวูหย่าลู่แล้วหัวเราะที่หนึ่ง และกล่าวตามอารมณ์ออกมา

“เจ้า...” หลงจวูหย่าลู่มีโกรธจัด แต่ทว่า องค์ชายแห่งความชั่วร้ายในเวลานี้ได้ปรามเขาเอาไว้ กล่าวอย่างช้าๆ ว่า “หย่าลู่ เรื่องเล็กน้อยหากไม่อดกลั้นจะทำให้เสียการใหญ่ได้”

หลงจวูหย่าลู่จ้องมองหลีชีเย่ด้วยท่าทีน่าเกรงขาม ดวงตาทั้งสองเผยปณิธานการฆ่าออกมา

ในบรรดาพวกเขาทั้งหมด ผู้ที่สามารถรักษาจิตใจที่เรียบเฉยได้ก็คือองค์ชายแห่งความชั่วร้าย องค์ชายแห่งความชั่วร้ายที่จ้องมองดูหลีชีเย่แล้วได้พูดขึ้นมาช้าๆ ว่า “หลีชีเย่ ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า เจ้า นั้นมีความแข็งแกร่งโดยแท้ และมีความสามารถที่น่าทึ่งยิ่งนัก แต่ทว่า สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าเจ้าจะเป็นผู้ปราศจากผู้ต่อกร”

“งั้นหรือ?” หลีชีเย่ยิ้มกล่าวด้วยท่าทีตามอารมณ์ออกมาว่า “ข้าเข้าใจมาโดยตลอดว่า ในเก้าแดนมีเพียงข้าเท่านั้นที่ปราศจากผู้ต่อกร!”

คำพูดที่พาลและถืออำนาจบาตรใหญ่เช่นนี้เมื่อออกมาจากปากของหลีชีเย่ ไม่มีผู้ใดที่อยู่ในเหตุการณ์รู้สึกว่ามันเกินเลย กระทั่งผู้คนจำนวนมากรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผล

“เรื่องนี้ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า หากเมื่อไรที่เจ้าได้เป็นราชันเซียนแล้วย่อมปราศจากผู้ต่อกรในเก้าแดน” องค์ชายแห่งความชั่วร้ายเอ่ยขึ้นมาช้าๆ ว่า “แต่ เจ้าควรจะเข้าใจเอาไว้ว่า พวกเราที่อยู่ ณ ที่นี้หาใช่เป็นผู้ที่แข็งแกร่งที่สุดในแดนวิญญานสวรรค์ แม้ว่า

ความสามารถของพวกเราจะไม่ธรรมดา แต่ในแดนวิญญานสวรรค์ ยังคงมีผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะแข็งแรงแรงมากกว่าพวกเราอีกวันนี้ ต่อให้เจ้าสามารถหนีรอดไปได้ แต่ ไม่แนเสมอไปว่าเจ้าจะสามารถรอดจากการโจมตีของผู้ที่อยู่ในระดับปราศจากผู้ต่อกรที่แท้จริงไปได้! "

ในเวลานี้ คำพูดลักษณะเช่นนี้ขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายกำลังดีไม่อ่อนนุ่มและแข็งกร้าวเกินไป แต่ทว่า ผู้คนจำนวนมากกลับรู้สึกหัวใจที่เต้นกระตุกที่หนึ่งเมื่อได้ยินคำพูดลักษณะเช่นนี้

"ในแดนวิญญานสวรรค์ ยังจะมีผู้ดำรงอยู่ในฐานะแข็งแรงแรงมากไปกว่านี้อีกหรือ? " ผู้ที่มีประสบการณ์น้อยเข้าใจว่าพวกของเมิงเจิ้นเทียนพวกนี้คือผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะผู้ที่แข็งแกร่งมากที่สุดของแดนวิญญานสวรรค์ในยุคปัจจุบันแล้ว

"มี..." แม้แต่ฮ่องเทพเต๋มายังคงมีท่าทีที่หนักแน่นจริงจังเมื่อเอ่ยถึงเรื่องนี้ พูดซ้ำๆ ขึ้นมาว่า "เล่าลือกันว่าในแดนวิญญานสวรรค์ ยังคงมีระดับที่สามารถต่อกรกับราชันเซียนซึ่งหน้าได้ เป็นผู้ที่สามารถต่อกรกับราชันเซียนซึ่งหน้าได้อย่างแท้จริง! "

ตอนที่ 1496 ไฟตายของเม็งเงินเทียน

สำหรับคำพูดขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายนั้น หลี่ชีย่ถึงกับหัวเราะและกล่าวว่า "ข้ารู้ ผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ไซ่มั้ย ถ้าหากข้าจำไม่ผิดล่ะก็ เทพเจ้าโบราณน้ำลึกรุ่นบุกเบิกยังมีตาเฒ่าคนหนึ่งที่ยังมีชีวิตอยู่ เขาจะคลานออกมาจากใต้พื้นดินของเทพเจ้าโบราณน้ำลึกเมื่อไหร่ล่ะ"

นับเป็นหัวข้อสนทนาที่หนักหน่วงสำหรับเรื่องผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ เมื่อราชันเซียนได้สืบทอดชะตาฟ้าแล้วย่อมหมายถึงการปราศจากผู้ต่อกร เมื่อมาถึงขั้นนี้ไซ่ว่าใครก็สามารถมีสิทธิ์เป็นปฏิปักษ์กับราชันเซียนได้ มาถึงขั้นนี้แล้ว ไม่ใช่ใครก็สามารถรองรับพลังชะตาฟ้าของราชันเซียนได้

กล่าวสำหรับผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนแล้ว แม้ว่าพวกเขาไม่สามารถเอาชนะราชันเซียนได้ แม้ว่าพวกเขาไม่สามารถต่อต้านราชันเซียนได้อย่างแท้จริง ไม่สามารถเคียดบ่าเคียดใจกับราชันเซียนได้ แต่ทว่า อย่างน้อยที่สุดผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้นั้นสามารถรับการโจมตีซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ อย่างน้อยที่สุดพวกเขาสามารถรองรับพลังชะตาฟ้าของราชันเซียนได้

สิ่งนี้แหละที่เป็นความแข็งแกร่งของผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ ฉะนั้นล่ะก็ ระดับจักรพรรดิเทพทั่วไปเมื่อต้องอยู่ต่อหน้าราชันเซียนแล้วก็ต้องเกิดอาการเข่าอ่อน เมื่อไหร่ที่

ราชันเซียนระเบิดพลังชะตาฟ้าออกมาก็จะถูกสยบไปเรียบร้อย ไม่
ต้องพูดถึงเรื่องต่อสู้กับราชันเซียน

หัวข้อสนทนาเรื่องเกี่ยวกับต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนนั้น ไม่
ว่าใครหยิบยกขึ้นมาพูดก็จะมีท่าทีที่หนักแน่นจริงจัง แต่ หลี่ชีย่
กลับพูดออกมาด้วยท่าทีตามอารมณ์ยิ่งนัก เหมือนว่าเรื่องนี้กล่าว
สำหรับเขาแล้ว ต่อให้เป็นเรื่องผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้า
กับราชันเซียนได้ก็เป็นเพียงเรื่องที่ไม่มียอะไรมีเกิดขึ้น ไม่มีค่า
คู่ควรจะไปกล่าวมากความ

ความจริงแล้ว ภายในใจของบรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตน
จำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์ถึงกับเต้นกระตุกที่หนึ่ง เทพเจ้า
โบราณน้ำลึกได้ถือกำเนิดขึ้นมายาวนานมาก เป็นสำนักที่มีความ
เก่าแก่โบราณมาก บรรพบุรุษรุ่นก่อตั้งหรือรุ่นบุกเบิกรุ่นนั้น มี
ตำนานกล่าวถึงมากมาย

มีตำนานที่ลือกันว่า ผู้ที่เป็นบรรพบุรุษรุ่นก่อตั้งเทพเจ้าโบราณ
น้ำลึกนั้นคือปฐมบรรพบุรุษของเผ่าวิญญูณเทพ แต่ก็มีเผ่า
วิญญูณเทพจำนวนมากไม่น้อยที่ปฏิเสธคำกล่าวเช่นนี้ผู้คนจำนวน
มากมองว่าปฐมบรรพบุรุษเทพเจ้าโบราณน้ำลึกรุ่นนี้เป็นเพียง
สำนักที่เก่าแก่โบราณที่สุดของเผ่าวิญญูณเทพเท่านั้น ยังไม่ถึง
ขั้นเป็นปฐมบรรพบุรุษของเผ่าวิญญูณเทพได้

ไม่ว่าจะพูดอย่างไรก็ตาม กลุ่มคนเทพเจ้าโบราณน้ำลึกพวกนี้
เต็มไปด้วยความลึกลับ และเต็มไปด้วยตำนาน พวกเขาคล้ายตั้ง
เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์รุ่นดึกดำบรรพ์อย่างนั้น เหมือนพวกเขาเป็นผู้

แบกรับเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งต้นกำเนิดของเผ่าพันธุ์หนึ่งอย่างนั้น ทำให้เป็นที่เคารพยำเกรงของผู้คนใต้หล้าเมื่อมีการพูดถึงเรื่องนี้

เวลานี้หลี่ซีเยถึงกับบอกว่าปฐมบรรพบุรุษรุ่นก่อตั้งบุกเบิก ยังคงมีระดับบรรพบุรุษที่ยังคงมีชีวิตอยู่ สิ่งนี้ทำให้ทุกคนรับรู้ถึงอะไรบางอย่างทันที ถ้าหากยังคงมีบุคคลรุ่นนี้หลงเหลืออยู่ ลักษณะเช่นนี้สำหรับผู้ที่เข้าใจถึงความลึกลับภายใน และเมื่อตริกตรองให้ละเอียดแล้วถึงกับทำให้ชนลูกชนพองขึ้นมา

นี่คือพวกที่แก่นจนสมควรจะตายได้แล้ว เป็นพวกที่แก่นจนสมควรจะตายได้แล้วอย่างแท้จริง พวกแก่นจนสมควรจะตายได้แล้ว ประเภทนี้ได้ผ่านการเปลี่ยนแปลงของแต่ละยุคสมัยมาเท่าไร ได้สืบทอดพลังอมตะมามากน้อยเท่าไร กล่าวสำหรับยอดฝีมือจำนวนมากแล้ว การดำรงคงอยู่ในลักษณะเช่นนี้ย่อมเป็นสิ่งที่น่าหวาดกลัวยิ่งนัก

“หลี่ซีเย เจ้านับว่ามีความรู้กว้างขวางนัก ในเมื่อเจ้ารู้เรื่องนี้ก็สมควรรู้ว่าสิ่งนี้หมายถึงอะไร” องค์กรแห่งความชั่วร้ายเอ๋ยขึ้นซ้ำๆ “ฉกเช่นผู้ดำรงอยู่ในลักษณะเช่นนี้ในแดนวิญญานสวรรค์ ไม่ได้มีเพียงปฐมบรรพบุรุษของพวกเราคนเดียวเท่านั้น เจ้าสมควรจะรู้ว่า ขอเพียงพวกเราออกหน้า เกรงว่าผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ในแดนวิญญานสวรรค์ อย่างน้อยสามถึงสี่คนต้องยืนอยู่ฝ่ายเดียวกันกับพวกเรา”

น้ำเสียงคำพูดขององค์กรแห่งความชั่วร้ายเรียบเฉยมาก และเปี่ยมด้วยความมั่นใจ การที่เขาพูดออกมาเช่นนี้ ย่อมแสดงว่าเขา

มีความมั่นใจเต็มเปี่ยม และบ่งบอกว่าเขามีไฟตายที่ยอดเยียมมาก อยู่ในมือ

ภายในใจของผู้คนจำนวนมากถึงกับเป็นวาบวบเมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้ขององคค์ชายแห่งความชั่วร้าย ลำพังแค่ระดับผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้คนเดียวก็น่ากลัวเพียงพออยู่แล้ว ถ้าหากมีผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ปรากฏตัวออกมาพร้อมๆ กันสามถึงสี่คน มันช่างเป็นเรื่องที่น่ากลัวอะไรอย่างนั้น นั่นเท่ากับสามารถพลิกฟ้าดินได้เลยนะเนี่ย ถ้าหากว่าเขามีผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้สามถึงสี่คนออกมาคุ้มครองให้กับยเม็งเจิ้นเทียนจริงล่ะก็ เท่ากับมีความไม่แน่นอนแล้วว่า เม็งเจิ้นเทียนอาจยังคงมีโอกาสพลิกชนะได้อีกในการแย่งชิงชะตาฟ้า

“นี่แหละคือธาตุแท้ภายในนะเนี่ย” บางคนถึงกับสะท้อนที่หนึ่งกล่าวว่า “ศึกแย่งชิงชะตาฟ้าไม่เพียงเป็นการอาศัยกำลังความสามารถเฉพาะบุคคลเท่านั้น ขณะเดียวกันก็เป็นการแข่งขันด้านธาตุแท้ภายในอีกด้วยเกรงว่าคงไม่เป็นผลดีสำหรับหลี่ชีย่เป็นแน่แท้ ถ้าหากจะมีผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้จำนวนสามถึงสี่คนยืนดีทำหน้าที่คุ้มครองให้กับเม็งเจิ้นเทียน”

ในเวลานี้ผู้คนจำนวนมากเท่าไรถึงกับต้องกลั่นลมหายใจของตนเอาไว้ เมื่อองคค์ชายแห่งความชั่วร้ายได้พูดคำๆ นี้ออกมา ไม่ว่าจะเป็นผู้ใดหรือสำนักใดๆ ก็ต้องรู้สึกหวั่นเกรง นี่แหละคือสิ่งที่เรียกว่าเป็นความมั่นใจของพวกองคค์ชายแห่งความชั่วร้าย

ความได้เปรียบของหลี่ชียะนั้นมีความชัดเจนมาก หากจะเปรียบเทียบกับเรื่องความสามารถเฉพาะบุคคลระหว่างหลี่ชีย่กับเมิ่งเจิ้นเทียนในการช่วงชิงชะตาฟ้าแล้ว เมิ่งเจิ้นเทียนไม่มีโอกาสอย่างแน่นอน

แต่หากจะมีผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้จำนวนสามถึงสี่คนยืนดียืนอยู่ข้างฝ่ายของเมิ่งเจิ้นเทียนละก็ ย่อมบ่งบอกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ทั้งหมดได้

เป็นที่ทราบกันดีว่า ภายใต้ข้อได้เปรียบที่เด่นชัดเช่นนี้ของหลี่ชีย่นั้น ย่อมต้องมีสายสำนักราชันเซียนจำนวนมากยินดีเลือกที่จะอยู่ข้างเดียวกันกับหลี่ชีย่อยู่แล้ว แต่ หากว่ามีผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้จำนวนสามถึงสี่คนยินดีให้การสนับสนุนต่อเมิ่งเจิ้นเทียนละก็ ไม่ว่าจะสายสำนักราชันเซียนใดๆ ก็ตาม ต้องเกิดความลังเลใจขึ้นมา และไตร่ตรองอีกครั้งว่าจะยืนอยู่ข้างฝ่ายเดียวกันกับหลี่ชีย่หรือไม่

นาทีนี้ทุกคนล้วนแล้วแต่เข้าใจแล้วว่า ถ้าหากพวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้าย สามารถดึงเอาระดับผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้มาให้การสนับสนุนเมิ่งเจิ้นเทียนจริง หลี่ชีย่อย่อมเสียเปรียบมาก แม้ว่าจะกำลังความสามารถของเขาจะแข็งแกร่ง เก่งว่าจนถึง ณ ขณะนี้ยังคงไม่เห็นว่าเขาจะต่อต้านกับผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ ยิ่งไปกว่านั้น ยังมีมากถึงสามสี่คน!

หลี่ชีย่เพียงหัวเราะไปตามอารมณ์สำหรับคำพูดขององค์ชายแห่งความชั่วร้าย และกล่าวว่า “ไม่สามารถบ่งบอกอะไรได้ทั้งนั้น

แค่กลุ่มของตาเต๋ากลุ่มหนึ่งเท่านั้น ถ้าหากพวกเขาารู้จักกาลเทศะ
ล่ะก็ ทางที่ดีคงอยู่อย่างสงบเฉยเมยเสีย มิฉะนั้นล่ะก็ จะเป็นผู้ดำรง
ไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้แล้วยังไง ข้าจะเอาหัว
ของพวกเขาทำเป็นโถปัสสาวะ! ”

ภายในใจของทุกคนถึงกับเป็นวาบบเมื่อมีการพูดคำๆ นี้
ออกมา ทุกคนต่างรู้สึกใจหายใจคว่ำ เกรงว่าทอดสายตามองไปทั่ว
เก้าชั้นฟ้าสิบแดนดินคงไม่มีใครกล้าพูดเช่นนี้ออกมา แต่ เวลานี้ห
ลี้ชีย่กลับพูดออกมาแล้ว ทั้งยังพูดแบบตามอารมณ์มากอีกด้วย!

นี่มันคือระดับผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียน
ได้เลยนะ อีกทั้งยังอาจจะต้องเผชิญหน้าถึงสามหรือสี่คนที่สามารถ
ต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้ ด้วยศัตรูที่แข็งแกร่งเช่นนี้ ไม่ว่า
ใครก็ต้องหวาดหวั่นอยู่สามส่วน! กระทั่งยอมอ่อนข้อหลีกทางให้
แต่นี้เอากับหลี้ชีย่สิ ถึงกับประกาศว่าจะเอาหัวของระดับที่สามารถ
ต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้มาทำเป็นโถปัสสาวะ

ทอดสายตามองออกไป จะมีใครที่หาญกล้าพูดคำๆ นี้
ออกมา? เว้นเสียแต่ผู้ที่อยู่ในฐานะราชันเซียนแล้ว มิฉะนั้นล่ะก็ คง
มีไม่กี่คนที่กล้าเป็นศัตรูกับผู้ดำรงไว้ซึ่งสามารถต่อกรซึ่งหน้ากับ
ราชันเซียนได้พร้อมกันทีเดียวถึงสามสี่คนแล้ว

อย่างไรก็ตาม มาวันนี้หลี้ชีย่กลับจะกระทำเช่นนี้ ทั้งยังไม่มี
ความหวาดหวั่นแม้แต่น้อย ท่าทีของเขานั้นดูตามอารมณ์ยิ่งนัก
เหมือนว่าไม่เคยมองผู้ที่สามารถต่อกรซึ่งหน้ากับราชันเซียนได้อยู่
ในสายตาเลย

“บนโลกใบนี้ไม่มีสิ่งใดสามารถหยุดยั้งความพาลและถืออำนาจบาตรใหญ่ของหลี่ชียเอ่ได้อีกแล้ว ! ” ห้ายที่สุด ไม่ว่าใครก็ตามต้องยอมให้เขาอย่างราบคาบ พันคำหมีนวลก็คงพูดได้เพียงเท่านี้เอง

ในเวลานี้ แม้แต่หลงจวูหย่าลู่ยังต้องร้องด้วยเสียงอันดังออกมา “อ้ายตัวที่ไม่รู้จักประมาณตน”

หลี่ชียเอ่ชี้คร้านจะมองหน้าเขาเสียด้วยซ้ำ พูดออกไปตามอารมณ์ว่า ถ้าหากข้าเป็นตัวที่ไม่รู้จักประมาณตน แล้วพวกเจ้าละพวกเจ้าเป็นตัวอะไร? พวกเจ้าแม้แต่ตัวอะไรก็ไม่ใช่ แม้แต่คุณสมบัติในอันที่จะเป็นตัวอะไรยังไม่มี ถ้าหากพวกเจ้าคิดว่ามีความมั่นใจเต็มที่ละก็เข้ามาได้เลย เชื่อหรือไม่ว่าข้าอาศัยเพียงมือเปล่าก็สามารถสังหารพวกเจ้าได้! ”

“เจ้า” ไม่เพียงแต่หลงจวูหย่าลู่เท่านั้น กระทั่งจักรพรรดิหอยสังข์ก็รู้สึกโกรธเคืองยิ่งนัก เมื่อถูกหลี่ชียเอ่พูดจาดูเหยียดหยาม ถูกหลี่ชียเอ่มองว่าสิ่งนั้นไม่คุ้มค่าที่ต้องให้ความสนใจถึงเพียงนี้

แต่ทว่า ในบรรดาพวกเขาทั้งหมดมีเพียงองค์ชายแห่งความชั่วร้ายเท่านั้นที่สามารถอดกลั้นเอาไว้ได้ เขาเอ่ยขึ้นซ้ำๆ ว่า “หลี่ชียเอ่โอกาสอยู่ตรงหน้าของเจ้าแล้วอย่าได้พลาดโอกาสไป หากเจ้าปล่อยผ่านไป เกรงว่าคงมีแต่ตายสถานเดียวเท่านั้น”

“คำพูดแบบนี้สมควรให้ข้าเป็นคนพูด” หลี่ชียเอ่ยิ้มกล่าวว่า “ข้าก็จะให้โอกาสแก่พวกเจ้าเช่นกัน พวกเจ้าทำลายทักษะยุทธของตัวเองเสีย ข้าสามารถละเว้นชีวิตให้พวกเจ้า มิฉะนั้นแล้ว ข้าจะรีด

ทุกอย่างของพวกเขาเจ้าจนไม่มีเหลือ ให้พวกเขาอยู่ก็ไม่ได้ ตายก็ไม่ได้! "

"ดูท่าเจ้าคงเข้าใจว่าตัวเองนั้นปราศจากผู้ต่อกรทั่วหล้าแล้วสิ ไม่เห็นโลงศพไม่หลั่งน้ำตา" ดวงตาทั้งสองขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายพลันดูน่าเกรงขาม เขาเอ่ยขึ้นมาช้าๆ ว่า "งั้นก็ให้เจ้าได้ประจักษ์! "

"แว้งค" พลันที่องค์ชายแห่งความชั่วร้ายพูดขาดคำ ทันใดนั้นฟ้าดินเจิดจรัสขึ้นมา ปราภฏเป็นลวดลายเต่าแต่ละสายที่ใหญ่ยักษ์ถูกจุดติดสว่างไสวขึ้นมา

ลายเต่าแต่ละเส้นปราภฏอยู่บนท้องฟ้า จับพลันก็ได้มีการหักทอเข้าด้วยกันกลายเป็นคัมภีร์บทหนึ่ง จากเสียงดังตุ้มตามที่ตั้งขึ้นเป็นระลอก บนท้องฟ้าได้หย่อนหลักกฎเกณฑ์สัจธรรมแต่ละสายลงมา โดยที่หลักกฎเกณฑ์สัจธรรมแต่ละสายเหล่านี้ถูกเพลงมาเหมือนดั่งน้ำตกที่ตกลงมาจากท้องฟ้า

ขณะที่หลักกฎเกณฑ์สัจธรรมทั้งหมดถูกปล่อยลงมาถึงกับเข้าไปเชื่อมต่อเข้ากับหลักกฎเกณฑ์สัจธรรมที่อยู่บนร่างกายของยอดฝีมือทุกคนที่อยู่ในกองทัพทั้งสิ้น

บังเกิดเสียง "ตุ้ม" ดังสนั่นขึ้นมา ในเวลานี้อเอง พลังลมปราณจากยอดฝีมือทั้งหมดของกองทัพทั้งสิ้นได้เชื่อมต่อกับพลังลมปราณของเมิ่งเจิ้นเทียน องค์ชายแห่งความชั่วร้าย จักรพรรดิหอยสังข์ และหลงจวู่หย่าจู่เข้าด้วยกัน

ทันใดนั้น พลังลมปราณทั้งหมดได้หลอมรวมเข้าเป็นเนื้อเดียวกัน ซึ่งเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อยิ่งนัก เพราะว่าสภาพของผู้บำเพ็ญตนแต่ละคนจะแตกต่างกัน ความแข็งแกร่งและอ่อนด้อยของผู้บำเพ็ญตนแต่ละคนก็แตกต่างกัน และลักษณะลมปราณของผู้บำเพ็ญตนแต่ละคนก็แตกต่างกัน คิดจะให้ลมปราณของยอดฝีมือจำนวนมากหลอมรวมเข้าเป็นเนื้อเดียวกันในทันทีทันใดนั้น โดยพื้นฐานแล้วเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลย

แต่ทว่า นาทีนี้ พวกเม็งเจิ้นเทียนทั้งสี่คนกลับทำได้แล้ว เมื่อสุดยอดฝีมือแห่งยุคทั้งสี่มารวมตัวอยู่ด้วยกัน ภายใต้ความพยายามของพวกเขา ทุกอย่างที่ไม่น่าเป็นไปได้ก็กลายเป็นเรื่องที่เป็นไปได้

“ตูม ตูม ตูม” ในเวลานี้อเอง บริเวณใต้เท้าของหลี่ซีเย และใต้เท้าทั้งสี่กองทัพของพวกเม็งเจิ้นเทียนทั้งสี่คนกลับปรากฏเป็นสุดยอดค่ายกลขนาดยักษ์ขึ้นมา ซึ่งค่ายกลขนาดยักษ์นี้กลับปูดด้วยศิลาแกร่งเป็นจำนวนนับไม่ถ้วน

จำนวนศิลาแกร่งที่ถูกนำมาปูเอาไว้ในสุดยอดค่ายกลนี้มีจำนวนมากมายจนนับไม่ถ้วน อีกทั้งศิลาแกร่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นศิลาแกร่งที่มีระดับสูงมาก มีศิลาแกร่งระดับอ่องเทพ ยิ่งไปกว่านั้นยังมีศิลาแกร่งระดับจักรพรรดิเทพ กระทั่งมีศิลาแกร่งระดับราชันเซียน

ในเวลานี้ ลำพังแค่พลังของศิลาแกร่งก็ได้ตลบอบอวลไปทั่วบริเวณ ด้วยกลิ่นอายของศิลาแกร่งปริมาณมหาศาลเช่นนี้ ประดุจ

ตั้งเป็นน้ำในมหาสมุทรอย่างนั้น พลันเข้าท่วมฟ้าดินบริเวณนี้จน
จมมิด

บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์รอด
ที่จะสูญล่มหายไปเสียไปสักๆ ไม่ได้ เมื่อรับรู้ได้ถึงกลิ่นอายที่น่าเกรง
ขามตั้งมหาสมุทรเช่นนี้

ไม่ว่าจะเป็นยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนใดก็ตามต้องรู้สึกอยากได้
มากกับภาพที่เห็นอยู่ตรงหน้า ด้วยศิลาแกร่งจำนวนมากมหาศาลที่อยู่
ตรงหน้า อย่างว่าแต่คนๆ หนึ่งเลย ไม่ว่าจะป็นสำนักใดสำนักหนึ่งก็
ตามชั่วชีวิตก็ใช้ไม่หมด

กระทั่งมีผู้คนจำนวนมากนับไม่ถ้วนที่ชั่วชีวิตของพวกเขาก็ไม่เคย
ได้เห็นศิลาแกร่งจำนวนมากมายถึงเพียงนี้ พวกเขาถึงกับน้ำลาย
ไหลยืดไม่หยุด

ตอนที่ 1497 สุดยอดค่ายกล

ทันใดนั้น ได้ยินเสียงดัง "ตูม..." สุดยอดค่ายกลได้กลายเป็นรูปเป็นร่างสำเร็จขึ้นมา ในเวลานี้ ทุกคนรู้สึกได้ว่าพื้นดินเกิดการสั่นไหวขึ้น ชั่วพริบตาเดียว ทุกคนรับรู้ได้ถึง การเคลื่อนไหวที่เป็นจังหวะ เป็นการเคลื่อนไหวของพื้นดิน

ภายในระยะเวลาอันสั้น เหมือนว่าค่ายกลขนาดใหญ่นี้ได้เชื่อมต่อกับพื้นดินแห่งนี้ อย่างนั้น เหมือนว่าพื้นดินทั่วทั้งบริเวณได้หลอมรวมเข้าเป็นเนื้อเดียวกันกับสุดยอดค่ายกลนี้

"ตูม ตูม ตูม..." เสียงพื้นดินสั่นไหวโคลงเคลงไปมาดังขึ้นเป็นระลอก ในเสี้ยววินาทีนี้เอง พลังของฟ้าดินเหมือนถูกหลอมรวมเข้าไปอยู่ท่ามกลางสุดยอดค่ายกลนี้

ท่ามกลางสุดยอดค่ายกลนี้ ทันใดนั้น สิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดซึ่งอยู่ด้านหลังกองทัพของพวกเมิ่งเจิ้นเทียนเสมือนหนึ่งได้มีการเปิดประตูระบายน้ำออกมา และแล้วพลังของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดถึงกับไหลทะลักเข้าไปภายในสุดยอดค่ายกลนั้นแบบไม่ขาดสาย ฉากเสียงที่ดังตูมตามดังขึ้นมาไม่ขาดสาย คล้ายว่าทั่วทั้งพื้นดินแห่งนี้ล้วนแล้วแต่ถูกพลังที่ไร้ขีดจำกัดของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดไหลเข้าปกคลุมจนจมมิดอย่างนั้น

เดิมพลังของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดนี้มีไว้เฝ้าปกป้องรักษา
หญ้าสังสารวัฏเก่าใบ ในเวลานี้กลับถูกพวกของเม็งเจิ้นเทียนหยิบ
ยืมเอามาใช้

ถ้าหากจะกล่าวว่า พลังของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดนี้เสมือน
หนึ่งเป็นน้ำในมหาสมุทรที่ไม่มีสิ้นสุดละก็ เช่นนั้นแล้วเท่ากับว่าสุด
ยอดค่ายกลของพวกเม็งเจิ้นเทียนในเวลานี้คล้ายดังได้มีการเปิด
จุดเชื่อมต่อกับมหาสมุทรขึ้นมาได้แล้วจุดหนึ่ง ทำการนำเอาพลัง
จากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดเข้าไปอยู่ในสุดยอดค่ายกลของพวก
เขา

แม้ว่าสุดยอดค่ายกลของพวกเม็งเจิ้นเทียนไม่สามารถหยิบยืม
เอาพลังจากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดมาได้ทั้งหมด เพียงได้ส่วนน้อย
มาบางส่วนเท่านั้น แต่ ด้วยพลังส่วนน้อยของสิ่งที่มีพลังอำนาจ
สูงสุดบวกกับพลังจากศิลาแกร่งจำนวนนับไม่ถ้วน รวมทั้งพลัง
ลมปราณจากยอดฝีมือทั้งหมดในกองทัพทั้งสิ้น ด้วยพลังเช่นนี้ที่
หลอมรวมเข้าด้วยกันในสุดยอดค่ายกลดังกล่าว ทำให้ผู้คนยากที่
จะจินตนาการได้ถึงความทรงพลังของมันได้

“ตูม ตูม ตูม ตูม” เสียงดังตูมตามดังขึ้นมาสี่ครั้ง เสี่ยววินาทีนี้
เอง ด้านบนกองทัพทั้งสิ้นของพวกเม็งเจิ้นเทียนปรากฏอาวุธราชัน
เซียนลอยขึ้นมาสี่ชิ้น โดยอาวุธราชันเซียนทั้งสิ้นได้ทิ้งหลัก
กฎเกณฑ์ราชันเซียนลงมาสู่เบื้องล่าง ฉับพลันนั้น หลักกฎเกณฑ์
ราชันเซียนลักษณะเช่นนี้ได้เชื่อมต่อเข้ากับสุดยอดค่ายกลนี้ และ
หลอมรวมเป็นเนื้อเดียวกันกับค่ายกลในทันที

ค่ายกลที่ประกอบด้วยกองทัพทั้งสี่ก็นับว่าน่ากลัวอยู่แล้ว บวกกับอาวุธราชันเซียนจำนวนมากวิ่งหลอมรวมเข้าไปอีก เป็นการสร้างสุดยอดค่ายกลที่ไม่เคยมีมาก่อนขึ้นมา ทำให้ทุกคนที่ได้เห็นต้องสลดจนหน้าถอดสี

นี่มันคือสุดยอดค่ายกลอะไรกัน? ” แม้แต่ระดับอ่องเทพยังต้องสั่นเทาเมื่อได้เห็นค่ายกลในลักษณะเช่นนี้ ต่อให้เป็นผู้ที่ไม่รู้อะไรเลยก็รู้ว่าค่ายกลนี้น่ากลัว เกรงว่าในบรรดาพวกเขาไม่ว่าใครก็ตามหากก้าวเท้าเข้าไปในค่ายกลนี้ละก็ จะต้องถูกสังหารจนกลายเป็นเถ้าธุลีในทันที ไม่มีสิทธิ์กระทั่งตอบโต้เสียด้วยซ้ำ

หลี่ชีย่ถึงกับมองไปรอบๆ ทีหนึ่งเมื่อยืนอยู่ท่ามกลางค่ายกลใหญ่นี้ เพียงเผยรอยยิ้มที่เมินเฉยออกมา

หลี่ชีย่ เจ้ามีความแข็งแกร่งอย่างแท้จริง แต่ พวกเราก็ไม่ด้อยกว่ากัน” สุดยอดค่ายกลพลังสำเร็จเป็นรูปเป็นร่างแล้ว ทำให้องค์ชายแห่งความชั่วร้ายมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เอ่ยขึ้นมาซ้ำๆ ว่า “ต่อให้ผู้ที่สามารถต่อกรกับราชันเซียนซึ่งหน้าเข้ามา ก็ไม่แน่ว่าจะสามารถหนีรอดไปจากสุดยอดค่ายกลของพวกเราไปได้! ”

สุดยอดค่ายกลของพวกองค์ชายแห่งความชั่วร้ายไม่เพียงวางเอาไว้สำหรับหลี่ชีย่เป็นการเฉพาะ กระทั่งเป็นการเตรียมเอาไว้สำหรับผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะน่ากลัวยิ่งอย่างเทพธิดาเก็บจันทราด้วยเสียดาย ทั้งเทพธิดาเก็บจันทรดาและเทพธิดาเงินหูล้วนแล้วแต่ไม่ได้มาด้วย พวกเขาจึงได้แต่ใช้สุดยอดค่ายกลนี้กับหลี่ชีย่เพียงคนเดียว

“ในจุดนี้ ข้ายอมรับว่าพวกเจ้าก็นับว่ามีความแข็งแกร่งโดยแท้” หลี่ซีเย่มองดูค่ายกลที่อยู่ตรงหน้าทีหนึ่ง กล่าวเรียบเฉยว่า “เป็นความจริงที่พวกเจ้าสามารถสร้างผลงานเล็กน้อยขึ้นมาจนได้ เทพเจ้าโบราณน้ำลึกของพวกเจ้าได้ทำการศึกษาพื้นที่แห่งนี้มาเป็นเวลานาน ในที่สุด พวกเจ้าก็ค้นพบเคล็ดลับอะไรบางอย่างจนได้ ถึงกับสามารถยับยั้งพลังของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดมาใช้ได้บ้าง”

“ดูท่าเจ้าจะเป็นคนที่รู้อะไรดี” องค์กรแห่งความชั่วร้ายเอ่ยขึ้นมาช้าๆ สิ่งนี้นับว่าได้สร้างความล้าพองใจให้กับเขา ควรจะทราบว่ หากคิดจะหักด่านตีเข้าไป ต่อให้เป็นราชันเซียนก็ไม่แน่ว่าจะสามารถทำลายสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดที่อยู่ตรงหน้าไปได้

แต่ทว่า เทพเจ้าโบราณน้ำลึกของพวกเขากลับสามารถอาศัยสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดนี้ครุ่นคิดจนพบเคล็ดลับอะไรบางอย่างขึ้นมาได้ แน่นอน สิ่งนี้หาใช่เป็นผลงานขององค์กรแห่งความชั่วร้ายเพียงคนเดียวเท่านั้น แต่เป็นประสบการณ์ที่ผ่านการสั่งสมจากการครุ่นคิดพิจารณาของปรัชญาเมธีแต่ละรุ่นของเทพเจ้าโบราณน้ำลึกถึงความลึกกลับของเทือกเขาต้นไม้ศักดิ์สิทธิ์เรื่อยมา

มาวันนี้ พวกขององค์กรแห่งความชั่วร้ายได้นำเอาประสบการณ์ที่ได้มาจากปรัชญาเมธีแต่ละรุ่นมาใช้กับที่ตรงนี้ กลับทำให้พวกเขาสามารถยับยั้งเอาพลังจากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดบางส่วนมาได้

“สุดยอดค่ายกลลักษณะเช่นนี้ก็ไม่ใช่สิ่งที่เทพเจ้าโบราณน้ำลึกของพวกเจ้าสามารถครุ่นคิดจนสำเร็จออกมาได้” หลี่ซีเย่ม

ตามอารมณ์และกล่าวว่า “นี่เป็นค่ายกลที่สร้างขึ้นมาจากการลอกเลียนแบบค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน ผู้ที่มีคุณสมบัติลอกเลียนแบบเช่นนี้ได้มีอยู่ไม่กี่คน อย่างน้อยที่สุดเทพเจ้าโบราณน้ำลึกพวกเจ้าไม่มีกำลังความสามารถเช่นนี้ น่าจะเป็นผลงานของปรมาจารย์พฤกษารุ่นสองหรือรุ่นสามของลู่ลู่กระมัง”

“ฮึ เจ้าคนแห่หลี่ นับว่าเจ้ารู้ดี” แม้ว่าเข้าจะโกรธแค้นในตัวของหลี่ชียเอเป็นอันมาก แต่ทว่า คำพูดของหลี่ชียเอได้ทำให้หลงจวูหย่าลู่ลู่รู้สึกดี และมันก็เป็นความจริงว่านี่เป็นผลงานที่น่าภาคภูมิใจที่สุดของพวกเขา โดยที่สุดยอดค่ายกลนี้ได้หลอมรวมเอากำลังสติปัญญาปรมาจารย์พฤกษารุ่นสองของลู่ลู่ มีอานุภาพที่ทรงพลังยิ่งนัก เพียงแต่ไม่ได้มีโอกาสนำมาออกมาใช้เท่านั้นเอง อีกทั้งลู่ลู่เองก็จะไม่นำเอาสุดยอดค่ายกลนี้ออกมาใช้โดยง่ายตายเพราะค่าใช้จ่ายมันสูงเกินไป ลำพังแค่ความสิ้นเปลืองของศิลาแกร่งก็หาใช้สิ่งที่สำนักทั่วไปสามารถรองรับได้

“มันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องที่น่าล่ำพองใจอะไรนักหนา” หลี่ชียเอหัวเราะตามอารมณ์นิดหนึ่ง แล้วกล่าวว่า “กองทัพทั้งสี่ของพวกเจ้าหากเปรียบเทียบกับกองทัพราชันเซียนแล้วห่างชั้นกันมาก อีกทั้งไม่ได้ผ่านการฝึกซ้อมมาเป็นเวลานาน เพียงแค่รวมพลขึ้นมาชั่วคราวเท่านั้น อีกอย่าง พวกเจ้าไม่ได้มีปณิธานของราชันเซียน...”

“...ได้แต่อาศัยอาวุธราชันเซียนจำนวนสี่ชิ้นที่หยิบยืมมานั้นมาแทนปณิธานราชันเซียน พวกเจ้าก็ไม่ได้มีชะตาฟ้า จึงต้องอาศัยศิลาแกร่งจำนวนมหาศาลกับพลังบางส่วนของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดมาคอยให้การสนับสนุน สุดยอดค่ายกลลักษณะเช่นนี้แม้ว่า

จะเป็นการเลียนแบบค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน แต่ หากสามารถ
สำแดงอานุภาพของค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียนแท้จริงออกมาได้
สักหนึ่งหรือสองส่วนก็นับว่าไม่เลวแล้วละ นี่แหละที่เขาเรียกว่าจะ
วาดพยัคฆ์แต่ทำไม่สำเร็จกลับเหมือนสุนัข! ”

หลี่ซีเยเอื่อนเอ๋อขึ้นมาช้าๆ ว่าเสียสุดยอดค่ายกลของพวกเขา
หลงจวูหย่าลู่จนไม่เหลือราคาอีกเลย

คำพูดลักษณะเช่นนี้ของหลี่ซีเยปล้นทำให้สีหน้าของพวกเขา
หลงจวูหย่าลู่ปั่นยากถึงขีดสุด สุดยอดค่ายกลที่อยู่ตรงหน้าถือเป็น
สุดยอดผลงานจากजूสู่อของพวกเขา เวลานี้ถูกหลี่ซีเยวิจารณ์จนไม่
มีค่าแม้แต่หน่วยนิด แล้วจะไม่ให้หลงจวูหย่าลู่ต้องคลั่งและโกรธแค้น
ได้อย่างไร

“เจ้าคนแซ่หลี่ ต่อให้สามารถสำแดงอานุภาพเพียงแค่สองหรือ
สามส่วนของ ‘ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน’ ก็เพียงพอที่จะสังหาร
เจ้าได้แล้ว” หลงจวูหย่าลู่กล่าวด้วยท่าทีน่าครั่นคร้ามออกมา

“อะไรคือค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน?” ผู้คนจำนวนมากล้วน
แล้วแต่ไม่ค่อยจะเข้าใจนักกับคำพูดของหลี่ซีเย ความจริงแล้ว
ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากก็ไม่เคยได้ยืมค่ายกลชะตาฟ้า
ราชันเซียนมาก่อน ดังนั้น อดที่จะหันไปหาอ่องเทพเต๋าผู้นั้นเพื่อ
ค้นหาคำตอบ

“ข้าก็ไม่เคยเห็นมาก่อน เพียงแต่เคยได้ยินได้ฟังมาเท่านั้น
ตามตำนานเล่าว่า ขณะที่ราชันเซียนยังมีชีวิตอยู่นั้น โดยปรกติไม่
จำเป็นต้องอาศัยค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน เนื่องจากตัวของ

ราชันเขียนเองก็ปราศจากผู้ต่อกรอยู่แล้ว” อ่องเทพเฒ่าผู้นี้ทำท่า ไตร่ตรองนิดหนึ่ง

“แต่ว่า เล่าลือกันว่า เคยมีราชันเขียนที่ได้สร้างค่ายกลชะตาฟ้าราชันเขียนขึ้นมาจริงๆ ลือกันว่า ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเขียนนั้นจัดตั้งขึ้นโดยอาศัยกองทัพราชันเขียน สุดยอดค่ายกลในตอนแรก...”

“...ถ้าหากราชันเขียนไม่สามารถควบคุมสุดยอดค่ายกลเช่นนี้ด้วยตนเองล่ะก็ ราชันเขียนกดีจะอาศัยชะตาฟ้าของตนมาเป็นผู้บงการสุดยอดค่ายกลลักษณะเช่นนี้ โดยที่ สุดยอดค่ายกลลักษณะเช่นนี้ไม่เพียงประกอบด้วยพลังจากกองทัพราชันเขียนแล้ว ยังมีพลังจากชะตาฟ้า เป็นที่หวาดกลัวยิ่งนัก ตามหลักแล้ว ราชันเขียนไม่จำเป็นต้องอาศัยสุดยอดค่ายกลเช่นนี้” เมื่อกล่าวมาถึงตรงนี้แล้ว อ่องเทพเฒ่าผู้นี้ก็ชักไม่ค่อยจะมั่นใจนัก

“ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเขียนลักษณะเช่นนี้เคยปรากฏในโลกนี้จริงหรือ?” มียอดฝีมือบางคนอดถามขึ้นมาไม่ได้เมื่อได้ยินคำพูดเช่นนี้แล้ว

สำหรับปัญหาข้อนี้ แม้แต่อ่องเทพเฒ่าผู้มีความรู้ประสบการณ์กว้างขวางก็ตอบไม่ได้ เนื่องจากเขาเองก็ไม่เคยได้เห็นค่ายกลชะตาฟ้าราชันเขียนที่แท้จริงมาก่อน

ตามหลักการแล้ว ตัวราชันเขียนเองนับว่าปราศจากผู้ต่อกรมากพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องอาศัยค่ายกลชะตาฟ้าราชันเขียนอะไรที่ว่ำนั่นเลย

ความจริงแล้ว ในอดีตที่ผ่านมา “ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน” ใช้ว่าจะเคยถูกนำออกมาใช้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น โดยเฉพาะการศึกที่มีชื่อเสียงโด่งดังครั้งหนึ่งก็เคยใช้ “ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน” มาแล้ว

ครั้งนั้น ขณะที่ทำการสังหารราชันเซียนหลงหมื่นนั้น ราชันเซียนหลงหมื่นถูกอิกาทมิพंनाพาเหล่าปราชญ์เมธีจำนวนนับไม่ถ้วนเข้าล้อมปราบ ขณะที่ยอดฝีมือจากหมื่นเผ่าพันธุ์ของเก้าแดนได้ร่วมมือกันบีบจนเผ่าอเวจีทั้งหมดจนหมดสิ้นทางหนี ทำให้ราชันเซียนหลงหมื่นต้องงัดเอาค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียนออกมาใช้หวังจะอาศัย “ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน” มาหยุดยั้งการโจมตีของหมื่นเผ่าพันธุ์จากเก้าแดนเอาไว้

เสียดาย ท้ายที่สุดแล้วยังคงกระทำการไม่สำเร็จ ราชันเซียนหลงหมื่นถูกสังหาร “ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน” ถูกทำลาย เผ่าอเวจีถูกเข่นฆ่าจนสิ้นไม่เหลือแม้แต่คนเดียว!

“ถูกต้อง หลี่ชีย่เจ้านะมีความแข็งแกร่ง แต่ว่า วันนี้หากเจ้าคิดจากฝ่าวงล้อมออกไป เกรงว่าคงไม่มีโอกาสแล้ว” องค์ชายแห่งความชั่วร้ายพูดออกมาท่าเกรงขาม

หลี่ชีย่เพียงยิ้มไปตามอารมณ์และมองดูสุดยอดค่ายกลของพวกเขาเมิ่งเจี้ยนเทียนทีหนึ่ง และยิ้มกล่าวว่า “อย่างนั้นรี?”

“แต่ว่า พวกเราก็ไม่จำเป็นต้องถึงขั้นต้องตายไปข้างหนึ่งให้ได้” องค์ชายแห่งความชั่วร้ายกล่าวขึ้นมาช้าๆ ว่า “หากเจ้ายินยอมในอนาคตเจ้ายังจะเต็มไปด้วยโอกาส ในอนาคตเจ้ากระทั่งสามารถกลายเป็นราชันเซียนได้”

“ข้าคงไม่ได้ฟังผิดไปกระมัง?” คำพูดขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายถึงกับทำให้หลี่ซีเยต้องหัวเราะก๊ากออกมา กล่าวด้วยท่าทีเอ้อระเหยว่า “พูดแบบนี้แสดงว่าพวกเจ้าตั้งใจจะเจรจาสงบศึกอย่างนั้นสิ”

ความจริงแล้ว ขณะที่องค์ชายแห่งความชั่วร้ายพูดคำๆ นี้ ออกมา ได้ทำให้ผู้ที่ชมการต่อสู้ในระยะห่างไกลจำนวนมากรู้สึกเห็นอกความคาดคิด ตามหลักแล้ว หลี่ซีเยกับพวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายต้องไม่ตายไม่เลิกรา เวลานี้ องค์ชายแห่งความชั่วร้ายกลับต้องการเจรจาสงบศึก จึงทำให้ผู้คนรู้สึกว่ามันไม่น่าเป็นไปได้

“หลี่ซีเย ถ้าหากเจ้ายินยอม พวกเราทุกคนสามารถให้เรื่องนี้มันแล้วกันไป” องค์ชายแห่งความชั่วร้ายได้กล่าวขึ้นมาซ้ำๆ “ต่อให้อนาคตเจ้ากับพี่เมิ่งแย่งชิงชะตาฟ้ากัน สำนักต่างๆ ในแดนวิญญานสวรรค์ก็จะไม่ล่าเอียง พวกเจ้าทั้งสองใครแข็งแกร่งที่สุดใครก็สามารถแย่งชิงชะตาฟ้าได้ อีกทั้งฝ่ายที่ได้รับความช่วยเหลือก็จะได้รับการสนับสนุนจากทุกๆ สำนักในแดนวิญญานสวรรค์อย่างเต็มที่”

คำพูดลักษณะเช่นนี้ขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายทำให้ในใจของผู้คนจำนวนมากรู้สึกเป็นวาบอบ มันเป็นคำพูดที่เต็มไปด้วยความเย้ายวนใจเหลือเกิน หลี่ซีเยมีความได้เปรียบอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาดในการแย่งชิงชะตาฟ้า หากเมิ่งเจิ้นเทียนคิดจะแย่งชิงชะตาฟ้ากับหลี่ซีเยอีก ย่อมไม่ใช่คู่ต่อสู้ที่แน่นอน หากจะกล่าวว่าหลังจากที่หลี่ซีเยได้รับความช่วยเหลือในการแย่งชิงชะตาฟ้าแล้ว จะได้รับการสนับสนุนจากแดนวิญญานสวรรค์ทั้งหมด ย่อมบ่งบอกได้ว่า

ศึกแย่งชิงชะตาฟ้าแผ่นดินสุดท้ายนั้น หลี่ชียเอ่ที่ได้รับ การสนับสนุนจาก
สำนักทั้งหมดในแดนวิญญานสวรรค์ ย่อมมีธาตุแท้ภายในที่จะ
ร้องทำร้ายต่อเก้าแดน มีไฟตายที่จะทำสู้กับเก้าแดนอยู่ในมือ

เกรงว่าไม่ว่าใครก็ตามที่มีโอกาสได้เป็นราชันเซียนคงยากที่จะ
ปฏิเสธความเขี้ยววนเช่นนี้ไปได้

ในเวลา นี้ ทุกคนถึงกับกลั่นลมหายใจเอาไว้และจ้องมองไปที่หลี่
ชียเอ่ ทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องการรู้ว่าหลี่ชียเอ่จะตัดสินใจเลือก
อย่างไร

ตอนที่ 1498 อานุภาพของค่ายกล

“ของฟรีไม่มีในโลก” หลี่ชียเอ่เพียงยิ้มเยาะด้วยท่าที่ตามอารมณ์กับข้อเสนอที่เข้ายวนใจเช่นนี้

“ถูกต้อง เป็นความจริงที่โลกนี้ไม่มีของฟรี” องค์กรชายแห่งความชั่วร้ายกล่าวช้าๆ ขึ้นมาว่า “แต่ว่า ที่พวกเราเรียกร้องก็มีไม่มาก พวกเราต้องการเพียงสิ่งๆ หนึ่งเท่านั้น ขอเพียงเจ้ามอบวิธีฝึกให้ได้ สิบสามลัคนาออกมา พวกเราก็ให้มันแล้วกันไป ในอนาคตเจ้าเองก็ไร้ขีดจำกัด เกรงว่าคงได้เป็นราชันเซียนอย่างแน่นอน”

คำพูดลักษณะเช่นนี้ขององค์กรชายแห่งความชั่วร้ายได้ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่ยืนดูอยู่ถึงกับต้องกลั่นลมหายใจเอาไว้ ไม่ว่าจะใครก็ตามหากได้ยินคำพูดเช่นนี้แล้วก็ต้องรู้สึกใจเต้นตุบตามขึ้นมา

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ที่สุดของผู้บำเพ็ญตนคือสิบสองลัคนาซึ่งเป็นความรู้ทั่วไป และมันก็เป็นเช่นนี้มาตลอดพันล้านปีที่ผ่านมา แต่ทว่า คนอย่างหลี่ชียเอ่กลับทำลายความรู้ทั่วไปของทุกคน ไม่มีใครรู้ว่าหลี่ชียเอ่ทำได้อย่างไร

นับแต่โบราณกาลจนถึงปัจจุบัน ผู้ที่ปราดเปรื่องน่าทึ่งมีมากมายเหลือเกิน สดุดยอตราชนเซียนก็มีจำนวนอยู่ไม่น้อย แต่ไม่เคยมีใครสามารถทำได้ถึงสิบสามลัคนา แต่หลี่ชียเอ่กลับทำให้เป็นจริงขึ้นมาได้ เขาได้ทำลายความรู้ที่มีอยู่ทั้งหมด ย่อมบ่งชี้ได้ว่าใน

นั้นมีความลึกลับพิสดารที่ผู้อื่นไม่รู้ และยังมีเคล็ดลับที่ผู้อื่นยังค้นไม่พบ

ถ้าหากว่าหลี่ชียเยินยอมมอบวิธีฝึกให้ได้มาซึ่งสิบสามลัคนา ย่อมบ่งบอกว่าในอนาคตมีความเป็นไปได้ที่ยังจะต้องมีผู้ที่สามารถฝึกให้ได้สิบสามลัคนาอีก

สิบสามลัคนาเลยนะ ช่างเปี่ยมด้วยความยั่วยวนใจเหลือเกิน ตำนานเล่ากันว่า ราชนัชนเลี้ยวเหิงมีสิบสองลัคนาในครอบครอง ก็ปราศจากผู้ต่อกรไปชั่วชีวิต ถ้าหากมีถึงสิบสามลัคนาละก็ไม่มียิ่งแล้วกันไปใหญ่รี หลี่ชียเยที่อยู่ตรงหน้าก็คือตัวอย่างตัวเป็นๆ หากว่าหลี่ชียเยได้เป็นราชันเซียนจริงๆ เช่นนั้นแล้ว ผลงานในอนาคตอาจจะแซงล้ำหน้าราชันเซียนเลี้ยวเหิงก็เป็นได้

ในเวลานี้ ผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วนต่างจ้องมองไปที่หลี่ชียเย มีผู้คนจำนวนเท่าไรที่แสดงออกทางสายตาว่าอยากได้มาก แน่นอน ไม่มีใครกล้าคิดอะไรกับหลี่ชียเย ได้แต่นึกอยู่ในใจเท่านั้นเอง

สำหรับข้อเสนอขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายนั้น ในบรรดาสี่สุดยอดฝีมือไม่เพียงหลงงมงาย จักรพรรดิหอยสังข์ไม่ได้มีความเห็นเป็นอื่น แม้แต่เมิ่งเจิ้นเทียนก็ไม่ได้มีความเห็นเป็นอื่นเช่นกัน ย่อมไม่ต้องสงสัย พวกเขาทั้งสี่คนได้มีการบรรลุข้อตกลงภายในระยะเวลาอันสั้น พวกเขาทั้งสี่ต่างยืนอยู่แนวรบเดียวกันในเวลาเดียวกัน

หลี่ชียเยถึงกับหัวเราะทีหนึ่งสำหรับข้อเรียกร้องขององค์ชายแห่งความชั่วร้าย กล่าวด้วยท่าทีเอ้อระเหยว่า "ฝันหวานเลยเชียว

นะ เสียตาย ข้าพูดได้แต่เพียงมันเป็นความฝันของคนปัญญาอ่อน ข้าไม่เคยทำข้อตกลงกับศัตรู”

เมื่อเอ่ยมาถึงตรงนี้แล้ว หลี่ชียเอถึงกับยิ้มกล่าวว่า “หากพวกเจ้ารู้จักกาลเทศะล่ะก็ รีบไปจากที่นี่เสียเดี๋ยวนี้ ทิ้งเม็งเจิ้นเทียนเอาไว้ที่นี่ ข้ายังจะละเว้นชีวิตสุนัขของพวกเจ้า มิฉะนั้นล่ะก็ อีกสักครู่พวกเจ้าคิดเสียใจก็ไม่ทันกาลเสียแล้ว”

“เจ้าหนูโง่เขลา งั้นก็รอความตายก็แล้วกัน” จักรพรรดิหอยสังข์ถึงกับร้องตวาดออกมาด้วยความโกรธ เขาอดกลั้นต่อหลี่ชียเอมานานมากแล้ว เขาเป็นถึงบุตรของเทพเจ้าแห่งทะเล เคยถูกห้ามเหยียดเช่นนี้ตั้งแต่เมื่อไหร่ หากไม่เป็นเพราะต้องการวิธีฝึกสิบสามลัคนา เขาคงลงมืออย่างบ้าคลั่งไปนานแล้ว

“เป็นเจ้าเองที่พลาดโอกาสไป เสียตายเจ้าสมควรได้เป็นราชันเซียนอยู่แล้ว มาวันนี้กลับรันทาที่ตายเอง” องค์ชายแห่งความชั่วร้ายหัวเราะเสียงประหลาดและกล่าวน่าเกรงขามออกมา

หลี่ชียเอเพียงหัวเราะไปตามอารมณ์ และกล่าวว่า “เอาล่ะ พวกเราลงมือกันเถอะ ไม่ต้องพูดเรื่องไร้สาระให้มันมากความ หลังจากจัดการพวกเจ้าแล้ว ข้าก็จะได้นำเอาต้นสมุนไพรมะเร็งอายุวัฒนะที่พวกเจ้าพูดถึงไปจากที่นี่เสียที”

“วาจาสามหาวมาก แม้แต่ชีวิตยังรักษาเอาไว้ไม่ได้ ยังคิดอยากจะได้สมุนไพรมะเร็งอายุวัฒนะอีก” หลงจวู่หย่าจู่ส่งเสียงฮึบตวาดน่าเกรงขามออกมา

ก่อนหน้านี้ พวกของเม็งเงินเทียนได้เคยศึกษาวิเคราะห์มาก่อนว่าจะก้าวข้ามสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุดได้อย่างไรเหมือนกัน เสียตาย ที่พวกเขาจนด้วยเกล้าไม่มีปัญญาเข้าไปได้ หาไม่แล้ว พวกเขาคงฉกฉวยเอาสิ่งที่เรียกว่าเป็นสมุนไพรมะเข็ญอายุวัฒนะไป แล้ว

“หลี่ชียเอ่ รับความตายเสียเถอะ วันนี้ข้าจะล้างแค้นให้กับศิษย์ที่ตายไปของข้า” เม็งเงินเทียนร้องเสียงดังออกมา

ในเวลานี้ พวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้าย สีคนได้ลงมือพร้อมกันในทันที กล่าวสำหรับพวกเขาแล้ว เมื่อหลี่ชียเอ่ไม่ยอมทำการแลกเปลี่ยนก็ต้องเป็นภัยมหันตสำหรับพวกเขา จะรอช้าอยู่ใย หากไม่กำจัดหลี่ชียเอ่เสียแต่ตอนนี้

อย่างไรก็ตาม ในเวลานี้หลี่ชียเอ่ถูกขังอยู่ท่ามกลางสุดยอดค่ายกลของพวกเขา พวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายมีความมั่นใจเต็มเปี่ยมว่า ไม่ว่าหลี่ชียเอ่จะมีความแข็งแกร่งปานใดก็ตาม ต่อให้หลี่ชียเอ่มีความสามารถขั้นต่อกรกับราชันเซียนซึ่งหน้าก็ตาม พวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายก็มีความมั่นใจว่าจะให้หลี่ชียเอ่ต้องตายท่ามกลางค่ายกลนี้ได้

"ตูม..." ทันใดนั้น ได้บังเกิดเสียงดังสนั่น สุดยอดค่ายกลนั้นได้ระเบิดประกายที่ไม่มีสิ้นสุดสอดส่องจนพื้นที่บริเวณนี้สว่างไสวจนสิ้นออกมา ประกายเช่นนี้กระทั้งส่องสว่างไปทั่วเส้นลือโจว

ท่ามกลางประกายที่ไม่มีสิ้นสุดนี้ ไม่ว่าจะเป็พวกของเม็งเงินเทียนสีคนหรือว่ายอดฝีมือทั้งหมดที่อยู่ในกองทัพทั้งสิ้น พวกเขาต่างปะทุพลังลมปราณที่ไม่มีสิ้นสุดออกมา นาที่นี้ จะเป็นเม็งเงินเทียนก็

ดี องค์ชายแห่งความชั่วร้ายก็ช่าง และหรือยอดฝีมือทุกคนที่อยู่ใน กองทัพทั้งสิ้น พวกเขาไม่ได้เก็บงำพลังลมปราณพวกเขาเอาไว้ แม้แต่น้อย โดยปล่อยพลังลมปราณของแต่ละคนที่มีอยู่ออกมา ทั้งหมด ทำให้พลังลมปราณทั้งหมดเหมือนน้ำหลากอันเกิดจาก เชื้อนที่ถูกละลาย ค้ำรามอย่างบ้าคลั่งพุ่งเข้าไปภายในสุดยอดค่าย กลนั้น

ในขณะที่เดียวกัน ศิลาแกร่งทั้งหมดที่มีการฝังเอาไว้ภายในสุด ยอดค่ายกลได้พวยพุ่งพลังแก่นฟ้าดินทั้งหมดออกมา ควรจะรู้ว่า ศิลาแกร่งที่มีการฝังเอาไว้ภายในสุดยอดค่ายกลนั้นมีจำนวน มากมายจนนับกันไม่ถ้วนไม่ไหว สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นหุ้มนุ้ยอย่าง มหาศาลของพวกเม็งเจิ้นเทียน เมื่อศิลาแกร่งจำนวนมหาศาลได้ พวยพุ่งพลังแก่นฟ้าดินของพวกมันออกมาทั้งหมดพร้อมกัน เสมือนหนึ่งเป็นเส้นชีพจรปฐพีขนาดยักษ์ที่พวยพุ่งพลังแก่นฟ้าดิน ออกมาอย่างไม่ขาดสาย

จากการที่ชุดยอดค่ายกลมีการเคลื่อนที่ บังเกิดเสียงดังสนั่นดัง "ตูม..." ได้เชื่อมเข้ากับสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุด ทำให้ชุดยอดค่าย กลได้รับพลังส่วนหนึ่งมาจากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงสุด ส่งผลให้ชุด ยอดค่ายกลยิ่งทวีประกายที่มีความสว่างไสวมากยิ่งขึ้น และมี อานุภาพน่าเกรงขามมากขึ้น ทำให้ชุดยอดค่ายกลนั้นสามารถ ระเบิดพลังออกมาจนถึงขีดสูงสุด เมื่อชุดยอดค่ายกลลักษณะเช่นนี้ ระเบิดพลังออกมาจนถึงขีดสูงสุดแล้ว เสมือนว่าพลังของมัน สามารถระเบิดแดนวิญญานสวรรค์ทั้งหมดได้อย่างนั้น

ในเวลานี้เอง เมิ่งเจิ้นเทียนได้หายตัวไป องค์กรชายแห่งความชั่วร้ายก็ได้หายตัวไป แม้แต่กองทัพทั้งสี่ก็หายตัวไป ทันใดนั้น แม้แต่สุดยอดค่ายกลก็ได้หายไปด้วย

ในขณะนี้ สิ่งที่ปรากฏแก่สายตาของชาวโลกคือร่างเงาที่มีรูปร่างสูงใหญ่สุดเปรียบเปรย โดยร่างเงานี้ได้ไปรยปรายประกายเขียนที่ไม่มีสิ้นสุดลงมา ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้แผ่อานุภาพราชันเขียนที่สามารถสั่นคลอนไปทั่วทั้งแดนวิญญานสวรรค์ออกมา

ยามที่ร่างเงาในลักษณะเช่นนี้ยืนอยู่ ณ ที่ตรงนั้น เสมือนดั่งเป็นราชันเขียนองค์หนึ่งที่ปรากฏขึ้นบนโลกในเวลานี้ ราชันเขียนแท้จริงได้ยืนอยู่ตรงนั้นนั่นเอง

“ราชันเขียนรี...” ในเวลานี้ ไม่รู้ว่ามียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากมายเท่าไรที่ก้มกราบอยู่กับพื้นเมื่อได้เห็นร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยเช่นนี้ อานุภาพราชันเขียนช่างทรงพลังยิ่งเหลือเกิน จนทำให้ไม่สามารถต้านได้ ต้องสั่นเทาและรู้สึกหวาดกลัวขึ้นมา

“ไม่ ไม่ใช่ราชันเขียน มันคือปณิธานของราชันเขียน เมื่อมีการถ่ายทอดพลังทั้งหมดเข้าไปยังสุดยอดค่ายกลนี้แล้ว ได้เรียกเอาปณิธานของอาวุธราชันเขียนทั้งสี่ขึ้นออกมา โดยอาวุธทั้งสี่เล่มได้หลอมรวมกับปณิธานราชันเขียนที่สมบูรณ์ เวลานี้ สุดยอดค่ายกลคือมัน และปณิธานราชันเขียนก็คือมันเช่นกัน” อ๋องเทพเต๋าได้พึมพำออกมาขณะจ้องมองไปที่ร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้น

เวลานี้ ร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรยมีอาวุธราชันเซียนสี่ชั้นฝังประดับไว้บนตัว โดยสองชั้นถูกฝังประดับบนข้อมือทั้งสอง ส่วนอีกสองชั้นฝังเอาไว้บนบ่าทั้งสองข้าง

ในขณะนี้ ร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรยไม่เพียงมีปณิธานราชันเซียนเท่านั้น ยังมีพลังทั้งหมดของสุดยอดค่ายกลนั้นอีกด้วย

พลังสายนี้ทรงพลังแข็งแกร่งมากมายเหลือเกิน แม้ว่ามันจะไม่ใช่ว่า "ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน" ที่แท้จริงก็ตาม แต่ทว่า มันเป็นเหมือนดั่งหลี่ชีย่ได้พูดเอาไว้ว่า มันสามารถสำแดงอำนาจของ "ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน" ที่แท้จริงเพียงแค่ประมาณสองส่วนเท่านั้น แม้ว่ามันจะเป็นอำนาจเพียงสองส่วน แต่เป็นความน่ากลัวที่ไม่สามารถจินตนาการได้ ด้วยอำนาจเช่นนี้ ต่อให้ผู้ดำรงอยู่ในฐานะสามารถต่อกรกับราชันเซียนซึ่งหน้าได้มาด้วยตนเอง ก็ไม่แน่ว่าจะสามารถต้านทานได้!

พลังที่มีลักษณะเช่นนี้ ปล้นอาละวาดไปทั่วพื้นที่ในพริบตาเดียว ส่งผลให้บรรดาผู้ที่แก่งนสมควรจะตายได้อยู่แล้วจำนวนมากของแดนวิญญานสวรรค์ที่กำลังหลับใหลอยู่นั้น ถึงกับตื่นตระหนกขึ้นมา

"มีผู้ที่บรรลุเป็นราชันเซียนแล้วรึ? เป็นไปไม่ได้ ชะตาฟ้ายังไม่ทันได้ปรากฏ" มีผู้ที่แก่งนสมควรจะตายได้อยู่แล้วเมื่อรับรู้ได้ถึงพลังสายนี้แล้ว กล่าวด้วยท่าที่ตื่นตระหนกขึ้นมา

"ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน" ผู้ที่แก่งนสมควรจะตายอยู่แล้ว ซึ่งมีประสบการณ์มากกว่า หลังจากตื่นจากการหลับใหลแล้ว ได้

ทำการพิจารณาอย่างละเอียดเกี่ยวกับพลังที่ปราศจากผู้ต่อกรสายนี้ กล่าวว่ “ไม่ใช่ นี่ไม่ใช่ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน หรือว่าจะเป็นสุดยอดค่ายกลของจู่ลู่?”

ในเวลานี้ ร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรยยืนอยู่ตรงนั้น ไม่ว่าใครก็ต้องอาศัยการแหงนหน้ามอง ภายใต้ร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรย ภายใต้การสยบจากพลังราชันเซียนที่ปราศจากผู้ต่อกร พลังทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนต้องตื่นตระหนก ทำให้ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนถูกสยบเอาไว้

ภายใต้พลังเช่นนี้ ไม่ว่าผู้ที่ดำรงอยู่ในสถานะแข็งแรงแรงเพียงใดก็ตาม ก็ต้องรู้สึกว่ตัวเองนั้นช่างมีขนาดเล็กจิ๋วเหลือเกิน

“มันช่างเป็นสิ่งที่น่ากลัวเพียงใด ถ้าหากเป็น ‘ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน’ ที่จัดตั้งขึ้นโดยชะตาฟ้าราชันเซียนที่แท้จริง” หลังจากที่ยอดฝีมือถูกสยบอยู่กับพื้นดินและได้สติกลับมา ถึงกับเหม่อลอยและพึมพำออกมา

ร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรยตรงหน้าทีปรากฏอยู่ยังไม่ใช่เกิดจาก “ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน” ทีแท้จริง มันก็มีความน่ากลัวถึงเพียงนี้แล้ว และมันแค่สำแดงอานุภาพ “ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน” แท้จริงออกมาได้เพียงแค่สองส่วนเท่านั้น ลองคิดดู ถ้าหากเป็นการปะทุพลังออกมาของ “ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน” ทีแท้จริงละก็ สภาพเช่นนั้นย่อมไม่สามารถจินตนาการได้

ทุกคนยากจะจินตนาการได้ว่า ในยุคที่ยังมีราชันเซียนอยู่นั้น มันคือศัตรูที่มีลักษณะเช่นใด และเป็นผู้ดำรงอยู่ในสถานะใดกันแน่ ถึงกับทำให้ราชันเซียนต้องนำเอา "ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน" ออกมาใช้ ยิ่งไปกว่านั้น ยอดฝีมือบางส่วนยังคาดเดาเอาเองว่า ราชันเซียนเองนับว่าปราศจากผู้ต่อกรแล้ว เหตุใดราชันเซียนจึงต้องคิดค้น "ค่ายกลชะตาฟ้าราชันเซียน" ขึ้นมาอีก มันเป็นเพราะอะไรกันแน่ หรือว่าราชันเซียนก็มีสิ่งที่ทำให้ต้องหวาดกลัวอย่างนั้นหรือ? "

"หลี่ซีเยสามารถฝ่าวงล้อมออกมาได้หรือไม่?" ผู้คนจำนวนมากที่อยู่ในเหตุการณ์เมื่อมองดูร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรยแล้ว ถึงกับปากคอแห้งผาก บ้างต้องเลียรินฝีปาก กระทั่งพูดจายังรู้สึกเจ็บปวดยิ่งนัก

ในเวลานี้ ร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้หันหลังกลับมา เมื่อทอดสายตามองลงมา ขณะสายตาทิมองลงมานั้น ซึ่งเป็นปณิธานที่ปราศจากผู้ต่อกร ไม่รู้ว่ามีผู้คนจำนวนมากน้อยเท่าไรที่ต้องสติแตกโดยสิ้นเชิง ไม่รู้ว่ามีผู้คนจำนวนมากน้อยเท่าไรที่ต้องตัวสั่นงันงก ไม่รู้ว่ามีผู้คนจำนวนมากน้อยเท่าไรที่รู้สึกสิ้นเต็มไปทั่วร่าง

หลี่ซีเย ถึงกับเผยรอยยิ้มออกมาเมื่อมองดูร่างเงาที่มีร่างกายสูงใหญ่สุดเปรียบเปรย ยิ้มกล่าวว่า ข้าอยากลองดูเหมือนกันว่า จะมีอานุภาพแค่ไหน" พลันที่พูดจบคำ มือขวาของเขาแผ่ประกายออกมาทันที

“ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม...” ฉับพลันนั้น หลี่ชียเอ่ได้ระเบิดพลังของหมัด
หมื่นสี่ธรรมออกมา เสี่ยววินาทีนี่เอง หลี่ชียเอ่ยังคงอาศัยสิบสอง
หมัดรวมเป็นหนึ่ง นาทีนี้ ประกายที่เปล่งออกมาจากหมัดขวานั้น
เจิดจ้าและเสบต่ายิ่ง จนไม่สามารถจ้องมองได้โดยตรง กระจกสอง
ประกายออกมาจนผู้คนจำนวนมากยากจะลืมตาทั้งสองข้างได้

ตอนที่ 1499 ตะลุมบอนสังหาร

"ตุ้ม..." หลี่ชีย่ซัดหมัดออกไปหนึ่งหมัด สามารถจินตนาการได้ถึงอาณาภาพของสิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่งได้ ความจริงแล้ว ทุกคนต่างก็เคยได้เห็นพลาณภาพของหมัดนี้มาก่อนหน้าแล้ว หมัดเดียวที่ซัดจนเม็งเง็นเทียนกระเด็นกระดอนไป

ภายใต้หมัดๆ นี้มีติพังทลาย ผู้คนจำนวนมากเมื่อรับรู้ถึงอาณาภาพของหมัดนี้แล้ว ถึงกับสะท้อนภายในใจขึ้นมา ทั้งๆ ที่หมัดนี้ไม่ได้ซัดใส่บนตัวของตนเอง แต่ทว่า ผู้คนจำนวนมากกลับมีความรู้สึกว่าตนเองนั้นกลายเป็นเป้าถูกลีภายใต้หมัดๆ นี้ไป!

"ปัง..." ไม่ได้มีภาพของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยถูกหมัดของหลี่ชีย่ซัดจนปลิวกระเด็นไปดังที่ทุกคนได้จินตนาการเอาไว้ แต่เป็นฝ่ามือของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนี้ตบฝ่าจะลงมา ทำให้หลี่ชีย่จมธรณีไปโดยพลัน กระทั่งพื้นปฐพีถูกตบจนยุบ

ทุกคนล้วนแล้วแต่รู้สึกงงัน เมื่อได้เห็นร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยอาศัยหนึ่งฝ่ามือตบจนหลี่ชีย่จมหายเข้าไปใต้พื้นดิน ทุกคนต่างก็ประจักษ์มากับตาแล้วถึงความปราศจากผู้ต่อกรของหลี่ชีย่ เวลานี้หมัดเดียวหลายฟ้าของหลี่ชีย่กลับถูกตบจนจมหายเข้าไปใต้ดินด้วยฝ่ามือเดียว ความแข็งแกร่งของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนี้ออกจะน่ากลัวเกินไปแล้วกระมัง

ภายในใจของผู้คนจำนวนมากรู้สึกขนลุกขนพอง เมื่อมองเห็นฝ่ามือที่กดทับอยู่กับพื้นดินตรงนั้น ไม่รู้ว่าหลี่ชียเอ่ที่อยู่ใต้ฝ่ามือนั้นจะเป็นตายร้ายดีอย่างไรบ้าง นาทีนี้ทุกคนเข้าใจถึงความหมายของสุดยอดค่ายกลนี้แล้ว มิน่าละ องค์กรชายแห่งความชั่วร้ายจึงได้พูดว่า ภายใต้สุดยอดค่ายกลนี้แล้ว ต่อให้ผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะจะสามารถต่อกรกับราชันเซียนซึ่งหน้าได้มาเอง พวกเขาก็ไม่หวั่นเช่นกัน

“จบสิ้นกันแล้วรึ?” ผู้คนจำนวนมากรู้สึกหนาวสะท้านไปทั้งตัว และพึมพำออกมาเมื่อเห็นหลี่ชียเอ่ถูกฝ่ามือเดียวตบจนจมหายเข้าไปใต้พื้นดิน ภายใต้หนึ่งฝ่ามือลักษณะเช่นนี้ หากเปลี่ยนเป็นพวกเขาคงไม่รอดชีวิตอย่างแน่นอน

“ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม...” ในเวลานี้เอง ปรากฏเสียงของพื้นดินที่สั่นไหว โคลงเคลงดังขึ้นเป็นระลอก ฝ่ามือที่กดทับอยู่กับพื้นดินถูกดันขึ้นไป

ในขณะนี้ สิ่งที่ทุกคนมองเห็น หลี่ชียเอ่ยังคงอาศัยสิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่ง ยังคงเป็นหนึ่งในหมัดที่ทลายฟ้า ในเวลานี้เอง ร่างกายของหลี่ชียเอ่แลดูเจิดจ้ายิ่งนัก พลันปะทะสู่กายเซียนขึ้นมา

ภายใต้การสนับสนุนของกายเซียนทั้งสี่ ยังคงสามารถชัดเจนมือยักษ์ของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยต้องผงะด้วยสิบสองหมัดรวมเป็นหนึ่ง

เสียง “ตุ้ม” ดังขึ้น เวลานี้อาวุธราชันเซียนทั้งสี่ที่ฝังไว้บนตัวของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นพลันพวยพุ่งอานุภาพราชันเซียนไม่มีสิ้นสุดออกมา ทำให้พลังของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยมีพลังเพิ่มมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม และพุ่งสูงขึ้นอย่างบ้าคลั่ง

"ปัง..." หลีชีเยที่เพิ่งจะซัดจนฝ่ามือขนาดยักษ์ต้องผะออกไปเวลานี้กลับถูกฝ่ามือยักษ์ข้างนี้ตบจนลมธรณีอีกครั้งหนึ่ง

ภายในใจของทุกคนรู้สึกขนลุกขนพองอยู่บ้าง เมื่อเห็นหลีชีเยถูกตบจนลมธรณีอีกครั้ง ดินะที่เป็นหลีชีเย หากเปลี่ยนเป็นผู้อื่นเกรงว่าคงกลายเป็นเถ้าธุลีไปแล้ว ภายใต้ฝ่ามือยักษ์เช่นนี้ แม้แต่ระดับจักรพรรดิเทพก็คงรู้สึกว่าตัวเองไม่เท่ากระทั่งมดปลวกเสียด้วยซ้ำ

"มันออกจะทรงพลังมากเกินไปแล้ว" แม้แต่อ่องเทพเด๋ม่ายยังคงต้องตัวสั่นเทาตลอดเวลา และขนลุกชูในใจ เมื่อเห็นร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยจัดการตบไปหนึ่งฝ่ามือ ส่งหลีชีเยจมลงสู่ใต้ธรณีอีกครั้งหนึ่ง

"เกรงว่าหลีชีเยคงไม่สามารถต้านทานได้กับสุดยอดค่ายกลที่ทรงพลังถึงเพียงนี้" เวลานี้ มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากต่างรู้สึกกังวลต่อหลีชีเยขึ้นมา

ก่อนหน้านี้ มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากที่มองหลีชีเยอย่างศัตรู เรียกได้ว่าแค้นเคืองอยากให้หลีชีเยถูกผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะแข็งแรงแรงยิ่งกว่าสังหารจนตายให้มันรู้แล้วรู้รอดไป แต่เวลานี้กลับไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว หลีชีเยมีสิบสามลัคนาอยู่ในครอบครองเฉกเช่นตัวเขาที่สุดมหัสศจรรย์เช่นนี้ ผู้คนส่วนใหญ่จึงคาดหวังให้เขามีชีวิตอยู่ หวังว่าเขาจะสามารถสร้างสิ่งมหัศจรรย์กว่านี้ขึ้นมาได้อีก กระทั่งมีผู้คนจำนวนมากไม่น้อยที่คาดหวังให้หลีชีเยกลายเป็นราชันเขียนอันดับหนึ่งตั้งแต่ยุคโบราณกาลจนถึงปัจจุบัน

จะอย่างไรเสีย ในยุคสมัยที่ตนยังคงมีชีวิตอยู่ สามารถมองเห็น การถือกำเนิดขึ้นมาของราชันเซียนอันดับหนึ่งตั้งแต่ยุคโบราณ กาลจนถึงปัจจุบันได้นับว่าไม่เสียชาติเกิดแล้ว ถือว่าได้มีโอกาสใช้ ชีวิตอยู่กับยุคที่เจิดจรัสมาแล้ว

“ตุม...” ในขณะที่ทุกคนเข้าใจว่าหลี่ชีย่ตายแน่นอนแล้วนั้น ในเสี้ยววินาทีนั้นเอง มือขนาดยักษ์ที่กดทับอยู่กับพื้นได้ถูกชัฏจน ผงะอีกครั้ง

เวลานี้ ปรากฏภูเขาศักดิ์สิทธิ์ลูกหนึ่งขวางลำอยู่กลางอากาศ มันก้าวข้ามกาลเวลา มีเหล่าเทวดาเทศนาธรรม พุทธองค์ที่ บัญชาการ ขณะที่ภูเขาลูกนี้ปรากฏขึ้นมา ได้ทำลายทุกสิ่งทุกอย่างบนโลก ยามที่ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ที่สูงตระหง่านลอยขวางลำเข้ามาสามารถสยบทุกสิ่งทุกอย่างบนโลก ผู้คนจำนวนนับไม่ถ้วนรู้สึก ได้ถึงจิตที่พลุ่งพล่านต้องการกราบไหว้เมื่ออยู่ต่อหน้าภูเขาศักดิ์สิทธิ์ลูกนี้ เป็นความศรัทธาสายหนึ่งที่มาจากส่วนลึกภายในจิตใจ ไม่ใช่ความหวาดกลัว

นาที่นี้เอง ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ได้ฟุ้งชนจนมือขนาดยักษ์ผงะไป และภูเขาศักดิ์สิทธิ์นี้หวังจะอาศัยท่วงท่าที่ปราศจากผู้ต่อกรเข้า สยบร่างที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนี้เอาไว้!

เขาพระสุเมรุ เป็นท่วงท่าที่การโจมตีขั้นสูงสุดของระฆังเขาก้าว ชาน กระทั่งมือขนาดยักษ์ของร่างเงาที่สามารถสยบเหล่าชั้นฟ้า ได้ยังคงถูกโจมตีจนผงะห่างจากการโจมตีเพียงครั้งเดียว

“ปัง” ขณะที่ท่วงท่าการโจมตีขั้นสูงสุดต้องการสยบร่างเงาที่สูง ใหญ่สุดเปรียบเปรยเอาไว้ นั่น มืออีกข้างหนึ่งของร่างเงาที่สูงใหญ่

สุดเปรียบเปรยก็ได้ยื่นออกมา โดยอาศัยมือทั้งสองเข้าประคอง ขวาง "เขาพระสุเมรุ" เอาไว้

"ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม..." ภายใต้การสยบจากท่วงท่าการโจมตีขั้นสูงสุดนี้ กระทั่งพื้นดินยังต้องแตกละเอียด ร่างกายของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยเริ่มจมลง ขณะนี้ฝ่าเท้าทั้งสองของมันได้จมลงสู่ใต้พื้นดินภายในระยะเวลาอันสั้น

"ช่างรุนแรงเหลือเกิน นี่ต้องการทำให้พื้นปฐพียุบหรืออย่างไร? " ผู้คนจำนวนมากมองดูจนอ้าปากตาค้าง เมื่อเห็น "เขาพระสุเมรุ" ที่ต้องการสยบร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นเอาไว้

ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนี้ นับว่าปราศจากผู้ต่อกรแล้ว ไม่ว่าใครก็ตามหากจะต้องเผชิญกับสิ่งนี้แล้วยังคงสามารถรอดชีวิตมาได้ก็นับว่าโชคดีเป็นที่สุดแล้ว แต่หลี่ชี่เยในเวลานี้กลับต้องการสยบร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนี้เอาไว้ เป็นการกระทำที่ช่างอันธพาลเพียงใด

"ตุ้ม" ในขณะนี้ พื้นดินสั่นไหวโคลงเคลงที่หนึ่ง เสมือนว่าร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้ทำการดึงเอาพลังของพื้นดินออกมาจนสิ้นอย่างนั้น ทำให้มันได้รับพลังจากฟ้าดินมาอยู่ในความครอบครองทั้งหมด ยิ่งไปกว่านั้น ยังได้หยิบยืมเอาพลังจากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งมาได้มากกว่าเดิมอีก

"ตุ้ม..." ทันใดนั้น ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยพลันพลิกเอาระฆังเขากลัวชานจนกระเด็นออกไป วินาทีจากนั้นร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยพลันยกแขนทั้งสองข้างและทุบลงไปอย่างแรง

ไม่รู้ว่ามียอดฝีมือจำนวนมากมาเท่าไรที่ต้องทรุดลงกับพื้น เมื่อแขนทั้งสองข้างได้หุบลงมา เกรงว่าด้วยแขนทั้งสองข้างได้หุบลงมาสามารถหุบเอาเส้นลือโจวฉวนฉวน ต่อให้เป็นผู้ที่ดำรงอยู่ในฐานะแข็งแรงแรงมากกว่านี้ ภายใต้แขนทั้งสองข้างได้หุบลงมาคงต้องกลายเป็นเนื้อบดแน่นอน

“แว้งค์” จังหวะที่แขนทั้งสองกำลังจะหุบลงบนตัวของหลี่ซีเยอยู่แล้วนั้น หลี่ซีเยพลันเสกเอาประตูเบญจทวารกั้นฟ้าออกมา พลันลงมือด้วยท่า “โถมตีแฉววา”

“ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม” เสียงดังตุ้มตามดังขึ้นเป็นระลอก สัตว์เทพห้าตัวพลันปรากฏออกมา ได้แก่ วิหคกลืนสุรียัน สุนัขจิ้งจอกกินจันทร์มาดกัดเหวดวงดารา อินทรีปีกฟ้า และหนูปิดกั้นพสุธา!

เบญจสวรรค์ปิดกั้นนิรันดร อันเป็นท่วงท่าการโถมตีขั้นสูงสุดของประตูเบญจทวารกั้นฟ้า และได้ชื่อว่าเป็นแนวป้องกันที่ทรงพลังที่สุดในโลก ภายใต้การป้องกันในลักษณะเช่นนี้แล้ว เกรงว่าผู้ที่ดำรงอยู่ในสถานะเช่นใดก็ตามคงยากที่จะทำลายมันได้ “ปัง.....” แขนทั้งสองข้างของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้หุบลงบนเบญจสวรรค์ปิดกั้นนิรันดรอย่างแรง เป็นไปตามคาด แม้ว่าร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยจะปราศจากผู้ต่อกรเพียงใดก็ตาม ก็ไม่สามารถทำลายเบญจสวรรค์ปิดกั้นนิรันดรได้ภายใต้การโถมตีเพียงครั้งเดียว

แม้ว่าการโถมตีในครั้งนี้ไม่ได้โถมตีใส่พื้นดิน แต่ว่า แรงของมันยังคงทำให้เกิดการสั่นไหวโคลงเคลงไปมาทั่วพื้นปฐพี ในเวลานี้บรรดาสรรพสิ่งมีชีวิตทั้งหมดในเส้นลือโจวถึงกับต้องตื่นตระหนก

เพราะมันเหมือนตั้งวันสิ้นโลกได้มาถึงแล้วอย่างนั้น "ไม่รู้ว่ามีสรรพสิ่งมีชีวิตจำนวนมากเท่าไรที่ต้องสิ้นเหากับสิ่งนี้"

"ปัง..." เสียงนี้ดังขึ้นมาอีกครั้ง แม้ว่าร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยทำลายเบญจสัจธรรมปิดกั้นนิรันดร์ได้ในการโจมตีครั้งเดียว แต่ทว่า ภายใต้พลังสยบที่ปราศจากผู้ต่อกรของมัน เบญจสัจธรรมปิดกั้นนิรันดร์ได้ถูกหุบจนจมหายเข้าไปอยู่ใต้พื้นดินทั้งหมด

ท่อนแขนขนาดใหญ่ทั้งสองข้างที่สยบฟ้าดินเอาไว้ ขณะที่ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากนับไม่ถ้วนที่อยู่ในระยะห่างไกลต้องก้มกราบกับพื้นดิน หลายคนรู้สึกเข่าอ่อนทั้งสองข้าง ไม่มีกำลังแม้แต่จะลุกขึ้นมา

เวลานี้ ฟ้าดินเงียบสงบจนถึงขีดสุด สายตาแต่ละคู่ที่จับจ้องอยู่กับภาพที่เห็นอยู่ตรงหน้า สายตาแต่ละคู่ล่องไปที่หลุมลึกขนาดใหญ่ที่ถูกสยบเอาไว้ใต้ท่อนแขนทั้งสอง

ทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องการเห็นหลีชีเย่พุ่งออกมาจากใต้ดินอีกครั้งหนึ่ง และต้องการเห็นหลีชีเย่สามารถทำให้ท่อนแขนขนาดยักษ์ถูกผลักดันจนต้องพุ่งออกไปอีกครั้ง

ในสายตาของผู้คนจำนวนมากมองว่า หลีชีเย่ก็คือผู้สร้างความมหัศจรรย์ กล่าวสำหรับผู้คนจำนวนมากแล้ว ไม่มีอะไรที่หลีชีเย่ทำไม่ได้ เขาต้องทำได้อย่างแน่นอน

แต่ว่า จากเวลาที่ผ่านไปทุกๆ นาที ทุกสิ่งยังคงเงียบสงบ ไม่มีภาพของหลีชีเย่ที่สามารถทำให้ท่อนแขนทั้งสองพุ่งกลับไป ไม่มีภาพของหลีชีเย่ที่กระโดดขึ้นมาอีกครั้งตามที่ได้จินตนาการเอาไว้

หลังจากเวลาผ่านไปนานมาก มีผู้พิมพ์ออกมาว่า “จบสิ้นแล้วรี? จบลงเพียงเท่านั้นหรื?”

ในเวลา นี้ ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้ลุกขึ้นยืน และชักแขนทั้งสองกลับ กวาดสายตาไปที่หนึ่ง จากนั้นล่องเขมิงไปที่หลุมลึกที่อยู่บนพื้นดิน อย่างไรก็ตาม หลุมลึกดังกล่าวยังคงไม่มีความเคลื่อนไหวแต่อย่างใด

“จบสิ้นกันแล้วรี?” มองดูหลุมลึกที่อยู่บนพื้นดินซึ่งปราศจากความเคลื่อนไหวใดๆ และหลี่ชียเอก็ไม่ได้กระโดดขึ้นมาสร้างความผิดหวังให้กับผู้คนจำนวนมาก กระทั่งมีผู้ที่ไม่เชื่อว่าจะเป็นเรื่องจริง และกล่าวว่า “หลี่ชียเอตายด้วยลักษณะเช่นนี้รี? ไม่น่าเป็นไปได้มั้ง เขามีถึงสิบสามลัคนาเลยเชียวนะ”

ในเวลา นี้เอง ผู้คนจำนวนมากไม่ถ้วนต่างเปี่ยมด้วยความนับถือในหลี่ชียเอ นาที่นี้ ผู้คนจำนวนมากไม่เชื่อว่าหลี่ชียเอจะตายด้วยลักษณะเช่นนี้

“จะอย่างไรเสีย นี้ก็เป็นสุดยอดค่ายกลแห่งยุคเลยนะ ต่อให้ระดับที่สามารถต่อกรกับราชันเซียนซึ่งหน้าได้มาเองก็ไม่แน่ว่าจะทำได้สำเร็จ” แต่ก็มีผู้ที่ได้แต่พูดขึ้นมาเช่นนี้ว่า “แม้ว่าหลี่ชียเอจะมีความแข็งแกร่งมากก็ต้านไม่อยู่นะเนี่ย”

ในเวลา นี้ ผู้คนจำนวนมากไม่ถ้วนต้องกลั่นลมหายใจเอาไว้ ผู้คนจำนวนมากต่างคาดหวังให้สิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้นมาอีกครั้ง ผู้คนจำนวนมากล้วนแล้วแต่คาดหวังให้หลี่ชียเอยังคงมีชีวิตอยู่

กล่าวสำหรับผู้คนจำนวนมากในเวลานี้แล้ว แทนที่ได้เห็นสุดยอดค่ายกลนี้สังหารหลี่ชียเอ่เสีย ทุกคนกลับต้องการเห็นหลี่ชียเอ่เป็นผู้ทำลายสุดยอดค่ายกลนี้และได้รับชัยชนะมากกว่า

เวลานี้ เต็มที่ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยซึ่งล้องเหม็งอยู่กับหลุมลึกนั้นพลันเงยหน้าขึ้นมา เขากวาดสายตามองออกไป โดยที่สายตาของเขานั้นดูแหลมคมยิ่งนัก ภายใต้การกวาดตามองของเขาสามารถส่องสว่างให้กับฟ้าดินได้ กระทั่งส่องสว่างไปทั่วเส้นลือโจว

ภายใต้สายตาเช่นนี้ของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรย ไม่ว่าผู้ดำรงอยู่ในสถานะเช่นใดก็ไม่สามารถพรางตัวของตนได้

แต่ทว่า ภายใต้การสอดส่องด้วยสายตาในลักษณะเช่นนี้ หลี่ชียเอ่กลับหายตัวไป คล้ายดังหลี่ชียเอ่ได้หายไปอย่างไร้ร่องรอยอย่างนั้น

“ไม่ หลี่ชียเอ่เขาไม่ได้ตาย แต่เขาหายตัวไปแล้ว” อ๋องเทพเต๋าผู้นั้นที่สังเกตดูจากท่าทีของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยแล้วมองเห็นเส้นสนกลในอะไรบางอย่าง

“หลี่ชียเอ่ไปไหนเสียแล้ว?” “ไม่รู้ว่าผู้คนจำนวนมากมายทำอะไรรู้สึกดีใจอยู่ในใจลึกๆ กล่าวสำหรับพวกเข้า กล่าวสำหรับพวกเขาแล้ว อย่างน้อยที่สุดข่าวเรื่องนี้ย่อมดีกว่าข่าวหลี่ชียเอ่ได้เสียชีวิตแล้ว

ตอนที่ 1500 เหตุการณ์ล้วนเกิดขึ้นท่ามกลางความ เอ้อระเหย

ในเวลานี้ ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนนับไม่ถ้วนต่างเปิดเนตรฟ้าขึ้นมา เพื่อตามหาร่องรอยของหลี่ชียเอ่ แต่ทว่า ภายใต้อันตรธานหายไปในลักษณะเช่นนี้เอง

“เจ้ารู้หรือไม่ว่า ที่สุดความลึกลับมหัศจรรย์ของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งคืออะไรหรือไม่? ประโยชน์อันแท้จริงของมันคืออะไร?” ในเวลานี้เอง เสียงเอ้อระเหยของหลี่ชียเอ่ดังขึ้นมา

ทันใดนั้น ร่างเงาที่ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยพลันหันควับกลับมา และล่องเขม็งไปที่หลี่ชียเอ่

“อยู่ตรงนั้น!” มีผู้ที่มองไปตามเสียงแล้วถึงกับชี้นิ้วไปและร้องเสียงแหลมออกมา

ทุกคนล้วนแล้วแต่ล่องมองไปยังทิศทางดังกล่าว เวลานี้มองเห็นหลี่ชียเอ่ที่ยืนอยู่ใต้ต้นไม้เก่าแก่โบราณต้นนั้น เขาได้ยืนอยู่ท่ามกลางสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งเรียบร้อยแล้ว เขายืนใต้ต้นไม้เก่าแก่โบราณโดยหันหลังให้กับทุกคน สายตาของเขาตกไปอยู่ที่ต้นสังสารวัฏเก่าใบที่ขึ้นอยู่บยรากแก่ของต้นไม้เก่าแก่โบราณนั้น

ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยพลันมีคู่ดวงตาที่เจิดจ้าขึ้นมาทันที ปรักกายตาของมันเหมือนว่าต้องการก้าวข้ามตั้งแต่โบราณกาลถึงปัจจุบัน และสังหารหลี่ชียเอ่ที่อยู่ท่ามกลางสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งนั้นเสีย

เสียชีวิต หลี่ชียเอ่ที่ยืนอยู่ท่ามกลางสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งลำพังอาศัยแค่ปรักกายตาร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นไม่สามารถสังหารหลี่ชียเอ่ได้

“นี่ นี่ นี่มันเป็นไปได้อย่างไร...” อ๋องเทพเต๋าผู้นั้นที่มองดูหลี่ชียเอ่ซึ่งยืนอยู่ใต้ต้นไม้อายุเก่าแก่โบราณนั้นแล้วรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ รู้สึกเสียวสันหลังวาบบ กล่าว่า “ลักษณะของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งเช่นนี้ ลือกันว่าแม้แต่ราชันเซียนก็ไม่แน่ว่าจะตีฝ่าเข้าไปได้ เขา เขา เขาเข้าไปได้อย่างไรกัน?”

ทุกคนต่างจ้องมองไปยังหลี่ชียเอ่ที่อยู่ท่ามกลางสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่ง ไม่มีใครรู้ว่าหลี่ชียเอ่นั้นเข้าไปได้อย่างไร สมควรรู้ว่าแม้แต่พวกขององค์ชายแห่งความชั่วร้ายก็ไม่สามารถเข้าไปได้ พวกเขาต่างจบนปัญญา มิฉะนั้นล่ะก็ พวกเขาคงขุดเอาสมุนไพรมายาอายุวัฒนะที่อยู่ในตำนานไปนานแล้ว

แน่นอนที่สุด ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนไม่น้อยถึงกับหายใจด้วยความโล่งอกเมื่อเห็นหลี่ชียเอ่บังคกงปลอดภัย ในความรู้สึกของพวกเขาแล้ว ย่อมไม่ต้องการให้หลี่ชียเอ่ต้องตาย พวกเขาคาดหวังให้หลี่ชียเอ่ได้สร้างความมหัศจรรย์เพิ่มขึ้นอีก

“นี่ก็คืออีกหนึ่งสิ่งมหัศจรรย์!” มียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่พูดทอดถอนใจออกมา เมื่อมองเห็นหลี่ชียเอ่สามารถเขาไปอยู่

ท่ามกลางสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งอย่างเงียบเชียบโดยหลุ่ดรอดไป
จากสายตาของทุกคนได้

แม้แต่ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนเผ่าวิญญูณเทพยังอดที่จะพูด
ขึ้นมาว่า "เขาสามารถฝึกแม้กระทั่งสิบสามลัคนาได้ ยังมีสิ่ง
มหัศจรรย์ใดที่เขาทำไม่ได้อีก"

"ตุ้ม..." เวลานี้ ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นก้าวเข้าไป
หาสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่ง มันคิดจะบุกเข้าไปภายในสิ่งที่มีพลัง
อำนาจสูงส่งเช่นกัน เมื่อมันก้าวขาเข้าไป ประดุจดังเป็นโลกๆ หนึ่ง
ที่หุบลงไปอย่างนั้น ด้วยพลังน้ำหนักที่หนักอึ้งยิ่งนักเหมือนต้องการ
หุบจนเส้นลือโจวต้องจมลงอย่างนั้น

ปรากฏเสียงดัง "ปัง..." อย่งไรก็ตาม ไม่ว่าร่างเงาที่สูงใหญ่สุด
เปรียบเปรยจะแข็งแกร่งเพียงใดก็ตาม หลังจากที่มีน้ก้าวเท้าเหยียบ
ลงไปนั้น ปรากฏว่าสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งนั้นได้สะท้อนพลังกลับ
จนร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยถูดติดจน "ติง ติง ติง" ก้าวถอย
หลังไปหลายก้าวติดต่อกัน ไม่สามารถก้าวเข้าไปยังสิ่งที่มีพลัง
อำนาจสูงส่งนั้นได้

ทุกคนต่างรู้สึกใจหายใจคว่ำเมื่อได้เห็นภาพนี้ ความแข็งแกร่ง
ของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นเป็นที่ประลัษณ์แก่สายตา
ของคนทุกคนจนยากที่จะจินตนาการได้ แต่ว่า นาทีนี้ มันกลับถูก
ติดกลับออกมาจนต้องก้าวถอยหลังไปหลายก้าวติดต่อกัน ย่อม
จินตนาการได้ว่าพลังสะท้อนกลับของสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งนั้น
ทรงพลังเช่นใดแล้ว

"ตุ้ม..." หันได้นั้น ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้ลงมือแล้ว มันได้ควงแขนทั้งสองข้างทุบลงไปอย่างสุดแรงเกิด พลังที่เกิดจากการทุบด้วยแขนสองข้างอย่างแรงนั้น เหมือนได้รวบรวมเอา น้ำหนักของทางข้างเพื่อคำนวณน้ำหนักส้นสายเอาไว้อย่างนั้น ซึ่ง การทุบด้วยท่อนแขนทั้งสองข้างในลักษณะเช่นนี้ เพียงพอที่จะทำ ให้พื้นดินทั้งหมดถูกทุบจนแหลกลาญไป

"ตุ้ม..." เสียงที่ดังสนั่นหวั่นไหว กระทบพื้นดินยังสั่นไหว โคลงเคลงไปมาจากการทุบลงมาครั้งนี้ ระดับความรุนแรงอันเกิด จากการสั่นไหวโคลงเคลงไปมาของพื้นดิน ทำให้ผู้คนถึงกับสงสัย ว่าพื้นดินถูกทุบจนจมไปแล้วใช่หรือไม่

แน่นอน พื้นดินไม่ได้ถูกทุบจนจมลงยังคงดีอยู่เหมือนเดิม ขณะที่ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นกลับถูกพลังที่สะท้อน กลับจนลอยไปไกลมากจึงสามารถยืนได้อย่างมั่นคง

"สิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งทรงพลังยิ่งเหลือเกิน" ผู้คนที่มองเห็น ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยซึ่งอยู่ในฐานะปราศจากผู้ต่อกร เช่นนี้ยังถูกดีดจนลอยออกไป แม้แต่ตัวมันก็ยังไม่สามารถรองรับ กับพลังเช่นนี้ได้ ย่อมสามารถจินตนาการได้ว่าสิ่งที่มีพลังอำนาจ สูงส่งนั้นมีพลังที่น่ากลัวเพียงใดแล้ว

"มันจะไม่ทรงพลังได้รึ?" อ๋องเทพเต๋มาถึงกับพึมพำขึ้นมาว่า "นี่มันคือสมุนไพรมะนิปายอายุวัฒนะในตำนานที่ใครๆ ต่าง กล่าวขวัญถึง ถ้าหากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งซึ่งทำหน้าที่เฝ้า คุ่มครองมันไม่ทรงพลังพอละก็ เกรงว่าสมุนไพรมะนิปายอายุวัฒนะที่

อยู่ด้านโน้นคงถูกคนเขาเอาไปนานแล้ว ยังรอจนถึงคนรุ่นนี้อีกหรือ?
"

"แล้วหลี่ชียเอ่เขาเข้าไปได้อย่างไรกัน?" มีคนอดที่จะเอ่ยถาม
ขึ้นมาด้วยความสงสัย

สำหรับปัญหาข้อนี้ อ๋องเทพเต๋าก็ไม่สามารถตอบได้ ความ
จริงแล้วไม่ว่าใครก็ไม่สามารถตอบปัญหาข้อนี้ได้

"ตุ้ม ตุ้ม ตุ้ม..." เวลาที่ ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้ระดม
กำลังเข้าโจมตีอย่างหนักหน่วง เวลาที่การโจมตีของร่างเงาที่สูง
ใหญ่สุดเปรียบเปรยดุจดั่งพายุฝนฟ้าคะนองที่โหมกระหน่ำเข้าไป
อย่างรุนแรง

ความแข็งแกร่งของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นเป็นที่
ประจักษ์แก่สายตาของทุกคน ยามที่มันบุกโจมตีตั้งพายุฝนฟ้า
คะนองที่โหมกระหน่ำอย่างรุนแรง และความเกรี้ยวกราดของร่างเงา
ที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยที่ดั่งมังกรที่โกรธแค้นจนคลั่งนั้น ทำให้ทุก
คนถึงกับตัวสั่นงันงกขึ้นมา ภายใต้การโจมตีสังหารด้วยอานุภาพที่
น่ากลัวเช่นนี้ เหมือนวันสิ้นโลกได้มาถึงแล้วอย่างนั้น

ภายใต้การโจมตีของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยแต่ละครั้ง
ได้ทำการทัวทั้งฟ้าดินสั่นไหวโตนกลงไปมาไม่หยุด ภายใต้พลัง
ที่สุตรุนแรงเช่นนี้ แม้แต่เส้นลือโจวที่มีขนาดใหญ่โตมโหฬาร เวลา
นี้ยังคงมีสภาพคล้ายดั่งเป็นเรือลำน้อยที่อยู่ท่ามกลางพายุฝนฟ้า
คะนองที่กระหน่ำอย่างรุนแรง ภายใต้พลังที่รุนแรงเช่นนี้ ทำให้เรือ
ลำน้อยลำนี้เหมือนว่าพร้อมจะพลิกคว่ำได้ตลอดเวลาอย่างนั้น

ขณะที่บรรดายอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนที่อยู่ในเหตุการณ์ก็คล้ายตั้งเป็นมดปลวกหรือฝูงผึ้งที่อยู่ท่ามกลางเรือลำน้อยอย่างนั้น ถ้าหากเรือลำน้อยลำนี้เกิดพลิกคว่ำเมื่อไร พวกเขาต้องตายอย่างไรที่ฝังอย่างแน่นอน

ดังนั้น จึงมียอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากไม่ถ่วงที่พุดอยู่กับพื้น ภายใต้พลังที่รุนแรงเช่นนี้ พวกเขาถูกสยบจนร่างสิ้นเทาไปทั้งตัว ไม่รู้ว่ามีผู้บำเพ็ญตนจำนวนเท่าไรที่ตกใจจนปัสสาวะอุจจาระราดกันไป

มีเพียงหลี่ชีย่ที่อยู่ท่ามกลางสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งยังคงมีท่าทีที่เฉยเมย ลักษณะที่อิสระเสรีสบายๆ และหันหลังให้กับสรรพชีวิตมองดูด้วยความชื่นชมอยู่กับต้นสังสารวัฏเก้าใบที่ขึ้นอยู่บนรากแก่นั่น เหมือนว่าในสายตาของเขามองว่าต้นสังสารวัฏเก้าใบคือสิ่งที่สวยงามที่สุดในโลกอย่างนั้น

ในเวลานี้ ตั้งแต่ต้นจนจบ หลี่ชีย่ไม่เคยได้หันไปมองดูร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยเลยแม้แต่ครั้งเดียว

ภายใต้การบุกร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยเข้าโจมตีของในแต่ละรอบ แต่ยังคงไม่สามารถบุกฝ่าสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งนั้นไปได้ กระทั่งไม่สามารถสั่นคลอนต่อสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งได้เลยท้ายที่สุด มันได้แต่ละทิ้งและยืนดูหลี่ชีย่ที่ยืนอยู่ท่ามกลางสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งนั้นด้วยท่าทีน่าเกรงขาม

นาที่นี้ ทุกคนถึงกับกลั้นหายใจมองดูภาพที่อยู่ตรงหน้า ทุกคนต่างลงความเห็นว่าร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยกำลังรอคอยจังหวะอยู่ เมื่อไรที่หลี่ชีย่ก้าวออกมาจากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่ง

เกรงว่ามันคงจะตรงเข้าสังหารหลี่ซียเอ่ในทันที โดยไม่เปิดโอกาสให้หลี่ซียเอ่แม้แต่น้อย

ในเวลานี้ ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากต่างกำลังคาดเดากันอยู่ และต้องการรู้ว่าหลี่ซียเอ่จะมีวิธีการใดไปรับมือกับวิกฤติที่อยู่ตรงหน้าอย่างไร

หลังจากผ่านไปชั่วครู่ใหญ่ หลี่ซียเอ่ได้หันหลังกลับมา มองดูร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยนั้นที่หนึ่ง กล่าวด้วยท่าทีเรียบเฉยว่า "การละทิ้งคือการกระทำที่ชาญฉลาด อย่างไรก็ตามแต่สุดยอดค่ายกลเช่นนี้เลย ต่อให้ราชันเขียนมาด้วยตนเองและลงมือเพื่อห้กหาญเข้าไป หากไม่แลกด้วยค่าตอบแทนก็บุกเข้าไปไม่ได้เช่นกัน"

ความจริงแล้ว สิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งในลักษณะเช่นนี้หากจะอาศัยกำลังห้กเข้าไปเป็นเรื่องที่ยากเย็นยิ่งนัก เนื่องจากสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งนี้มีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นอยู่กับเส้นลือโจวและเทือกเขาตันไม้ศักดิ์สิทธิ์เป็นอันมาก ถ้าหากคิดจะใช้วิธีบุกโจมตีเพื่อห้กหาญเข้าไป เท่ากับเป็นการสั่นคลอนต่อเส้นลือโจวทั้งหมด และก็คือการสั่นคลอนต่อเทือกเขาตันไม้ศักดิ์สิทธิ์ กระทั่งกล่าวได้ว่าต้องการถอนรากถอนโคนเทือกเขาตันไม้ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมา

เรื่องเช่นนี้ ต่อให้เป็นราชันเขียนหากไม่แลกด้วยค่าตอบแทน ก็ยากที่จะทำได้โดยง่ายตาย

ความจริงแล้ว หลี่ซียเอ่มีแนวความคิดต่อต้นสังสารวัฏเก่าโบราณมาเนิ่นนานมาก ๆ แล้ว ดังนั้น เขาจึงได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเส้นลือโจว เทือกเขาตันไม้ศักดิ์สิทธิ์ กระทั่งสิ่งที่มีพลัง

อำนาจสูงส่งที่อยู่ตรงหน้ามาแล้วหลายยุคหลายสมัย กระทั่งเคยพาราชนเซียนอื่นๆ มาทำการศึกษาค้นคว้า ณ ที่ตรงนี้มาก่อน

ต่อมาภายหลัง ภายใต้การคิดทบทวนมาหลายตลบในแต่ละยุคสมัย สุดท้าย จึงทำให้เขาขบคิดถึงความลึกลับที่ซ่อนอยู่ภายในได้ และมันก็เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้หลี่ชี่เย่สามารถเข้าไปภายในสิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งได้อย่างเงียบเชียบ

เวลานี้ สายตาของร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยยังคงครอบคลุมอยู่บนตัวของหลี่ชี่เย่อยู่ นาทีนี้เหมือนว่าสายตาของเขาได้ล็อกเป้าหลี่ชี่เย่เอาไว้ ภายใต้การล็อกเป้าจากสายตาของเขา ดูเหมือนหลี่ชี่เย่ไม่สามารถหลบหนีไปไหนได้อีก และเป็นไปไม่ได้ที่หลี่ชี่เย่จะหนีไปจากเงื้อมมือของมันได้อีกต่อไป

หลี่ชี่เย่ไม่ได้ใส่ใจต่อการที่ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยได้ล็อกเป้าตนเอาไว้ แสดงท่าทียิ้มๆ แล้วหันไปจ้องมองดูต้นสังสารวัฏเก่าใบต่อไป ยิ้มกล่าวด้วยท่าทีเอ้อระเหยว่า "สำหรับต้นสมุนไพรมะเขี๋ยวมานานที่พวกเจ้าพูดถึงต้นนี้ เคยมีราชันเซียนมาดูแล้ว และเคยมีเทพเจ้าแห่งทะเลมาพินิจพิเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรมาจารย์พุทธชาก็เคยมาศึกษาค้นคว้า แต่ ทำไมที่สุดพวกเขาเหล่านั้นก็ไม่ได้นำเอาต้นที่เรียกว่าเป็นต้นสมุนไพรมะเขี๋ยวมานานนี้ไปด้วย พวกเจ้ารู้หรือไม่ว่ามันเป็นเพราะอะไร? "

คำพูดลักษณะเช่นนี้ทำให้ผู้คนจำนวนมากถึงกับต้องกลั่นลมหายใจเอาไว้ ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากล้วนแล้วแต่ต้องการรู้ว่ามันเป็นเพราะอะไร เมื่อหลี่ชี่เย่พูดขึ้นมาเช่นนี้

แม้จะกล่าวว่า ถึงจะเป็นราชันเซียนก็ไม่แน่ว่าจะหักหาญบุกฝ่าเข้าไปได้ แต่ทว่า ยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตนจำนวนมากก็เข้าใจได้ว่า ขอเพียงราชันเซียนยินดีจ่ายค่าตอบแทนก็ยังคงสามารถบุกเข้าไปได้ เพียงแต่ค่าตอบแทนที่วานั้นจะคุ้มค่าหรือไม่เท่านั้นเอง

ขณะที่ร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรยเพียงล้องมองหลี่ชียเออย่างน่าเกรงขาม โดยไม่พูดอะไรออกมาสักคำ หรือบางทีมันอาจเป็นเพียงสิ่งที่เกิดจากการวิวัฒนาการขึ้นมาจากสุดยอดค่ายกลเท่านั้นเอง ไม่แน่ว่ามันจะพูดได้

“นอกจากเหตุผลที่สิ่งที่มีพลังอำนาจสูงส่งนี้ยากแก่การโจมตีแล้ว ยังมีอีกเหตุผลหนึ่งนั่นก็คือ ต้นที่พวกเจ้าเรียกว่าเป็นสมุนไพรมุขเซียนอายุวัฒนะต้นนี้ยังไม่ได้ที่ การที่คิดจะนำเอาต้นสมุนไพรมุขเซียนอายุวัฒนะที่ยังคงไม่ได้ที่ของมันไปใช้จะเป็นเรื่องง่ายตายที่สำคัญยิ่งกว่านั้นก็คือ ต้นสมุนไพรมุขเซียนอายุวัฒนะลักษณะเช่นนี้หากนำไปด้วยวิธีหักหาญละก็ มันจะต้องเหี่ยวเฉาตายอย่างแน่นอน และกลายเป็นต้นหญ้าแห้งๆ ต้นหนึ่งที่ไร้ประโยชน์แม้แต่น้อยต้นหนึ่งเท่านั้น” หลี่ชียเอพูดขึ้นมาด้วยท่าทีเอือระเหย

“แต่ว่า...” ในเวลานี้ หลี่ชียเอได้หันหลังกลับมา มองดูร่างเงาที่สูงใหญ่สุดเปรียบเปรย เผยให้เห็นถึงใบหน้าที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม และกล่าวว่า “เวลานี้มันใกล้จะสุกได้ที่แล้ว ข้าตอีกเพียงนิดเดียวเท่านั้น เมื่อไรที่มันได้ที่แล้ว รากของมันก็จะหลุดออกมา คล้ายตั้งผลไม้เมื่อสุกช่วย่อมจะพหลุดออกมาเองอย่างนั้น”

กระทั่งยอดฝีมือผู้บำเพ็ญตน จำนวนมากที่หมอบอยู่กับพื้นในเวลานี้ ยังต้องใจเต้นตุบตามเมื่อได้ยินคำว่า “สมุนไพร่เซียนอายุวัฒนะกำลังจะได้ที่แล้ว

ถ้าหากบอกว่ามีใครที่ไม่หวั่นไหวกับเรื่องนี้สักก็ ล้วนแล้วแต่เป็นเรื่องโกหกทั้งสิ้น นี่มันคือสมุนไพร่เซียนอายุวัฒนะเล่นนะ ไม่ว่าใครก็กระหายอยากได้มีสมุนไพร่เซียนอายุวัฒนะไว้สักต้นหนึ่ง โดยเฉพาะพวกยอดฝีมือรุ่นอาวุโสที่อายุชั้ยใกล้จะหมดและต้องตายอยู่แล้ว ยิ่งกระหายอยากได้มันมาครอบครอง

“ต้องใช้เวลาอีกนานเท่าไรจึงจะได้ที่ล่ะ?” เวลานี้ กระทั่งมีคนอดไม่ได้ที่จะร้องถามหลี่ชี่เย่ด้วยเสียงอันดังออกมา

“ยังขาดอีกแค่นิดเดียวเท่านั้น” หลี่ชี่เย่ยิ้มอย่างมีเลศนัย ยิ้มกล่าวว่า “แต่ว่า ข้าสามารถช่วยเหลื่อมันเล็กน้อยอีกแรง เพื่อให้มันได้ที่เร็วมากขึ้น ให้มันได้ที่นาที่ถัดไปนี้แหละ”